
KUNINKUUSRAVIT 2007 MEDIASSA

Opinnäytetyö

Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma

Mustiala 22.5.2008

Susanna Järveläinen

Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma
Mustialantie 105
31310 Mustiala

Työn nimi Kuninkuusravit 2007 mediassa

Tekijä Susanna Järveläinen
Lahoonsuontie 6
39100 Hämeenkyrö

Toimeksiantaja Suomen Hippos ry
Tulkinkuja 3
02600 Espoo
020 - 7605267

Ohjaava opettaja Terhi Thuneberg-Selonen

Hyväksytty _____._____.20____ arvosanalla _____

Hyväksyjä

Arvosana-asteikko 5 = kiitettävä, 4-3 = hyvä, 2-1 = tyydyttävä

MUSTIALA
Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma

Tekijä	Susanna Järveläinen	Vuosi 2008
Toimeksiantaja	Suomen Hippos ry	
Työn nimi	Kuninkuusravit 2007 mediassa	
Työn säilytyspaikka	HAMK, Mustiala	

TIIVISTELMÄ

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli koota Suomen Hippos ry:lle kattava sisältöanalyysi hevosalan ulkopuolisten lehtien artikkeleista, jotka käsittelevät Kouvolan Kuninkuusraveja ja suomenhevostarvuria. Kouvolassa 4.-5.8.2007 järjestetyt Kuninkuusravit huipensi suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoden. Työssä tutkittiin, miten Kouvolan Kuninkuusraveista ja suomenhevostarvurista kirjoitettiin lehtien palstoilla, ja millaisia mielikuvia ne muodostivat lukijalle.

Tutkimusaineistona toimi Suomen Hippoksen tilaama mediaseuranta, joka käsitti kahdeksan eri mediaryhmää. Tutkimusaineiston yhteislevikki oli huomattavan laaja, joten mielikuvat Kuninkuusraveista välittyivät lehdistön avulla ympäri Suomea.

Kouvolan Kuninkuusraveista kirjoitetaan tutkimustulosten perusteella paljon mediassa ennen ja jälkeen tapahtuman. Pääosin tapahtumasta saa positiivisia mielikuvia lehtiartikkeleiden perusteella. Lehtikirjoitukset muodostavat Kuninkuusraveista tunnetun, ainutlaatuisen, perinteikkään, arvostetun, hohdokkaan ja jännittävän suur tapahtuman mielikuvan. Tutkimustulosten mukaan ihmiset lähtevät Kuninkuusraveihin pitämään hauskaa, tapaamaan tuttuja, kannustamaan oman alueen hevosia ja jännittämään totopeliensä puolesta.

Suomenhevostarvurin imago rakentuu monista positiivisista seikoista lehtikirjoitusten perusteella. Tutkimustuloksista käy silti ilmi, että nykyisessä suomenhevostarvurin tilanteessa on parannettavaa niin raviradoilla kuin suomenhevosten taustajoukoilla. Suomenhevosen haasteellinen tulevaisuus riippuu lehtiartikkelien mukaan ravikilpailutoiminnasta. Nämä haasteet ja mahdollisuudet ovat koko raviurheilun parissa toimivan yhteisön yhteinen juttu.

Asiasanat hevonen, ravihevonen, suomenhevonen 100 vuotta, raviurheilu, Kuninkuusravit, media, imago

Sivut 69 s. + liitteet 10 s.

MUSTIALA

Degree Programme in Agriculture and Rural Industries

Author	Susanna Järveläinen	Year 2008
Commissioned by	Suomen Hippos ry	
Subject of Bachelor's thesis	The visibility of Kuninkuusravit 2007 in the media	
Archives	HAMK University of Applied Sciences, Mustiala	

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to create for the Finnish Trotting Association an extensive content analysis of newspaper articles, which were published in newspapers outside the equine industry. Kuninkuusravit arranged in Kouvola on the 4th - 5th August in 2007 topped off Finnhorse's 100-jubilee year. The main objective of the thesis was to find out in which way the newspapers wrote about Kuninkuusravit and Finnhorse trotter, and what kind of impression newspaper articles transmitted to the readers.

The base of the material is the media research, including eight different groups of media, subscribed by The Finnish Trotting Association. The joint circulation of the material was considerably broad, therefore the image of Kuninkuusravit created by the press was transmitted around Finland.

The result of this study indicates that the newspapers wrote a lot of about Kouvola's Kuninkuusravit before and after the event. The impression transmitted by newspaper articles on the event is mainly positive. On the basis of this study Kuninkuusravit appears to be the well-known, unique, time-honoured, valued, magnificent and exciting event. In addition, Kuninkuusravit seems to be an event, where people go to have fun, meet friends, cheer on their local horses and be excited about betting.

The imago of Finnhorse trotter is based on many positive matters according to the newspaper articles. The research results show that Finnhorse trotter's present situation has to be improved through the tracks and everyone working with the Finnhorse. The challenging future of Finnhorse depends on the competition of harness racing according to the newspaper articles. These challenges and opportunities are the common case to all people working with harness racing.

Keywords horse, trotter, Finnhorse 100 years, harness racing, Kuninkuusravit, media, imago

Pages 69 p. + appendices 10 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	SUOMEN RAVIURHEILU	2
2.1	Suomen raviurheilun menneisyys	2
2.2	Suomen raviurheilun nykyisyys	2
2.3	Raviurheilun suurtapahtumat.....	3
2.4	Kuninkuusravit.....	4
2.4.1	Historia.....	5
2.4.2	Kilpailu.....	5
2.4.3	Muut ravilähdöt	6
2.4.4	Oheis- ja iltaohjelma	7
3	SUOMENHEVONEN 100 VUOTTA	8
3.1	Suomenhevosen historiaa	8
3.2	Suomenhevonen nykypäivänä	9
3.3	Juhlavuosi 2007	10
4	SUOMENHEVOSEN JUHLAVUODEN MEDIASEURANTA - KUNINKUUSRAVIT.....	11
4.1	Cision Finland Oy	11
4.2	Mediajakaumat.....	12
5	AINEISTO JA MENETELMÄT	14
5.1	Yleistä tutkimusaineistosta	15
5.2	Valtakunnalliset lehdet.....	16
5.3	Maakuntalehdet.....	16
5.4	Alue- ja paikallislehdet.....	16
6	TUTKIMUSTULOKSET.....	16
6.1	Yleisesti lehtiartikkeleista	17
6.2	Ennakkokirjoitukset	21
6.2.1	Lehtikirjoitusten jakautuminen.....	21
6.2.2	Artikkelien sisältö.....	23
6.3	Jälkikirjoitukset.....	26
6.3.1	Kuninkuusravien avauspäivästä kirjoitetut artikkelit	29
6.3.2	Kuninkuusravien päätöspäivästä kirjoitetut artikkelit	31
6.4	Kuninkuusravit erityisasemassa.....	34
6.4.1	Suomenhevoskasvattajan ja -omistajan unelma	35
6.5	Järjestävän alueen lehdet	36
7	TUTKIMUSTULOSTEN ANALYSOINTI.....	38
7.1	Oman paikkakunnan hevoset.....	38
7.1.1	Ennakkotunnelmia	41
7.1.2	Menestysten puntarointia	41
7.1.3	Saran Salama	43

7.1.4	B.Helmiina	43
7.1.5	Huiman Pyste.....	44
7.2	Yllättävät tapaukset.....	45
7.3	Tunnelma.....	47
7.3.1	Iloisia onnistumisia.....	48
7.3.2	Negatiivisia huomioita.....	50
7.4	Historiamaininnat.....	52
7.5	Eri-Aaronin patsas	53
7.6	Ihmiset.....	54
7.6.1	Reijo Borgström	55
7.6.2	Tapio Perttunen.....	55
7.6.3	Harri Konttinen.....	56
7.7	Suomenhevosravurin imago	57
7.7.1	Kelpo suomenhevonen.....	58
7.7.2	Nykytilanteen ongelmat	59
7.7.3	Tulevaisuuden haasteet	61
8	KEHITYSEHDOTUKSIA	62
9	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	64
	LÄHDELUETTELO.....	67
LIITE 1	Perustiedot lehdistä, joissa oli eniten Kuninkuusravi-artikkeleita	
LIITE 2	Kouvolan Kuninkuusravien tulokset 4.-5.8.2007	
LIITE 3	Tutkimusaineiston lähdetiedot	

1 JOHDANTO

Suomenhevonen on maan ainoa alkuperäinen hevosrotu. Vuonna 2007 suomenhevosen kantakirjauksen aloittamisesta tuli kuluneeksi tasan 100 vuotta. Rodun juhluvuotta juhlittiin näyttävästi ympäri Suomea, mutta kaikkein eniten se herätti huomiota Kouvolan Kuninkuusraveissa 4. – 5.8.2007. Vuosittain paikkakuntaa vaihtava koko ravikansan tapahtuma on suomenhevosten ravivuoden ja samalla koko maan raviurheilun kohokoh- ta. Valtakunnallinen media on kiinnostunut Kuninkuusraveista, koska ta- pahtuma vetää puoleensa ennätysmäärän katsojia vuosi toisensa jälkeen.

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on koota Suomen Hippos ry:n käyttöön perusteellinen sisältöanalyysi lehtiartikkeleiden perusteella saaduista mie- likuvista koskien Kuninkuusraveja ja suomenhevosravurin imagoa. Lehti- artikkelit ovat hevosalan ulkopuolisista lehdistä. Työn aihe on ajankoh- tainen suomenhevosen juhluvuoden johdosta.

Työssä tutkin, millaisen mielikuvan lehdistö välittää Kuninkuusraveista ja suomenhevosravurista. Lisäksi selvitän, miten suomenhevosta ja rodun päätapahtumaa eli Kuninkuusraveja arvostetaan hevosalan ulkopuolisten lehtien artikkelien perusteella. Pohdin aineiston avulla syitä Kuninkuusra- vien ilmiömäiseen suosioon, eli selvitän mikä on se kantava voima, joka saa ihmiset lähtemään Kuninkuusraveihin vuodesta toiseen satoi tai pais- toi.

Tutkimusaineisto rakentuu Suomen Hippos ry:n tilaaman mediaseurannan avulla kerätyistä lehtiartikkeleista. Aineisto on kattava, koska tutkimuk- sessa oli mukana yhteensä 84 lehteä eri puolilta Suomea. Näin ollen leh- distön aikaansaamat mielikuvat välittyvät laajasti koko maahan. Suurin osa tutkimusaineistosta käsittelee Kouvolan Kuninkuusraveja lehtikirjoi- tuksista pienemmän osan painottuessa suomenhevosravurin nykytilantee- seen ja tulevaisuuden haasteisiin. Tutkimusaineisto on jaoteltu pienempiin osa-alueisiin aihetarkastelun selkeyttämiseksi. Tutkimustulokset perustu- vat lehtiartikkeleista tehtyjen muistiinpanojen analysointiin.

Työn tekemiseen minua inspiroi oma harrastuneisuus ja suuri kiinnostus raviurheilua ja etenkin suomenhevosjuoksijoita kohtaan. Suomenhevosen juhluvuoden innoittamana haluan selvittää, millä tavalla juhluvuosi muut- taa suomenhevosen ravikilpailutoimintaa ja sen mainetta. Näen positiivi- senä asiana aihekokonaisuuden tarkastelemisen myös uusista ja ehkä eri- laisistakin näkökulmista.

Toivon, että työstäni käy ilmi lehdistön Kuninkuusraveille ja suomenhe- vosravurille luoma imagokuva riittävän selkeästi. Silloin näiden tietojen perusteella pystyttäisiin osaltaan vaikuttamaan imagoon lujittamalla todet- tuja vahvuuksia ja parantamalla havaittuja heikkouksia. Toivottavasti työs- täni on apua niin Kuninkuusravien järjestäjille kuin suomenhevosen ravi- käytön tulevaisuuden hahmottamiseen.

2 SUOMEN RAVIURHEILU

Suomen raviurheilulla on pitkät perinteet. Se on raivannut tiensä epävirallisista sekarotuisten hevosten jääratakilpailuista aina sotavuosien ohi tämän päivän yhdeksi suosituimmaksi hevosurheilumuodoksi. Siinä samalla myös suomenhevonen on kulkenut 100-vuotista taivaltaan entisaikojen työ- ja sotakaverista nykypäivän urheil- ja harrastehevoseksi. Nykyään suomenhevonen onkin yksi nopeimmista kylmäverisistä ravihevosista maailmassa.

Vuonna 1973 perustettu Suomen Hippos ry on raviurheilun ja hevoskasvatuksen keskusjärjestö. Se vastaa kaikista lajin valtakunnallisista toiminnoista ja pitää yllä hevosrekisteriä sekä kantakirjaa Suomessa kasvatettavista hevosroduista. Suomen Hippoksella on 127 jäsenjärjestöä ja sen tähtyhtiö Fintoto Oy vastaa totopelien järjestämisestä. (Suomen Hippos 2007b.)

2.1 Suomen raviurheilun menneisyys

Vuonna 1817 järjestettiin Suomen ensimmäiset ravikilpailut Aurajoen jäällä Turussa. Noin 50 vuotta myöhemmin virallinen ravikilpailutoiminta alkoi valtion tukemana kestäen aina 1930-luvulle saakka. Raviurheilun kehitys katkesi kuitenkin sotien aikana, mutta se elpyi vähitellen sotavuosien jälkeen. Vuonna 1947 rakennettiin Käpylän ravirata (nykyinen Vermon ravirata) Helsinkiin ravitoiminnan kasvaessa entisestään. Lämminveriset ravihevokset saivat kilpailuoikeuden vuonna 1959. (Peltonen, Majjala & Perttunen 2007, 68 - 70.) Siihen mennessä sekarotuiset hevoset oli jo poistettu ravikilpailuista.

Suomen raviurheilu eli nousuaikaa 1970-luvulla, jolloin rakennettiin paljon uusia raviratoja yleisömäärien lisääntyessä. 1980-luvulla raviurheilun ammattimaisuus ja bisneshenkisyys kasvoivat, mutta 1990-luvun lama aiheutti totopelivaihtojen ja katsojamäärien vähenemisen. Ajat olivat ankaria niin raviradoille kuin hevosstalleille. 2000-luvulla tullut teknologia vaikutti suuresti raviurheilun suosioon etäpelien ja Internet-totopelien ansiosta. (Heiskanen, Klemola, Kumpulainen & Kauppinen 2002, 28.)

2.2 Suomen raviurheilun nykyisyys

Nykyään raviurheilu on Suomen toiseksi suosituin urheilulaji jääkiekon jälkeen, ja se kerää paikalle vuosittain lähes 800 000 katsojaa. Ravikilpailuja järjestetään 43 raviradalla. Päärata Vermo sijaitsee Espoossa. Raveja ajetaan vuoden jokaisena päivänä joulua lukuun ottamatta, yhteensä noin 560 kilpailua. Ravikilpailujen tarjonta on monipuolista. On niin kansainvälisiä suurtapahtumia, maakuntaratojen viikoittaisia kilpailuja kuin pieniä jää- ja kyläraveja. Raviurheilua seurataan yhä useammin Internetin ja etäpelipisteiden kautta. Fintoton järjestämien totopelien kokonaisvaihto ylittää vuosittain 200 miljoonaa euroa. (Suomen Hippos 2007a.)

Suomen 68 000 hevosesta lämminverisiä ravihevosia on 37 % ja suomenhevosia 29 %. Vuodesta 1983 lähtien on kilpailevia lämminverisiä ravihevosia ollut enemmän kuin suomenhevosia. Myös lämminveristen kasvatusta on suomenhevoskasvatusta laajempaa. (Peltonen ym. 2007, 70.) Suomessa on noin 150 ammattivalmentajaa. Alalla on luja harrastajapohja, sillä harrastajarekisteriin on merkitty yli 7 000 valmentajaa. Suomen raviurheilun taso on kansainvälisesti melko korkea, sillä moni maan huippuravihevosista on sijoittunut myös Euroopan ravikilpailuissa. Tunnettuja suomalaisia raviohjastajia ovat Jorma Kontio ja Pekka Korpi. (Suomen Hippos 2007a.)

2.3 Raviurheilun suurtapahtumat

Suomessa järjestettäviä raviurheilun suurtapahtumia on useita. Suuri osa tapahtumista on ennakkomaksullisia kasvattajakilpailuja kuten Suur-Hollola-ajo, Kriterium ja Suuri Suomalainen Derby (Suomen Hippos 2008c). Kasvattajakilpailut on määritetty sekä lämminverisille että suomenhevosille. Ravivuoden pääkilpailuja eli Suomen raviurheilun suurtapahtumia on yhteensä seitsemän. Kolmessa suurtapahtumassa ajetaan lähdöt sekä lämminverisillä että suomenhevosilla eli Suur-Hollola-ajossa, Suuressa Suomalaisessa Derbyssä ja Kriteriumissa. Pelkästään lämminverisille tarkoitettuja pääkilpailulähtöjä ovat Finlandia-ajo, Kouvolan Kymi Grand Prix ja St. Michel. Suomenhevokset taas juhliivat omaa vuoden suurtapahtumaa Kuninkuusraveissa. Lämminverisille ravihevosille on täten vuosittain tarjolla kuusi pääkilpailulähtöä ja suomenhevosille neljä.

Lämminveristen palkintotasot vuoden pääkilpailuissa ovat huomattavasti korkeammat kuin suomenhevosien. Suomenhevosille maksetaan ensimmäisiä palkintoja yhteensä 153 000 euroa, joka on 29 % lämminverisille maksetusta 530 000 euron palkintopotista. Lämminveristen rinnalla suomenhevonen on yleensä sivuosassa raviurheilun suurtapahtumissa. Kasvattajakilpailujen palkinnot perustuvat hevoskasvattajien maksamiin ilmoittautumismaksuihin, jotka voivat alkaa jo hevosen ollessa 1-vuotias. Seuraavassa esitellään suurtapahtumia tarkemmin. Ravivuoden merkittävien kohokohta, Kuninkuusravit, on esitelty omana lukunaan.

Finlandia-ajo on kansainvälinen EM-osakilpailu avoimen luokan lämminverisille. Se ajetaan huhti-toukokuun vaihteessa Vermossa. Samana ravipäivänä ajetaan myös useita muita merkittäviä suurkilpailuja. Vuonna 2007 Finlandia-ajon pääpalkinnon 110 000 euroa voitti Opal Viking ajalla 1.10,8a / 1609 metriä (Heppa 2008). Finlandia-ajo kuuluu yhdessä Suuren Suomalaisen Derbyn kanssa Vermon ravivuoden päätapahtumiin. (Suomen Hippos 2008d; Vermon ravirata.)

Kouvolan Kymi Grand Prix on toinen Suomessa ajettava EM-osakilpailu avoimen luokan lämminverisille. Kilpailu järjestetään kesäkuussa. Kouvossa vuodesta 1998 lähtien järjestetty kilpailu on kyennyt houkuttelemaan paikalle korkean palkintotasonsa avulla myös kansainvälisesti tasokkaita ravihevosia. Jag de Bellouet teki maailmanennätyksen ajalla 1.11,1a 2100 metrin matkalla vuonna 2006. (Suomen Hippos 2008d.) Vuonna 2007

Kouvolan Kymi GP:n voittopotin, 85 000 euroa, otti Camilla Highness ajalla 1.12,8a / 2100 metriä (Heppa 2008).

Suur-Hollola-ajo on maan suuripalkintoinen kasvattajakilpailu, jossa kohtaavat parhaat Suomessa syntyneet ravihevokset. Kilpailu järjestetään lämminverisille ja suomenhevosille kesä-heinäkuun vaihteessa. (Suomen Hippos 2008d.) Viime vuonna Lahden Jokimaalla 100 000 euron jättipotin vei lämminveristen sarjassa Gold Strike ajalla 1.13,8a / 2140 metriä. Saman matkan juoksi Kylmäveristen Suur-Hollola-lähdössä Saran Salama ja voitti 30 000 euroa ajalla 1.22,4. (Heppa 2008.)

St. Michel on kansainvälinen kutsukilpailu 4-vuotiaille ja vanhemmille lämminverihevosille heinäkuussa. Kilpailu ajetaan Mikkelin raviradalla, jossa tehdään usein uusia ennätyksiä raviradan ollessa yksi Euroopan nopeimmista. Smooth Blend teki Suomen ensimmäisen virallisen METuloksen 1.10,9a vuonna 1993. Maailman paras ravihevonen Varenne teki siellä ajalla 1.09,3a uuden 1000 metrin ratojen ME:n vuonna 2002. St. Michel kerää paikalle vuosittain yli 30 000 katsojaa. (Suomen Hippos 2008d.) Vuonna 2007 Camilla Highness voitti 60 000 euron pääpalkinnon mailin matkalla aikaan 1.10,8a (Heppa 2008).

Suuri Suomalainen Derby on raviurheilun tärkein ikäluokkakilpailu. Suomenhevosten Derby on tarkoitettu 5-vuotiaille suomenhevosille, ja se ajetaan Jyväskylän Killerillä elokuussa. Viime vuonna voiton vei Calle Dahlia ajalla 1.26,4a / 2100 metriä (Heppa 2008). Lämminveristen Suuri Suomalainen Derby on 4-vuotiaiden lämminveristen ikäluokkakilpailu. Kilpailu ajetaan Vermossa elokuun lopulla. Viime vuonna kilpailun voitti Photocopy ajalla 1.15,0a / 2600 metriä (Heppa 2008). Suomenhevokset taistelevat 25 000 euron ja lämminveriset 100 000 euron pääpalkinnosta. (Suomen Hippos 2008d.)

Kriterium on kasvattajakilpailu 3-vuotiaille lämminverisille ja 4-vuotiaille suomenhevosille. Kriteriumfinaalit ajetaan Tampereella Teivon raviradalla lokakuussa. Lämminveristen finaalin pääpalkinto on vähintään 75 000 euroa ja suomenhevosten 38 000 euroa. Viime vuoden voittajat olivat lämminverisistä Arctic Hope 1.16,0a / 2600 metriä ja suomenhevosista Pauskeri 1.28,8a / 2100 metriä (Heppa 2008). Ikäluokkakilpailujen jäädessä taakse voivat Kriteriumiin maksetut hevoset kilpailla Teivon kasvattajalähdöissä. Lisäksi tammoille järjestetään erikseen Tammakriterium.(Teivon ravit 2008.)

2.4 Kuninkuusravit

Suomen raviurheilun vuoden päätapahtuma on Kuninkuusravit. Tapahtuma on yksi kesän suosituimmista, koska se kerää paikalle jopa 60 000 katsojaa. Yksikään toinen ravikilpailu ei yllä samaan Suomessa. Tällä kansanjuhalla on erittäin merkittävä rooli raviurheilun historiassa. (Suomen Hippos 2008b.) Kuninkuusravit on kaksipäiväinen tapahtuma heinä-elokuun vaihteessa. Suomen Hippos järjestää suur tapahtuman yhdessä kilpailuihin luvan saaneen jäsenseuran kanssa. Paikkakunta vaihtuu vuosittain.

tain. Kilpailu tekee tunnetuksi suurelle ravikansalle kulloinkin järjestäjän vuorossa olevan raviradan. Suomenhevosen 100-vuotisjuhla huipentui Kouvolassa järjestettyihin Kuninkuusraveihin 4. – 5.8.2007. Seuraavana vuonna kilpaillaan vuorostaan Jyväskylän Killerillä ja vuonna 2009 Lappeenrannassa (Suomen Hippos 2008b).

2.4.1 Historia

Kuninkuusravikilpailu jatkoi valtion kilpa-ajojen perinteitä. Ensimmäisen kerran ravikuninkuudesta kilpailtiin Lahdessa vuonna 1924. Kilpailu on järjestetty joka vuosi lukuun ottamatta pulavuosia 1934–37 ja sotavuosia 1940–42 sekä 1944. Valtion kilpa-ajojen ohjesäännössä määriteltiin osallistumisoikeus ”ainoastaan semmoisille hevosille, jotka ovat Suomessa syntyneitä ja joita ei ainoastaan havaita taudista ja perinnöllisistä vioista vapaaksi, vaan myös katsotaan soveliaiksi siitospeläiminä maan hevosrotua parantamaan” (ote 15.11.1883 annetusta ohjesäännöstä Suomen yleisille kilpa-ajoille). Kuninkuusravit eivät ole koskaan olleet avoimena ruunille. (Peltonen ym. 2007, 71–72.)

Kuninkuusravit olivat suuria kansanjuhlia 1940-luvulla. Suomenhevosen valtakaudella yleisömäärät kohosivat aina yli 10 000 katsojaan. (Aalto 2006, 5.) Kilpailuoikeus rajattiin koskemaan vain kantakirjahevoseja vuodesta 1946 lähtien (Peltonen ym. 2007, 72). Tammät ja oriit kilpailivat keskenään ennen vuotta 1948. Kilpailusääntöjä muutettiin niin, että tamma voidaan kruunata ravikuninkaaksi, jos sen kokonaisaika on oriita parempi. Sinä aikana tamma kruunattiin viisi kertaa kuninkaaksi. Nykyään tämä sääntö ei ole enää olemassa. Viisi kertaa ravikuninkuuden voittaneita oriita olivat legendaariset Vieteri, Vekseli ja Viesker. Tammoista Valomerkki kruunattiin neljä kertaa ravikuningattareksi. Suhina oli puolestaan kerran kuningas (1956) ja kolmesti kuningatar. (Ticklén 2006, 17.) Kuninkuusravit pitivät pintansa myös hevosmäärien vähentyessä 1950-luvulla (Aalto 2006, 5).

Kilpailumatkat ovat pysyneet lähes samoina alusta lähtien. Poikkeuksena oli alkuaikoina ennätysajona ajettu mailin matka, mutta 1960-luvulta lähtien kaikki matkat on ajettu ryhmäajoina. Sarja ajettiin kahtena lähtönä, jos hevosia oli paljon. Vuodesta 1985 lähtien on kuitenkin kaikille matkoille osallistunut vain 12 oria ja 12 tammaa. Aluksi voittaja määräytyi pistelaskennan avulla, mutta vuodesta 1967 alkaen ravikuningas ja –kuningatar on selvitetty osamatkojen yhteisajan perusteella. (Peltonen ym. 2007, 72.)

2.4.2 Kilpailu

Suomenhevosten tärkein suurkilpailu on Kuninkuusravit. Kilpailussa 12 maan parhaimmiston kuuluvaa suomenhevosoria taistelee ravikuninkaan tittelistä ja vastaavasti 12 parasta suomenhevostammaa ravikuningattaren arvonimestä. Hevosten tulee olla kantakirjattuja osallistuakseen kilpailuihin. Tammät ja oriit juoksevat omissa sarjoissaan. Kilpailu eroaa tavallisista lähdoista siinä, että Kuninkuusraveissa hevoset juoksevat kolme eri

lähtöä kahden päivän aikana. Lauantaina ajetaan 2 100 metrin matka ja sunnuntaina 3 100 metrin sekä mailin eli 1 609 metrin matkat. Kokonaiskilpailun voittajaksi selviytyvät tamma ja ori, jotka ovat saavuttaneet pienimmän kokonaisajan kolmen ajetun matkan perusteella. (Ticklén 2006, 17.) Voittajan ei siis tarvitse voittaa yhtäkään osalähtöä ansaitakseen kuninkuuden, jos sen kokonaisaika on pienin. Kouvolan Kuninkuusraveissa kunkin osalähdön voittaja sai 10 000 euroa. Lisäksi kokonaiskilpailun voittanut ori ja tamma ansaitsivat kumpikin 30 000 euroa voitostaan. Vuoden 2007 ravikuningas Saran Salama tienasi tittelistään yhteensä 60 000 euroa voittamalla kaikki osalähdöt ja ravikuninkuuden.

Jokaisen vuoden ravikuningas ja -kuningatar jäävät aikakirjoihin suurin kirjaimin (Suomen Hippos 2008b). Ravikuninkaista tulee lähes aina suosittuja siitoksessa muun muassa kestävyytensä ja ravivarmuutensa ansiosta. Myös useimmat ravikuningattaret ovat siirtyneet siitokseen joko kilpailu-uran päättyessä tai sitä ennen. (Peltonen ym. 2007, 72.)

2.4.3 Muut ravilähdöt

Kuninkuusraviviikonloppuna ajetaan useita muita ravilähtöjä kuninkuuden lisäksi. Ponilähdöt ajetaan molempina päivinä ennen varsinaisia totopeli-lähtöjä. Kouvolan Kuninkuusraveissa ajettiin kahden tavallisen ponilähdön lisäksi shetlanninponien ja B-kategorian ponien (alle 130cm) Suomen mestaruuskilpailut. Montén eli raviratsastuksen Suomen mestaruudesta kilpailivat suomenhevoset ja shetlanninponit. Kuninkuuslähtöjen lisäksi muita tärkeitä suomenhevoslähtöjä olivat lauantain Pikkuprinssi-lähtö 4-vuotiaille suomenhevosille ja sunnuntain Pikkukunkku vuotta vanhemmil-le. Molemmissa lähdöissä voittaja sai 10 000 euroa. Suomenhevosten vuoden päätapahtumasta huolimatta Kuninkuusraveissa on runsaasti lähtöjä ja hyviä ykköspalkintoja myös lämminverisille ravihevosille. Nämä lähdöt kohdistuvat lauantain V75-divisioonafinaaleihin. (Kouvolan ravirata 2007.)

Kouvolan Kuninkuusraveissa V75-divisioonafinaaleja oli yhteensä seitsemän, joista neljä lähtöä oli lämminverisille ja kolme suomenhevosille. V75-lähtöjen ulkopuolella lämminveriset kilpailivat lauantaina haastajadivisioonafinaalissa. Lämminveristen divisioonafinaalien korkein palkinto oli 10 000 euroa, jonka sai V75-Kultadivisioonafinaalin voittaja. Muiden divisioonafinaalien ykköspalkinnot lämminverisille olivat joko 6 000 tai 8000 euron suuruisia. Suomenhevosille tarkoitettuja V75-divisioonafinaaleja olivat tähtidivisioonafinaali ja kuningas- sekä kuningatar-kilpailun ensimmäiset osalähdöt 2 100 metrin matkalla. Näissä lähdöissä voittajat tienasivat 10 000 euroa. Lisäksi suomenhevoset kilpailivat V75-lähtöjen ulkopuolella haastaja- vs. huippudivisioonafinaalissa 6 000 euron ykköspalkinnosta. (Kouvolan ravirata 2007.)

Lämminveristen ykköspalkintoja oli lauantaina jaossa yhteensä 39 000 euron edestä, mikä on 76 % suomenhevosille maksetusta 51 000 euron ykköspalkintomäärästä lauantaina. Sunnuntain osalta lämminverisille maksettiin ykköspalkintoja 19 000 euroa, mikä on 22 % suomenhevosten

87 000 euron potista. Jo pelkästään sunnuntain neljä kuninkuuslähtöä nostivat suomenhevosten ykköspalkintojen summan 70 000 euroon. Lämminveristen sunnuntaina ajettavien lähtöjen ensimmäiset palkinnot olivat 3 000 – 5 000 euroa. (Kouvolan ravirata 2007.)

Kahden päivän aikana lämminveriset kilpailivat Kuninkuusraveissa yhteensä 11 ravilähdössä, ja suomenhevosilla ajettiin 13 lähtöä. Kuninkuusravilähtöjä lukuun ottamatta suomenhevosille järjestettiin 7 eri lähtöä. Lämminveristen lähdöissä sarjajako tehtiin voittosumman, iän ja Suomessa syntyneiden perusteella. Suomessa syntyneille lämminverisille oli järjestetty neljä lähtöä Kuninkuusravien yhteyteen. (Kouvolan ravirata 2007.)

2.4.4 Oheis- ja iltaohjelma

Kuninkuusravien järjestäjät tarjoavat yleisölle monipuolista oheis- ja iltaohjelmaa ravien lisäksi. Ravi-alueelta löytyy kahvila- ja ravintolapalveluja sekä myyntikojuja. Kouvolan Kuninkuusravien tervetulojuhlassa perjantaina ravivieraat pääsivät kuuntelemaan esimerkiksi Pekka Nebelungia & Sound Familya ja Rainio Brosia Sokos Hotel Vaakunan ulkoalueilla. Anne Mattila lauloi puolestaan tanssiravintola Marilynissä. Lauantain iltajuhla oli Tykkimäen huvipuistossa, jossa tunnelmoivat Finlanders, Gebardi ja Puolikuu. Lisäksi siellä oli muun muassa karaoke, trubaduuri ja musiikkipisteitä. Huvipuiston laitteisiin oli koko illan ilmainen pääsy, ja ilta huipentui ilotulitukseen. (Kouvolan ravirata 2007, 9.)

Kouvolan Kuninkuusravit on suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoden tärkein tapahtuma. Kouvolaan nähtiin lauantaina Suomenhevosen ja Kuninkuusravien historian juhlallinen kulkue, joka toi mukanaan Suomenhevosen viestin Kouvolaan. Kavalkadin oli käsikirjoittanut Veijo Toivonen ja valmisteluista vastasivat Harjun Oppimiskeskus ja Ypäjän Hevosopisto. Kulkueessa esiintyneet suuret nimet Murrosta viimeisiin kuninkaallisiin kertoivat suomenhevosen merkityksestä Suomen itsenäistymisen historiassa. Lauantaina paljastettiin taiteilija Herman Joutsenen suomenhevosen 100-vuotisjuhlan kunniaksi tekemä Eri-Aaronin juhlapatsas. Eri-Aaroni oli aikansa merkittävä suomenhevonen, ja sillä on 1 100 jälkeläistä. (Saastamoinen 2007, 36.) Orin on sanottu olevan hevosten ”Tauno Palo” (Kouvolan ravirata 2007, 7).

Sunnuntain ravipäivän avasivat Ypäjän Hevosopiston opiskelijat ja opettajat opetushevosineen Suomenhevosen juhlavuoden katrillinäytöksellä (Kouvolan ravirata 2007, 59). Näytöksessä esiintyi ratsu-, ravi- ja valjakkohevosia. Raviohjastaja Jorma Kontio luki Suomenhevosen julistuksen, ennen kuin kuningas- ja kuningatar-kandidaatit lähtivät kisaamaan päätösmatkalle. Lisäksi Kouvolan Kuninkuusravit tarjosi ravikansalle muun muassa mahdollisuuden tutustua Suomenhevonen 100 vuotta -valokuvanäyttelyyn ja Herman Joutsenen hevosaiheisiin veistoksiin Suomenhevosen juhlateltassa, jonne oli avoin pääsy yleisölle koko viikonlopun ajan. (Saastamoinen 2007b, 36.)

3 SUOMENHEVONEN 100 VUOTTA

Suomen ainoa alkuperäinen hevosrotu on suomenhevonen. Vuodesta 1970 lähtien suomenhevosella on ollut neljä jalostussuuntaa. Juoksija, ratsu, työhevonen ja pienhevonen mahdollistavat rodun monipuolisen käytön (Ticklén 2006, 12–13). Suomenhevonen on yleishevonen, joka voidaan kantakirjata useammallekin jalostussuunnalle, jos se tyypiltään on niihin sopiva. Suomenhevosta käytetään myös vaellustoimintaan, vammais- ja matkaratsastukseen sekä valjakko-ajoon.

Vuonna 2006 syntyi 1 319 suomenhevosvarsaa ja vuoden 2007 varsamääräksi ennustetaan 1 450 (Suomen Hippos 2007c). Suomenhevosten kasvatusta on pääosin harrastustoimintaa. Poikkeuksena ovat tietysti ne suomenhevosten omistajat, joiden juoksijavarsat kilpailevat lajin huipulla jossain vaiheessa uraa. Kasvattajan osuus palkintorahoista on aina 10 %. (Ticklén 2006, 29.) Suomenhevosen jalostuksessa suorituskyky on koettu aina tärkeämpänä kuin rakenne (Peltonen ym. 2007, 65). Valtio tuki hevoskasvatusta maksamalla varsarahaa, mutta se poistettiin käytöstä 1990-luvun laman johdosta (Ticklén 2006, 29). Vuodesta 1995 lähtien suomenhevonen on luokiteltu Euroopan Unionin alkuperäisrotuihin suojeltavana hevosrotuna (Peltonen ym. 2007, 65). Sen jälkeen suomenhevokasvattajille on maksettu alkuperäisrotutukea ja kansallista hevostalouden kasvatustukea (Ticklén 2006, 29). Suomenhevonen on geneettisesti arvokas hevosrotu, jolla on kansallisia, kulttuurisia ja taloudellisia arvoja (Peltonen ym. 2007, 65).

3.1 Suomenhevosen historiaa

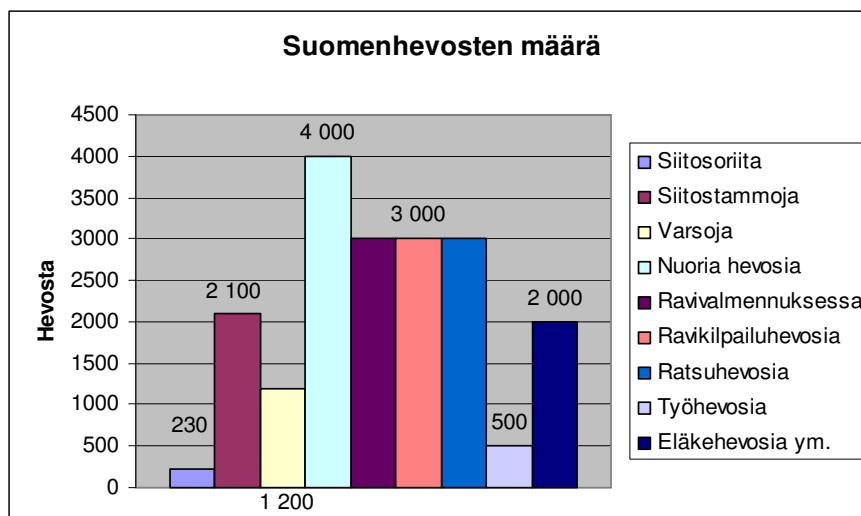
Oman hevosrodun jalostaminen perustui kansalliseen heräämiseen ja haluun kehittää puhdas suomalainen hevosrotu (Suomenhevonen 100 vuotta 2007c). Suomenhevosella haluttiin parantaa kansallista identiteettiä. 1 800-luvun lopulla hevosjalostus alkoi ruununori-järjestelmällä, jossa valtio sijoitti ostamansa parhaat siitosoriit eri puolille maata astumaan. Oriiden valinta perustui kokoon ja ravinopeuteen. (Peltonen & Saastamoinen 2007, 11.) Vuonna 1907 tuli voimaan suomenhevosen yleinen, koko maan kattava kantakirja suomenrotuisille oriille. Kaksi vuotta myöhemmin hevosjalostusliitot suorittivat tammojen kantakirjauksia. (Peltonen & Saastamoinen 2007, 13.) Jalostus keskittyi virallisesti työhevosjalostukseen, mutta ravinopeudella on aina ollut tärkeä merkitys.

Sadan vuoden aikana suomenhevonen koki niin nousuja kuin laskujakin osallistuessaan Suomen kansan kohtaloihin. Se joutui mukautumaan Suomen olosuhteisiin ja ihmisten tarpeisiin. Se oli korvaamaton apu talvi- ja jatkosodissa. Sodissa suomenhevosella kuljetettiin kalustoa, ampumatarvikkeita, kenttäkeittiötä ja raskasaseyksiköitä. Hevonen veti purilailta haavoittuneita ja kaatuneita. (Ojala 2007, 25.) Sotatappiot, ankarat sääolot, ruoan vähyyys ja loiset tekivät tehtävänsä myös suomenhevokantaan (Ojala 2007, 17 & 29).

Sotien jälkeen alkoi jälleenrakennuksen aikakausi, ja hevosvetovoiman tarve oli valtaisa (Peltonen & Saastamoinen 2007, 13). Metsäteollisuuden kehittyessä vankkojen suomenhevosten osuus metsätöissä oli merkittävä niin savotassa, puunajossa kuin uitossakin (Kumpulainen 2007, 46). Suomenhevosten määrä olikin huipussaan yli 400 000 hevosella ennen maatalouden koneellistumista vuonna 1950, jolloin elettiin maatalouden ja työhevosten kulta-aikaa. Hevosmäärä ja -kasvatus laskivat pohjalukemiin vuonna 1987, jolloin suomenhevosia oli enää 14 000. (Suomenhevonen 100 vuotta 2007c.) Raskaasta työhevosesta alettiin jalostaa kevytrakenteisempaa juoksijaa päämäärätietoisesti jo 1960-luvulla. Raviurheilun kehitys ja suosion kasvu edesauttoivat suomenhevostuon uudelleen nousuun. Suomenhevonen siirtyi ihmisten mukana maalta kaupunkeihin ja on nykyään mukana ihmisten vapaa-ajassa, ratsuna, ravihevosena ja kaverina (Saastamoinen 2007a, 6).

3.2 Suomenhevonen nykypäivänä

Nykyään suomenhevosia on runsaat 19 000 eli noin kolmannes maan hevoskannasta. Suomenhevokset jakautuvat erilaisiin käyttötarkoituksiin (KUVA 1). Suurin osa on ravihevosia (yli 75 %), sillä suomenhevonen on todella merkittävä raviurheilutoiminnan ylläpitäjä Suomessa. (Peltonen ym. 2007, 67.) Ratsastus on kehittynyt olennaisesti raviurheilua hitaammin ja se on ollut pienimuotoisempaa. Nykyisin suomenhevonen on kuitenkin monipuolinen osaaja ja suosittu harraste- ja kilparatsu ratsastusurheilun eri lajeissa. Suomenhevonen on saanut kansainvälistä menestystä valjakkoajossa. Suomenhevoskasvatuksessa on tavoiteltu noin 200 jalostusoriin ja vähintään 2 000 siitostamman tuottamaa vuotuista varsamäärää. Noin 90 % varsoista kasvatetaan ravihevosiksi. Raviurheilun käytössä tulisi olla vuosittain yli 3 000 kilpailevaa suomenhevosta ja mm. matkailun sekä ratsastuksen parissa reilut 6 000 suomenhevosta. (Peltonen ym. 2007, 65 & 67.)

KUVA 1 Suomenhevosten jakautuminen erilaisiin ikä- ja käyttöryhmiin (Peltonen ym. 2007, 68).

Työhevosjalostuksen aikakauden päättyessä 1970-luvun alussa suomenhevosen jalostus perustui ensisijaisesti ravinopeuteen vanhojen työhevossukujen hävitessä. Suomenhevosten työkäyttö on vähentynyt huomattavasti entisajoista. Nykyään työajoa harjoitetaan harrastus- ja kilpailumuodossa. Työhevosta on jäljellä noin 500 ja sivutoimisia hevosmetsureita kolmisenkymmentä. Vuodesta 1984 lähtien on työhevosilla kilpailtu valtakunnallisesti Suomenhevosten Työmestaruuskilpailuissa. Kilpailussa hevosen täytyy näyttää taitonsa kuorman vedossa, 1 000 metrin juoksussa ja 500 metrin käynnissä. Suomenhevonen omaa erinomaisen vetokyvyn, sillä se pystyy vetämään jopa 210-prosenttisesti oman painonsa. (Ticklén 2006, 14 - 15.) Suomenhevonen on osa nykyajan hevostaloutta ja harrastusta.

3.3 Juhlavuosi 2007

Vuonna 2007 suomenhevosen kantakirjauksesta tuli kuluneeksi 100 vuotta. Suomenhevosen juhlavuoden kunniaksi järjestettiin useita erilaisia tapahtumia ympäri Suomea. Samalla juhlittiin yhdessä maan 16 hevosjalostusliiton ja koko suomalaisen hevosalan kanssa. Valtakunnallisten tapahtumien toteutuksesta vastasi Suomen Hippos. Hevosjalostusliitot järjestivät alueellisia ja paikallisia tapahtumia yhdessä hevosalan yhdistysten, yrittäjien ja harrastajien kanssa. Juhlavuodella oli kaksi teemaa. ”Kiitos menneestä” palauttaa mieliin suomenhevosen urotyöt historiansa aikana, ja ”vahvassa nykyisyydessä tulevaisuuden avaimet” uskoo rodun monipuolisuuteen ja kysyyntään. (Suomenhevonen 100 vuotta 2007b.)

Juhlavuoden tavoitteena oli juhlia ainoan Suomessa kehitetyn hevosrodun satavuotista taivalta. Kohderyhmänä toimi valtakunnallisesti suuri yleisö, hevosalan yhteisöt ja kulttuurin harrastajat. Juhlavuoden aikana pyrittiin lisäämään suomalaisten tietoisuutta suomenhevosesta ja sen merkityksestä yhteiskunnalle. Suomenhevonen haluttiin tuoda esille monipuolisena ja nykyaikaan kuuluvana hevosrotuna. Pitkän tähtäimen tavoitteena oli luoda edellytyksiä sille, että suomenhevonen säilyy tulevaisuudessakin monipuolisena ja kysyttynä hevosrotuna. (Louhelainen 2007.)

Juhlavuosi käynnistyi helmikuussa, jolloin suomenhevonen julistettiin Suomen kansallishevoseksi. Suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoden valtakunnallinen viesti kiersi kesän aikana ympäri Suomen ja huipentui Kouvolan Kuninkuusravien yhteydessä. Valtakunnallista suomenhevosen päivää vietettiin 6. syyskuuta, joka oli suositeltava liputuspäivä. Seuraavana päivänä alkoivat kolmipäiväiset Suomenratsujen Kuninkaalliset. Tapahtumassa parhaat suomenhevosratsukot kisasivat valjakkoajossa ja koulusekä esteratsastuksessa. (Saastamoinen 2008, 45–46.)

Kesän aikana kansallissankari, suomenhevonen, toi esille niin historiaansa kuin nykypäivän monipuolisia käyttömuotojaan näytöksissä, seminaareissa, näyttelyissä, tapahtumissa, näytelmissä ja kilpailuissa. Kaikki nämä tapahtumat yhdessä toivat suomenhevoselle paljon myönteistä julkisuutta ja herättivät kiinnostusta (Saastamoinen 2008, 45). Suomenhevonen on mer-

kittävä osa Suomen kansallista historiaa ja omassa hevosrodussa se säilyy yhä elävänä (Suomenhevon 100 vuotta 2007c).

4 SUOMENHEVOSEN JUHLAVUODEN MEDIASEURANTA - KUNINKUUSRAVIT

Suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoden johdosta Suomen Hippos tilasi media- ja markkinatiedon asiantuntijayritykseltä, Cision Finland Oy:ltä, mediaseurannan. Mediaseurannassa seurataan tiettyjä tiedotusvälineitä ja poimitaan sieltä asiakkaalle olennaisia tietoja. Seuranta alkoi helmikuun alussa ja päättyi syyskuussa vuonna 2007. Mediaseuranta käsitti kaikki artikkelit, jotka liittyivät suomenhevosen 100-vuotisjuhlaan ja juhlateeman tapahtumiin, kuten Kouvolan Kuninkuusravit. Mediaseuranta tehtiin Suomessa ilmestyvistä hevosalan ulkopuolisista julkaisuista. Suomenhevosta koskevista lehtikirjoituksista karttui yhteensä reilut 1 500 lehtiosumaa. Luku kertoo, että suomenhevoseen liittyvä viestintä oli juhlavuonna lehdistössä todella huomattava ja laaja-alainen aikaisempiin vuosiin verrattuna.

4.1 Cision Finland Oy

Cision Finland Oy (jäljempänä Cision) on suurin media- ja markkinatiedon asiantuntijayritys Suomessa, ja se on osa Cision AB:ta. Cision AB on perustettu Ruotsissa vuonna 1892. Se on 12 maassa toimiva kansainvälinen yritys, jolla on yli 40 toimipistettä ympäri maailman. Yrityksellä on laaja asiakaskunta, joka keskittyy kansainvälisiin asiakkaisiin. Liikevaihto oli 1,9 miljardia Ruotsin kruunua vuonna 2007 yrityksen työllistäessä 2 600 henkilöä maailmanlaajuisesti. (Cision Finland 2007a.)

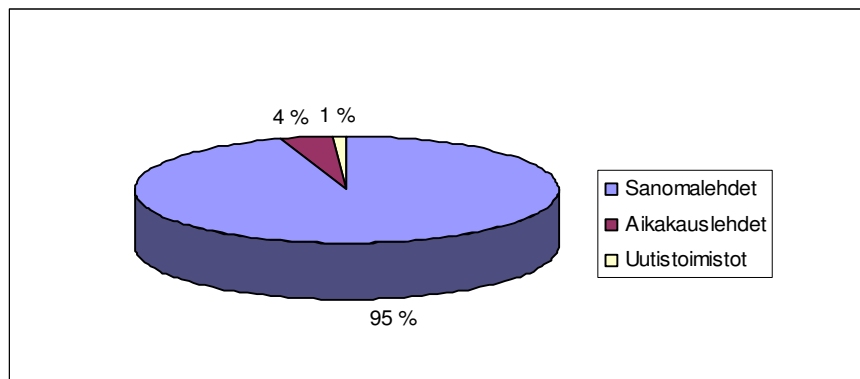
Cision tarjoaa mediatiedon, tiedonjakelun, mediaseurannan ja -analysoinnin palveluja. Asiantuntijayritys omaa markkinoiden kattavimman mediaseurannan, koska sillä on laaja mediaseurantalista ja perusteellinen mediaseurantapalvelu. Asiakas voi valita seurattavaksi koko medialistan tai yksilöllisen lähdevalikoiman. Yritys seuloo ja tiivistää asiakkaan kannalta olennaisen tiedon mediasta ja muista tietolähteistä. Mediaseurannassa käytetään noin 1 000 painettua mediaa, satoja verkkomedioita, runsaat 100 televisio- ja radio-ohjelmaa, kuutta uutistoimistoa ja monia verkkosivustoja. (Cision Finland 2007a.)

Yrityksen tavoitteena on tehostaa asiakasyrityksen viestinnän tuloksia ja maineenhallintaa. Siksi Cisionilla on käytössä monipuolinen ja laaja tarjonta kattavan 125 maahan ulottuvan yhteistyöverkoston johdosta. Palvelut keskittyvät mediaviestien hallintaan. Cisionilla on erilaisia palveluvalikoimia ja ohjelmistoratkaisuja, joissa asiakkaalle tarjotaan asiantuntemusta, mediatietoa ja neuvoja viestinnän tehostamiseen ja tuloksien analysointiin. (Cision Finland 2007a.)

Suomen Hippoksen tilaamassa mediaseurannassa seurattiin seuraavia mediaryhmiä: Aikakausi- ja ammattilehdet, aluelehdet, ilmaisjakelulehdet, muut valtakunnalliset lehdet ja maakuntalehdet sekä paikallislehdet. Lisäksi Cision seurasi radiota, televisiota, uutistoimistoja ja Top Ten -lehtiä. Top Ten –ryhmään kuuluvat lehdet on selvitetty tarkemmin luvussa 4.2.

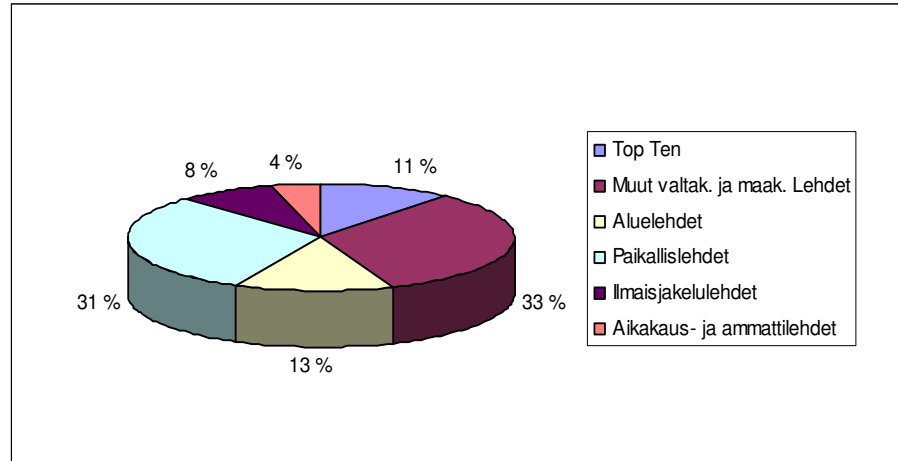
4.2 Mediajakaumat

Suomen Hippoksen tilaamaan mediaseurantaan kuului kuukausittaiset julkisuusraportit Cisionilta. Raportti antoi mediaseurannan tuloksista yksityiskohtaista tietoa suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuotta koskevista mediaryhmistä. Elokuun julkisuusraportissa oli nähtävissä kaikki suomenhevosta koskevat osumamäärät kuukausittain ja lehtiryhmittäin jaoteltuina helmikuusta elokuuhun. Lisäksi raportissa oli elokuulta yksityiskohtainen tilasto artikkeliosumista lehtikohtaisesti. Syyskuussa julkaistiin viimeiset mediaseurannassa mukana olleet lehtikirjoitukset. Kaikkiaan suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuodesta ja siihen liittyvistä tapahtumista kirjoitettiin siten yli 1 500 artikkelia. Helmikuusta elokuun loppuun ilmestyneistä lehtiartikkeleista 95 % oli sanomalehdissä, 4 % aikakauslehdissä ja prosentti uutistoimistojen tiedotteissa (KUVA 2). Sanomalehdillä on suurin yhteinen levikki, joten ne tavoittavat parhaiten lukijat. (Cision Finland 2007b.)

KUVA 2 *Julkisuuden jakautuminen medioittain helmikuusta elokuuhun vuonna 2007 (Cision Finland 2007b, 3).*

Top Ten –ryhmään kuului yhdeksän Suomen suurinta sanomalehteä; Aamulehti, Helsingin Sanomat, Hufvudstadsbladet, Iltalehti, Ilta-Sanomat, Kaleva, Keskisuomalainen, Savon Sanomat ja Turun Sanomat. Lehtiryhmittäin tarkasteltaessa suomenhevosen juhlavuosi esiintyi eniten muissa valtakunnallisissa lehdissä ja maakuntalehdissä (33 %) sekä paikallislehdissä (31 %) (KUVA 3). Nämä lehdet yhdessä käsittivät yli puolet lehtiosumien kokonaismäärästä. Top Ten –lehtien osuus oli 11 % ja aluelehtien 13 %. Vähiten suomenhevosta koskevia lehtiartikkeleita oli ilmaisjakelulehdissä ja aikakaus- ja ammattilehdissä. (Cision Finland 2007b.)

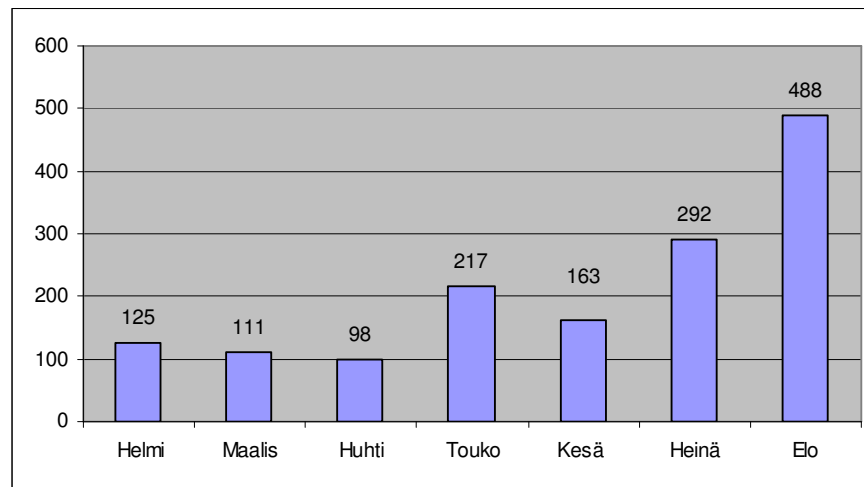
KUVA 3 Mediaseurannan osumien jakautuminen mediaryhmittäin helmikuusta elokuuhun vuonna 2007 (Cision Finland 2007b, 4).

Elokuun yksityiskohtainen artikkeliosumien tilasto antoi lisätietoa artikkeleista medioittain. Helsingin Sanomissa julkaistiin 21 % Top Ten –lehtien kokonaisosumista ja Keski-suomalaisessa 14 %. Muita valtakunnallisia lehtiä ja maakuntalehtiä oli yhteensä 18. Kouvolan Sanomat oli näistä ylivoimainen saadessaan 23 % lehtiosumista. Kouvolan Sanomissa elokuun aikana julkaistuihin 47 lehtiartikkeliin on varmasti syynä Kouvolassa järjestetyt Kuninkuusravit. Tapahtumasta kirjoitettiin kyseisessä lehdessä paljon niin ennakoon kuin jälkikäteen. Ilmaisjakelulehtiä oli elokuussa seurannassa yhteensä 25. Näistä lehdistä Orimattilan aluelehdessä julkaistiin 12 % artikkeliosumista. Forssan ja Kouvolan Kuninkuusraveissa ravinunkaaksi kruunattu Saran Salama on kotoisin Orimattilasta. Aluelehtiä oli tarkastelussa 17. Näistä Forssan Lehti kirjoitti eniten (15 %) suomenhevosen juhluvuodesta. Seuraavana tuli Länsi-Suomi (12 %). (Cision Finland 2007b.)

Mediaseurannassa oli mukana 50 paikallislehteä. Elokuussa paikallislehdissä oli kaikkiaan 97 julkaisua. Imatran alueen paikallislehti Uutisvuoksi julkaisi eniten (8 %) lehtiartikkeleita suomenhevosesta. Elimäen Sanomat keräsi seuraavaksi lehtiosumista 6 %. Paikallislehdissä merkittävää oli se, että 56 % kaikista lehdistä oli sellaisia, jotka julkaisivat vain yhden suomenhevosartikkelin elokuun aikana. Näiden artikkeleiden pääteema lienee koostunut Kouvolan Kuninkuusravien tuloksista. Järjestettiin suomenhevosen juhluvuoden päätapahtuma eli Kuninkuusravit juuri elokuussa. Kuudesta aikakaus- ja ammattilehdestä Ilta-Sanomien IS Veikkaajassa oli 65 % osumista ja Suomen Eläinlääkärilehdessä 12 %. Muissa lehdissä oli vain yksi elokuun julkaisu. Suomen kansallinen ja johtava uutistoimisto Suomen tietotoimisto STT julkaisi suomenhevosesta yhteensä 14 artikkelia elokuun aikana. (Cision Finland 2007b.)

Elokuussa suomenhevosen juhluvuoden lehtiosumia oli 488 kappaletta eli 33 % koko vuoden julkaisuista (KUVA 4). Kouvolan Kuninkuusraveista kirjoitettiin eniten heinä- ja elokuussa, jolloin saatiin suurin osa lehtiosumista. Heinäkuussa järjestettiin eniten valtakunnallisia tapahtumia, ja täl-

lön artikkeleita oli 20 % kaikista osumista. Heinäkuun artikkeleista suuri osa käsitteli Kuninkuusraveja ennakkoon. Touko- ja kesäkuussa lehtiosumia oli yhteensä 25 % artikkeleista. Toukokuussa käynnistyi valtakunnallinen suomenhevosen viesti. Kesäkuukausina järjestettiin eniten suomenhevosen kunniaksi erilaisia tapahtumia ympäri Suomea. Tämä näkyi suhteellisen korkeina artikkelimäärinä etenkin alue-, paikallis- ja ilmaisjakelulehdissä. Jokainen pienikin kunta ja pitäjä kirjoittivat artikkelin oman alueen suomenhevostapahtumasta. Helmi-, maaliskuu- ja huhtikuu olivat lehtiosumien kannalta hiljaisimmat kuukaudet. Huhtikuussa kirjoitettiin vain 6 % vuoden suomenhevosjulkaisuista tapahtumien ollessa pääosin alueellisia. Helmikuun aikana julkaistiin 8 % lehtiosumista. Silloin kirjoitettiin ensimmäisiä julkaisuja suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuodesta. Myös suomenhevosen juhlaseminaari järjestettiin Finlandia-talolla helmikuussa. Tämä suomenhevosen juhlavuoden hieno aloitus huomioitiin myös lehdissä. (Cision Finland 2007b.)

KUVA 4 Mediaseurannan lehtiosumien lukumäärät helmikuusta elokuuhun vuonna 2007 (Cision Finland 2007b, 5).

5 AINEISTO JA MENETELMÄT

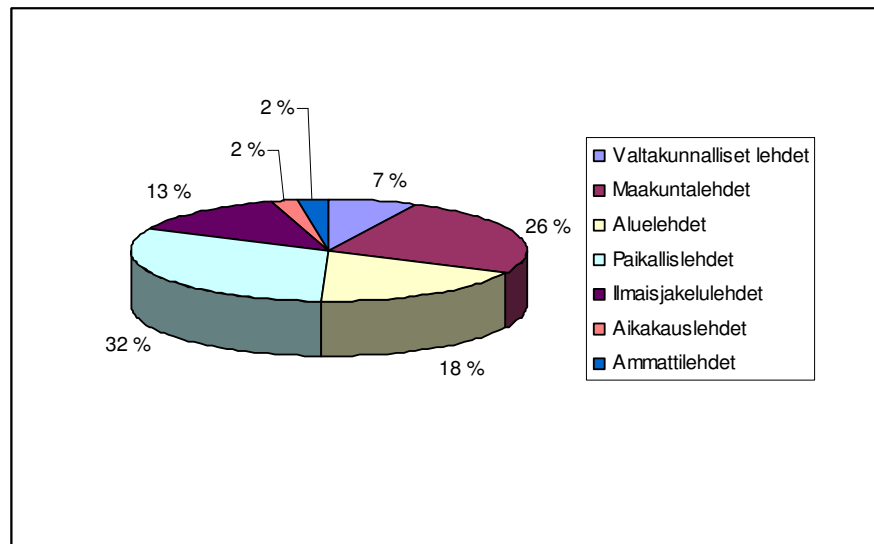
Tutkimusaineistoni koostui Suomen Hippokselta saaduista lehtiartikkeleista, jotka oli koottu Cisionin tekemän mediaseurannan avulla. Aineisto oli laaja, ja se oli kerätty viiteen kansioon. Koko aineistossa oli Kouvolan Kuninkuusraveja koskevien lehtiartikkeleiden lisäksi paljon myös suomenhevosen juhlavuodesta kirjoitettuja julkaisuja. Kaikki lehtikirjoitukset läpikäytyäni keskityin analysoimaan vain Kouvolan Kuninkuusraveja ja suomenhevosravuria käsittelevät artikkelit. Näitä lehtikirjoituksia oli tutkimuksessa mukana yhteensä 356 artikkelia. Tutkimusaineiston lähdetiedot löytyvät lehtikohtaisesti liitteestä 3.

Tutkimusmenetelmäni oli lukea kaikki lehtiartikkelit ja löytää niistä tutkimuksen tavoitteiden kannalta olennaista tietoa. Kokosin jokaisesta artik-

kelista seuraavia tietoja Microsoft Exceliin: Päivämäärä, ennakko- vai jälkikirjoitus, lehden nimi, mediaryhmä, otsikko ja ydinasia. Lisäksi kirjasin ylös, jos artikkeleista löytyi esimerkiksi mainintoja Kuninkuusravien muista lähdöistä, suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuodesta tai vuoden 2008 Kuninkuusraveista. Merkitsin ylös myös kuvallisten artikkelien määrän. Analysoinnin helpottamiseksi tein lisäksi muistiinpanoja kaikesta jollain tapaa merkittävästi tuloksiin liittyvästä tiedosta Microsoft Wordiin.

5.1 Yleistä tutkimusaineistosta

Tässä kappaleessa selvitetään hieman tutkimusaineiston laajuutta ja rakennetta. Tutkimuksessa oli mukana 80 eri sanomalehteä. Lisäksi artikkeleita löytyi kahdesta aikakauslehdestä ja kahdesta ammattilehdestä. Näin ollen kokonaislehtimääräksi muodostui 84 lehtien jakautuessa seitsemään mediaryhmään kuvassa nähtävin prosenttiluvuin (KUVA 5). Lisäksi tutkimuksessa oli mukana Suomen Tietotoimisto STT:n julkaisuja, joten se voidaan laskea yhdeksi mediaryhmäksi. Kaikkiaan tarkastelussa oli siis kahdeksan eri mediaryhmää. Top Ten -ryhmään kuuluvat lehdet jaettiin selvyuden vuoksi valtakunnallisten lehtien tai maakuntalehtien mediaryhmiin sen mukaan, mitä ryhmää kyseinen lehti edustaa. Tutkimuksen laajin skaala oli eri paikallislehdissä, joita oli yhteensä 26. Maakuntalehtiä oli 21 ja aluelehtiä 15. Joka toinen lehti oli siis joko maakunta- tai paikallislehti. Tarkastelussa oli mukana vähiten erilaisia aikakaus- ja ammattilehtiä sekä valtakunnallisia sanomalehtiä. Valtakunnallisten lehtien määrä on luonnollisesti paljon pienempi kuin esimerkiksi maakuntalehtien.

KUVA 5 84 tarkasteltavan lehden jakautuminen mediaryhmittäin.

Suomessa julkaistavat sanomalehdet jaotellaan erityyppisiin mediaryhmiin. Seuraavaksi esitellään lyhyesti neljä suurinta. Liitteestä 1 löytyvät perustiedot 15 lehdestä, joissa julkaistiin eniten Kuninkuusravivai-artikkeleita.

5.2 Valtakunnalliset lehdet

Valtakunnalliset sanomalehdet ilmestyvät koko Suomen alueella. Näistä esimerkkejä ovat Suomen suurin sanomalehti Helsingin Sanomat, suurin ruotsinkielinen Hufvudstadsbladet ja maa- ja metsätalouden sekä maaseutuyrittämisen merkittävien sanomalehti Maaseudun Tulevaisuus. Iltapäivälehdet Iltalehti ja Ilta-Sanomat ovat vakiinnuttaneet asemansa irtonumeromyynissä. Tutkimuksessa oli mukana yhteensä 7 valtakunnallista sanomalehteä, joista Maaseudun Tulevaisuudessa kirjoitettiin suurin osa Kuninkuusravi-artikkeleista.

5.3 Maakuntalehdet

Maakuntalehdet ovat nimensä mukaisesti tietyn maakunnan lehtiä, ja niillä on alueen laajin levikki. Lehdessä kirjoitetaan paikallisten uutisten lisäksi myös kansallisia ja kansainvälisiä asioita. Eri maakuntalehtiä oli aineistossa yhteensä 21. Maakuntalehdistä Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin eniten Kouvolan Kuninkuusraveja koskevia lehtiartikkeleita.

5.4 Alue- ja paikallislehdet

Aluelehdet ilmestyvät maakuntaa pienemmällä alueella, ja ne ovat alueen päälehtiä. Paikallislehdet leviävät yhden tai useamman kunnan alueelle. Ne julkaisevat paikkakuntien uutisia ja kotiseututietoutta. Paikallislehdissä on harvoin kansallisia tai kansainvälisiä aiheita. Tutkimuksessa käytettiin 15 aluelehteä ja 26 paikallislehteä. Kuninkuusraveja käsitteleviä lehtikirjoituksia oli aluelehdistä eniten Forssan Lehdessä ja paikallislehdistä Valkealan Sanomissa.

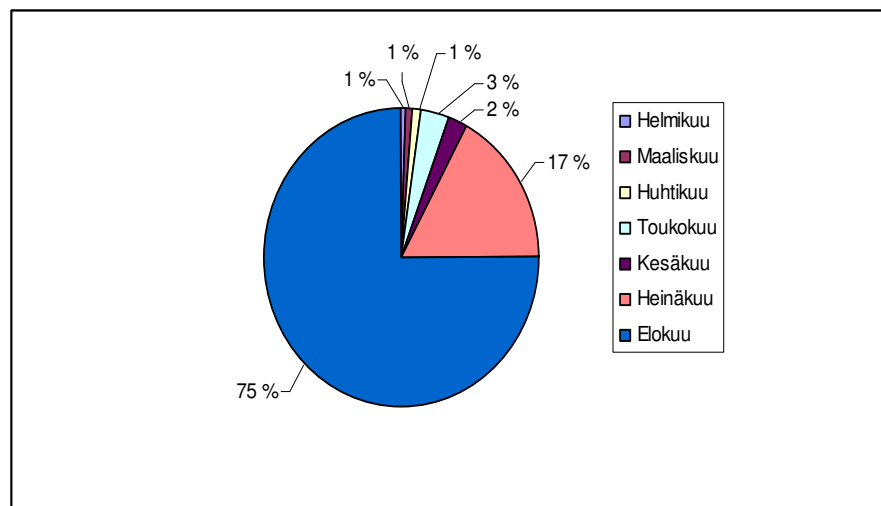
6 TUTKIMUSTULOKSET

Tutkimustuloksissa selvitetään, millaista tietoa hevosalan ulkopuoliset lehtiartikkelit sisälsivät Kouvolan Kuninkuusraveista ja suomenhevosravurin imagosta. Lehtiartikkelit erosivat paljon riippuen lehdestä. Kirjoittelun määrä vaihteli suuresti, koska osa julkaisi Kuninkuusraveista vain yhden artikkelin, ja osa kirjoitti tapahtumasta useampana eri päivänä. Osa lehdistä käsitteli aihetta sivun tai kahden mittaisessa artikkelissa, kun toiset lehdistä mainitsivat Kuninkuusravit vain pienessä palstatilassa. Pussisenkin mukaan raviuutisointien koko vaihteli lyhyistä artikkeleista koko sivun mittaisiin lehtikirjoituksiin (Pussinen 2008, 37). Tutkimustuloksissa kerrotaan yleistä tietoa lehtiartikkeleista jakaen ne ennako- ja jälkikirjoituksiin. Lisäksi selvitetään saatuja tuloksia koskien järjestävän alueen lehtiä ja Kuninkuusravien saamaa erityishuomiota.

6.1 Yleisesti lehtiartikkeleista

Kaiken kaikkiaan Kuninkuusraveista kirjoitettiin 356 lehtiartikkelia. Tapahtumasta kirjoitettiin hieman enemmän jälkikäteen kuin ennakkoon. Kuvallisia lehtiartikkeleita oli yhteensä 223 eli noin 63 %. Kuvallisten lehtiartikkeleiden julkaiseminen oli siis suositumpaa kuin ilman kuvaa olevien kirjoitusten. Lehtiartikkelien yhteydessä ilmestyneet isot värilliset valokuvat lisäsivät lehtikirjoituksen näkyvyyttä lehdessä. Åkerblom on tutkimuksessaan puolestaan todennut, että raviurheilusta kertovissa lehtiartikkeleissa oli vain vähän valokuvia (Åkerblom 2001, 35). Ero saaduissa tuloksissa johtunee siitä, että tämän työn aineisto koostui pääosin raviurheilun suur tapahtumaa käsittelevistä lehtiartikkeleista, jolloin kuvien käyttö voi olla perustellumpaa. Voi olla myös mahdollista, että nykyään lehdissä on ylipäättään enemmän kuvia. Tyypillisesti valokuvat olivat voittajaesittelyistä, jonka myös Åkerblom (2001, 35) oli tutkimuksessaan saanut selville. Liitteeseen 2 on kerätty Kuninkuusravien päälähtöjen kolmen osamatkan tulokset kuninkuus- ja kuningatarkisan osalta sekä kokonaiskilpailun lopputulokset. Liite toimii lukijan apuna ja antaa tietoa Kuninkuusraveihin osallistuneiden hevosten menestymisestä.

Kouvolassa 4.-5.8.2007 järjestetyt Kuninkuusravit sai suuren mediahuomion lehdissä. Kuninkuusraveista kirjoitettiin paljon lehtien palstoilla. Åkerblomin mukaan taas raveista kirjoitetaan lehdissä vain vähän, koska ravivihjeet nousevat ensisijaisesti toimittajien suosion kohteeksi (Åkerblom 2001, 36). Tapahtumasta kirjoitettiin eniten elokuussa, jolloin julkaistiin 75 % mediaseurannan kaikista Kuninkuusravi-artikkeleista (KUVA 6). Elokuuhun ajoittuu niin suurin osa ennakkokirjoituksista kuin tapahtuman jälkeen kirjoitetuista lehtiartikkeleista. Heinäkuussa lehdissä kirjoitettiin vajaa viidennes kaikista artikkeleista. Pussinenkin (2008, 31 & 36) on tutkimuksessaan kertonut, että yli puolet lehdistöosumista sijoittui heinä-elokuulle juuri Kuninkuusravien ajankohdan myötä. Toukokuun kuudesta Kuninkuusravi-julkaisusta suurin osa ilmestyi Kouvolan Sanomissa. Alkuvuoden lehtiartikkelimäärä oli todella pieni ja Kuninkuusraveista kertovat ennakoartikkelit ajoittuivat suurelta osin heinä-elokuulle.

KUVA 6 Lehtiartikkelien jakautuminen kuukausien mukaisesti.

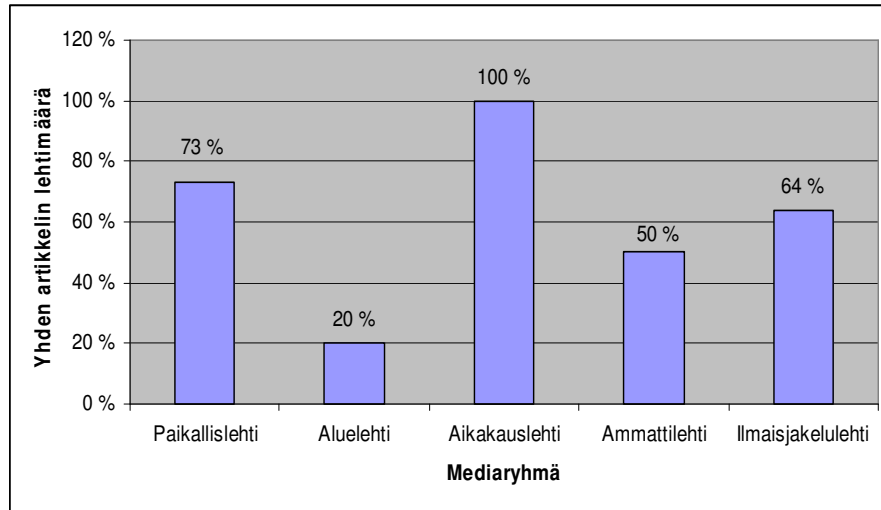
Taulukko 1 kertoo lehtiartikkelien jakautumisen mediaryhmittäin ja lehtiartikkelien määrän suhteessa mediaryhmään sisältyvien lehtien lukumäärään. Keskimäärin kaikissa tutkimuksessa mukana olleissa lehdissä julkaistiin noin 4,2 artikkelia. Todellisuudessa lehtikirjoittelun määrä vaihteli runsaasti mediaryhmästä ja lehdestä riippuen. Listattaessa mediaryhmät artikkelimäärän perusteella suurimmasta pienimpään on järjestys seuraavanlainen: Maakuntalehdet, aluelehdet, paikallislehdet, valtakunnalliset lehdet, ilmaisjakelulehdet, uutistoimisto, ammattilehdet ja viimeisenä aikakauslehdet. Maakuntalehdissä kirjoitettiin melkein puolet kaikista Kouvolan Kuninkuusraveja koskevista lehtiartikkeleista. Maakuntalehtiä oli tutkimuksessa mukana toiseksi eniten paikallislehtien jälkeen. Keskimäärin maakuntalehdessä ilmestyi 8 lehtiartikkelia koskien Kuninkuusraveja. Reilu neljännes lehtiartikkeleista kirjoitettiin joko alue- tai paikallislehdessä. Valtakunnallisissa lehdissä julkaistiin lehtiartikkeleita hieman paikallislehtiä vähemmän. Silti valtakunnallisesti kirjoitettiin lehdissä keskimäärin 6 lehtiartikkelia, joka on paljon lehtimäärään nähden. Artikkelien kokonaismäärä oli pienin aikakaus- ja ammattilehdissä, uutistoimiston tiedotteissa ja ilmaisjakelulehdissä. STT:n vähäinen Kuninkuusravi-tiedotteiden ilmestyminen hieman ihmetyttää. STT:n uutistiedotteita käytettiin kuitenkin suurimmassa osassa lehtiä, kuten Åkerblomkin totesi opinnäytetyössään koskien raviurheilun uutisointia lehdistössä (Åkerblom 2001, 26). Osa lehtitoimittajista käytti tiedotetta sellaisenaan hyväksi, ja osa muokkasi sitä huomioiden oman alueen kiinnostuksen kohteet. Keskimäärin paikallis-, ilmaisjakelu- ja aikakauslehdet julkaisivat yhdestä kahteen lehtiartikkelia.

TAULUKKO 1 *Mediaryhmiin kuuluvien lehtien ja lehtiartikkelien määrät.*

Mediaryhmä	Lehtien määrä	Artikkeleiden määrä	Artikkelit/lehti
Valtakunnalliset lehdet	7	42	6
Maakuntalehdet	21	169	8
Aluelehdet	15	54	3,6
Paikallislehdet	26	48	1,8
Ilmaisjakelulehdet	11	17	1,5
Aikakauslehdet	2	2	1
Ammattilehdet	2	10	5
Uutistoimisto	1	14	14
Yhteensä	85	356	4,2

Useissa mediaryhmissä esiintyi lehtiä, jotka julkaisivat vain yhden Kuninkuusravi-artikkelin. Tarkastelussa mukana olleista lehdistä 32 eli 39 % oli tällaisia. Kaikki maakuntalehdet ja valtakunnalliset lehdet julkaisivat enemmän kuin yhden Kuninkuusravi-artikkelin. Vaikka paikallislehtiä oli tutkimuksessa mukana määrällisesti eniten, oli niistä 73 % yhden lehtiartikkelin julkaisseita (KUVA 7). Vain noin joka neljäs paikallislehti oli kirjoittanut aiheesta useammin kuin kerran. Aluelehdistä vain joka viides oli yhden Kuninkuusravi-artikkelin julkaissut lehti. Ilmaisjakelulehdistä reilusti yli puolet käsitteli Kuninkuusraveja vain yhden artikkelin verran. Aikakauslehdistä molemmissa oli vain yksi artikkeli, joka kertoi Kouvolan

Kuninkuusraveista. Kahdesta ammattilehdestä Farmit-Uutisissa oli yksi Kuninkuusravi-kirjoitus ja IS Veikkaajassa useampia.

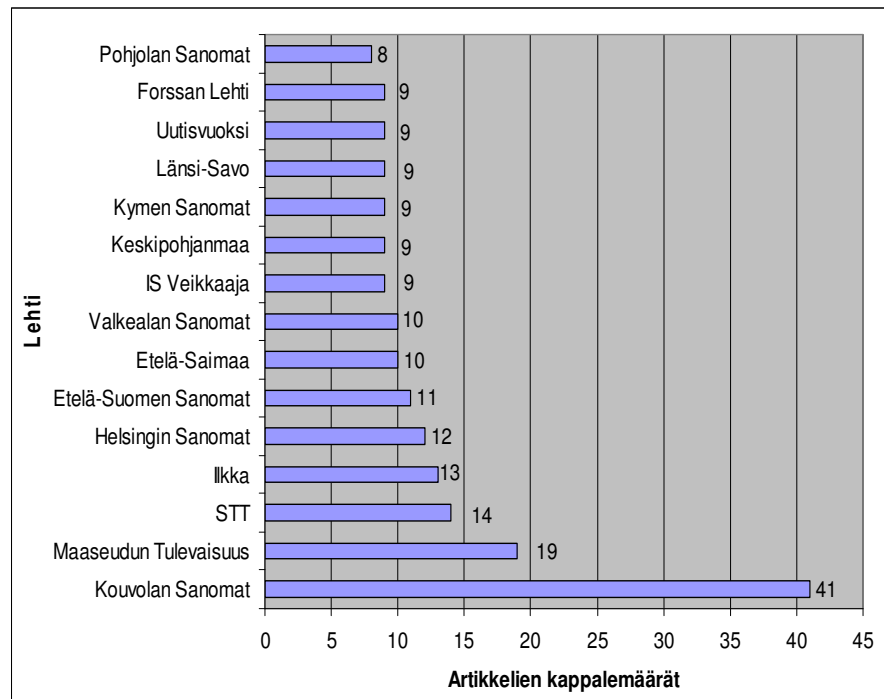
KUVA 7 Yhden Kuninkuusravi-artikkelin julkaisseiden lehtien prosenttiosuudet koko mediaryhmästä.

Taulukossa 2 on tehty yhteenveto lehtiartikkelien jakautumisesta mediaryhmien sisällä ennakkoon ja jälkikäteen kirjoitettujen artikkeleiden kesken. Kolmessa suurimmassa mediaryhmässä kirjoitettiin enemmän tapahtumasta sen jälkeen kuin ennakkoon. Huomattavasti eniten jälkikäteen kirjoitettiin maakuntalehdissä, joiden artikkeleista noin 60 % ilmestyi Kuninkuusravien jälkeen. Paikallis- ja ilmaisjakelulehdissä ilmestyi suurin piirtein sama määrä lehtiartikkeleita ennen ja jälkeen tapahtuman. Ammattilehdet ja STT julkaisivat ennakkoon enemmän Kuninkuusravi-artikkeleita kuin jälkikäteen.

TAULUKKO 2 Lehtiartikkelien jakautuminen mediaryhmissä ennen ja jälkeen Kuninkuusravien.

Mediaryhmä	Ennako	Jälkikäteen	Erotus
Valtakunnalliset lehdet	19	24	+5
Maakuntalehdet	69	100	+31
Aluelehdet	26	28	+2
Paikallislehdet	25	23	-2
Ilmaisjakelulehdet	9	8	-1
Aikakauslehdet	1	1	0
Ammattilehdet	7	3	-4
Uutistoimisto	10	4	-6
Yhteensä	166	190	

Kuvassa 8 nähdään kaikkien tutkimuksessa olevien lehtiartikkelien 15 suurinta julkaisijaa artikkelimäärän perusteella jaoteltuina. Näiden lehtien yhteisartikkelimäärä on yli puolet kokonaisartikkelimäärästä, joten kyseiset lehdet ovat pääosassa tutkimuksesta selvinneissä tuloksissa. Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin eniten eli 11,5 % tapahtuman lehtiartikkeleista, vaikkei Kouvolan seudulla ollutkaan omaa alueen hevosta mukana Kuninkuusraveissa. Maaseudun Tulevaisuudessa ja Ilkassa oli alle puolet Kouvolan Sanomien artikkelimäärästä prosentiosumien ollessa noin neljästä reiluun viiteen prosenttiin. STT julkaisi 14 tiedotetta Kuninkuusraveista. Muiden kuvassa lueteltujen lehtien artikkelimäärät olivat välillä 8 – 13 lehtikirjoitusta. Seuraavaksi on kerrottu, mitkä hevoset liittyvät mihinkin kuvassa mainittuun lehteen. Näiden mainittujen hevosten lisäksi on lehdessä voinut olla kirjoituksia myös muista hevosista ja etenkin kisan ennakkosuosikeista. Maakuntalehdistä Ilkassa kerrottiin maakunnan alueen konkarista Joihurista. Etelä-Suomen Sanomat kirjoitti Saran Salamasta ja Tutuarista. Etelä-Saimaassa ja Uutisvuoksessa jännitettiin B.Helmiinan, B.Turolin, Rillauksen ja Huiman Pysteen puolesta. Keskipohjanmaa esiteli artikkeleissaan etenkin Murron Titaanin, Totemi Rokin ja Villiarin. Länsi-Savon kirjoitukset keskittyivät Mandolinoon ja Vieskerin Viliin. Forssan Lehti toivoi parasta Mariminin ja Turon Lopin kisasuorituksiin. Pohjolan Sanomissa kerroitiin Pohjois-Suomen kisatoivoista eli Turotuulesta ja Murron Titaanista. Suurimmassa osassa muista lehdistä ei esiintynyt varsinaista alueen omaa hevosta, jolloin artikkelit olivat yleisluontoisia.

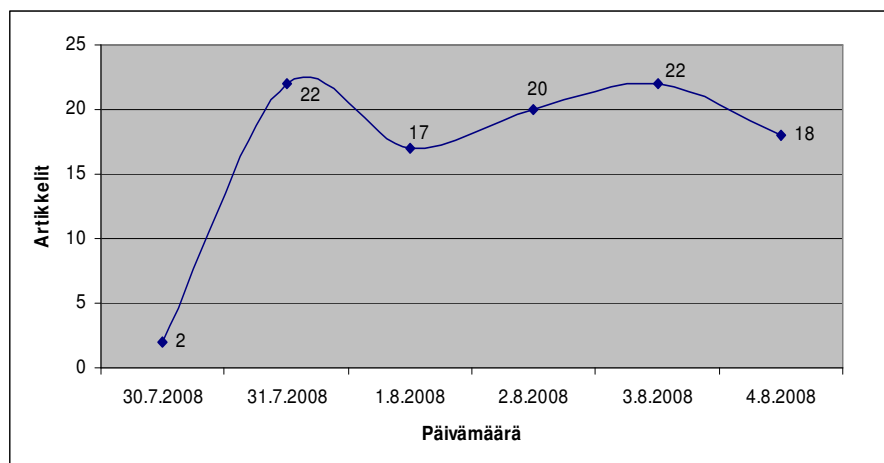
KUVA 8 15 eniten Kuninkuusraveista kirjoittaneen lehden artikkelimäärät.

6.2 Ennakkokirjoitukset

Lehdissä kirjoitettiin luonnollisesti paljon tapahtumasta ennen Kouvolassa 4.-5.8.2007 järjestettäviä Kuninkuusraveja. Ennakkoon kirjoitettuja lehtiartikkeleita oli yhteensä 166, joka on 46,6 % kaikista lehtiartikkeleista. Ennakkokirjoituksiksi laskettiin kaikki ennen 5. elokuuta ilmestyneet lehtiartikkelit. Seuraavaksi on selvitetty ennakkokirjoitusten jakautumista päiväkohtaisesti, mediaryhmittäin sekä lehtikohtaisesti. Sen jälkeen on kerrottu ennakoartikkelien sisällöstä.

6.2.1 Lehtikirjoitusten jakautuminen

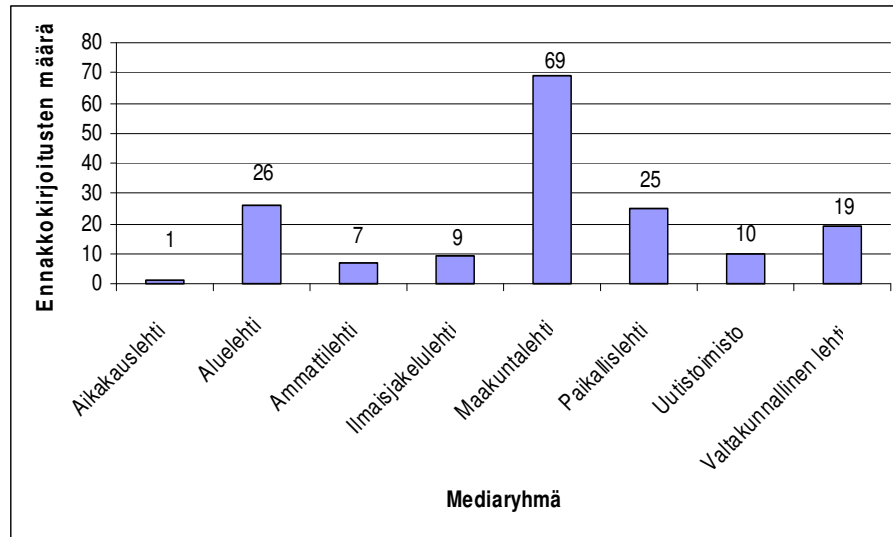
Tarkasteltaessa ennakkokirjoitusten määrää päiväkohtaisesti selvisi, että eniten artikkeleita julkaistiin 31.7 – 4.8.2007 välisenä aikana (KUVA 9). Näiden päivien yhteenlaskettu artikkelimäärä oli 99, joka oli noin 60 % kaikista ennakkojulkaisuista. Kuvasta huomataan, että maanantaina 30.7 kirjoitettiin vain pari lehtiartikkelia. Päiväkohtaisesti eniten kirjoitettiin tiistaina 31.7 ja päivää ennen suurtapahtumaa eli perjantaina 3.8. Näinä päivinä ilmestyi päiväkohtaisesti jopa 22 eri lehtiartikkelia Kuninkuusraveista. Viimeisimmät ennakkokirjoitukset julkaistiin Kuninkuusravien avauspäivänä eli lauantaina 4.8. Lehdissä ilmestyi täten eniten ennakkojulkaisuja noin viisi päivää ennen. Ennakkokirjoitukset ajoitetaan usein viimeiselle viikolle ennen tapahtumaa. Tällöin saadaan lukijat viimeistään hereille ja kenties innostumaan paremmin tapahtumasta. Samalla viikolla järjestettävän tapahtuman ajankohta jäänee helpommin lukijan muistiin, kun siitä kirjoitetaan lehdissä hieman ennen H-hetkeä.

KUVA 9 Kuninkuusravien päiväkohtaiset ennakkokirjoitusten määrät ajalla 30.7 – 4.8.2007.

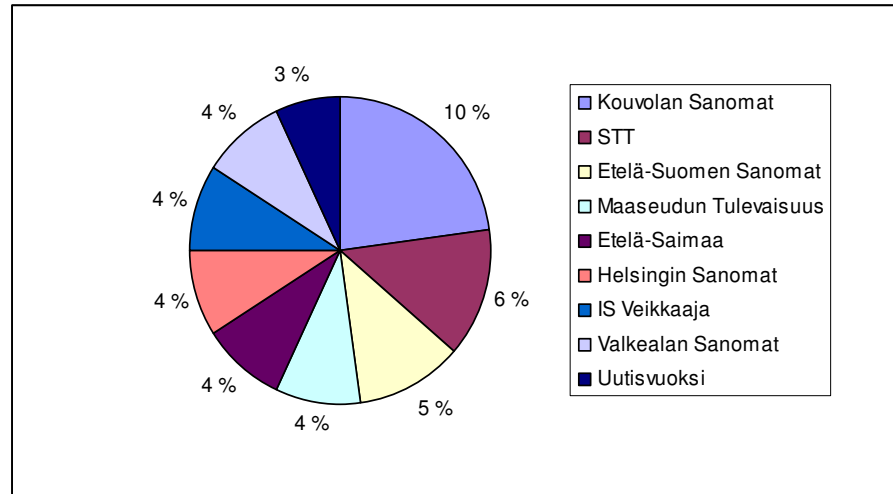
Maakuntalehdet julkaisivat suurimman osan eli 37 % ennakkokirjoituksista (KUVA 10). Aluelehdissä kirjoitettiin noin 16 % ja paikallislehdissä 15 % ennakkojulkaisuista. Maakuntalehtien artikkelimäärä oli melkein kolminkertainen alue- ja paikallislehtiin nähden. Valtakunnallisissa lehdissä julkaistiin vain 11 % ennakkoon kirjoitetuista Kuninkuusravi-artikkeleista eli alue- ja paikallislehtiä vähemmän. Reilun neljäsosan ennakoartikkeleista

käsittivät yhdessä aikakaus- ja ammattilehdet, ilmaisjakelulehdet ja uutistoimisto.

KUVA 10 Kuninkuusravien ennakkokirjoitusten jakautuminen mediaryhmittäin.

Ennakoartikkeleita kirjoitettiin maakuntalehdistä oletetusti eniten eli 10 % Kouvolan Sanomissa (KUVA 11). Artikkeleiden otsikoissa näkyi seuraavanlaisia aiheita: Kuninkuusravien valmistelut, talkootyöt, Eri-Aaronin patsaan paljastus, suomenhevosen näyttävä juhliminen tapahtumassa, B.Helmiinasta kuningatar, osallistuvat hevoset ja suursuosikit, tapahtumaisojen tunnuslukujen haasteena, presidentti Tarja Halonen Kuninkuusravien suojelijana ja kuninkuuskilpailun palkintotason nousu. Kuvassa 11 listattujen sanomalehtien ja uutistoimiston ennakoartikkelit muodostivat yhdessä 44 % kaikista Kuninkuusraveista ennakkoon kirjoitetuista lehtijutuista. Muista maakuntalehdistä Lahden seudun Etelä-Suomen Sanomissa ja Lappeenrannan alueen Etelä-Saimaassa kirjoitettiin yhteensä 9 % ennakoartikkeleista. Lopuissa lehdistä oli 4 % tai hieman alle kaikista ennakkojulkaisuista. Valtakunnallisesti Maaseudun Tulevaisuus ja Helsingin Sanomat toivat Kouvolan Kuninkuusraveja eniten esille lehdissään. Eniten ennakkoon kirjoitettiin ammattilehdistä IS Veikkaajassa ja paikallislehdistä Valkealan Sanomissa ja Uutisvuoksessa. Suomen Tietotoimiston julkaisuja oli 6 %.

KUVA 11 *Kuninkuusraveista eniten ennakkoon kirjoittaneiden prosenttiosuudet kaikista ennakoartikkeleista.*

6.2.2 Artikkelien sisältö

Ensimmäisiä mainintoja suomenhevosravurista löytyi parista lehdestä jo helmikuun 2007 alussa. Nämä artikkelit käsittelivät suomenhevosen suosion laskua raviurheilussa ja suomenhevosten lähtöjen vähenemistä raveissa. Kouvolan Kuninkuusraveista kirjoitettiin lehdissä ensimmäisen kerran maaliskuussa. Silloin artikkelit kertoivat Kouvolan raviradan rakennus- ja talkootöistä ja lyhyesti tapahtumasta. Huhtikuussa ilmestyivät ensimmäiset lehtiartikkelit koskien edellisvuoden kuningatarkilpailun voittajaa B. Helmiinaa ja hevosen omistajaa Reijo Borgströmiä, sekä Jyväskylässä vuonna 2008 järjestettäviä Kuninkuusraveja.

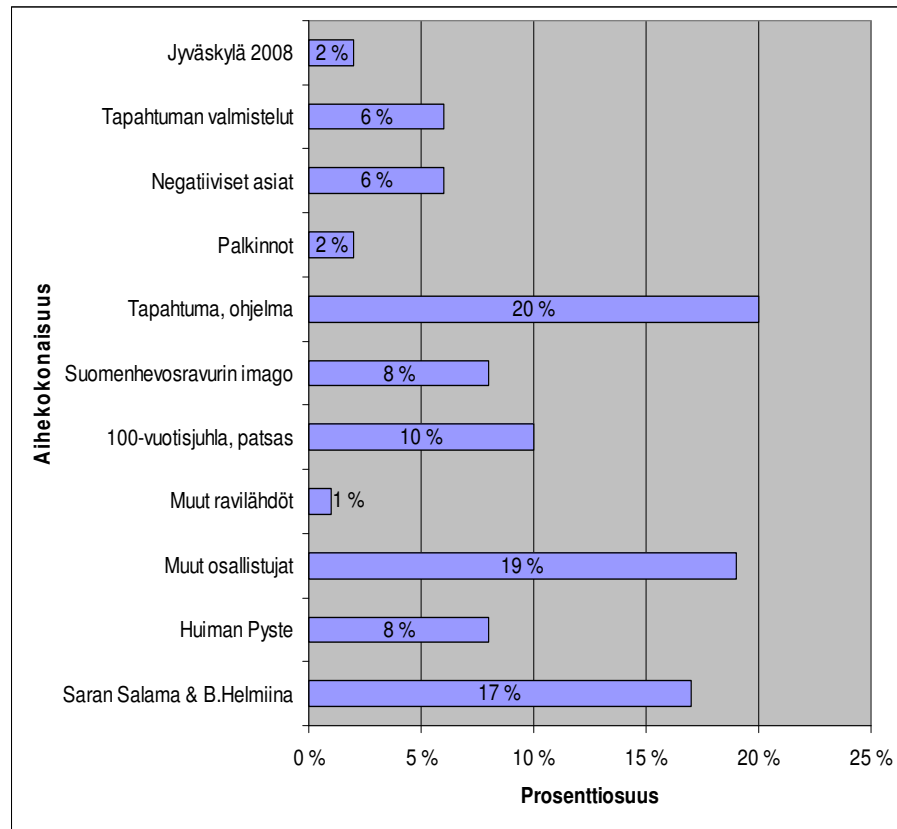
Yleisesti enakkokirjoituksissa kerrottiin Kuninkuusraveista esitellen Kouvolan ravirataa ja tapahtuman valmisteluita. Osassa kirjoituksista mainittiin järjestäjän tavoittelema yleisömäärä ja tapahtuman onnistumismahdollisuudet. Artikkeleissa esiteltiin kilpailuun osallistuvia hevosia. Niissä mietittiin voittajaehdokkaita osallistujalistan avulla, pohdittiin arvottujen lähtöratojen vaikutuksia juoksun kulkuun, kerrattiin kilpailun luonnetta ja etenemistä sekä kannustettiin oman alueen hevosia mahdolliseen kuningas- tai kuningatartittelin voittamiseen. Artikkeleissa oli myös haastateltu hevosten omistajia, valmentajia ja ohjastajia, jotka kertoivat hevosten taustatietoja, valmistautumismenetelmiä ja hevosen sen hetkisen kunnon. Yleensä kommentoissa mainittiin myös hevosen valtit ja heikkoudet. Ammattilehti IS Veikkaaja toi erittäin hyvin esille tietoja kaikista kuninkuus- ja kuningatarkisan kandidaateista puolueettomasti. Valtakunnalliset lehdet Maaseudun Tulevaisuus, Helsingin Sanomat ja Iltalehti kirjoittivat laajasti arvioita Kuninkuusravien mahdollisista voittajista, haastajista ja yllättäjistä tekstein, kuvin ja prosenttiluvuin. Kouvolan Sanomissa julkaisiin puolestaan Matti Meriluodon tekemät koko sivun arvioinnit päälähdön osallistujista ja niiden voiton mahdollisuuksista. Oman maakunnan hevosista kirjoitettiin ennakkoon hyvin lupaavasti. Kirjoituksilla haluttiin

ehkä saada lukija kiinnostumaan paremmin oman maakunnan hevosista ja ihmisistä sekä innostumaan omien kannattamisesta. Tätä aihetta käsitellään myöhemmin lisää kappaleessa 7.1.

Kuninkuusraveja käsittelevissä lehtiartikkeleissa kirjoitettiin suomenhevosen juhlavuodesta kaikkiaan 102 artikkelissa, joista vajaa 70 % ennakkoon. Kuninkuusraveja siis mainostettiin suomenhevosen 100-vuotisjuhlan päähuipentumana, johon kuului spehtaakkelimaisia ohjelma-numeroita ja runsaasti oheistoimintaa. Tämä sai varmasti uteliaat Kuninkuusravien ensikertalaisetkin lähtemään liikkeelle katsomoon. Eri-Aaronin patsas ja lauantain juhlakavalkadi tulivat ensimmäiseksi esille lehdissä suomenhevosen juhlavuodesta kirjoitettaessa.

Forssassa vuonna 2006 kruunatut kuningas Saran Salama ja kuningatar B.Helmiina saivat ennakkoon osakseen suuren median huomion, koska Saran Salamasta kirjoitettiin noin 16 % ja B.Helmiinasta noin 13 % kaikista ennakoartikkeleista. Ennakkoon kirjoitetuista artikkeleista 40 % mainittiin suomenhevosen juhlavuosi ja sen merkitys Kuninkuusravien ohjelmistoon. Lukuun sisältyivät myös kaikki artikkelit koskien suomenhevostavurin imagoa, nykyistä roolia raviurheilussa ja tulevaisuuden mietteitä. Juhlavuoden tiimoilta artikkeleissa tiedotettiin Kuninkuusraveissa järjestettävästä juhlakavalkadista ja Eri-Aaronin patsaan paljastamisesta sekä juhlateltan valokuvanäyttelystä. Nämä kaikki ohjelmanumerot olivat suomenhevosen 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Lauantain juhlakavalkadi esitteli suomenhevosen ja Kuninkuusravien historiaa. Suomenhevosen 100 vuotta -juhlapatsaan paljastaminen koski maan kuuluisimman suomenhevosoriin Eri-Aaronin kokoispatsasta. V75- ja muiden ravilähtöjen veikkauksia mainittiin noin 8 % ja vuoden 2008 Kuninkuusravit noin 2 % ennakkokirjoituksista. Ennakkoon julkaistuista lehtiartikkeleista sata oli kuvallista.

Seuraavassa kuvassa 12 nähdään karkea jaottelu, mistä ja kuinka paljon Kuninkuusravien ennakoartikkeleissa kirjoitettiin. Edelliseen kappaleeseen verrattuna nämä tulokset on saatu selville laskemalla kyseisten aihekokonaisuuksien omat artikkelit. Tässä jaossa ei ole huomioitu, jos tekstissä oli vain maininta aiheesta. Lehtiartikkeleissa käsiteltiin eniten Kuninkuusravi-tapahtumaa, josta kirjoitettiin viidennes kaikista ennakoartikkeleista. Tapahtumaan liittyivät kaikki artikkelit koskien esimerkiksi viikonlopun ohjelma-antia, presidentti Tarja Halosta ja ylipäättänsä yleisön tai lukijan kommentteja tapahtumasta. Toiseksi eniten lehdissä oli etukäteen artikkeleita muista päälähdön osallistujista kuin edellisvuoden voittajista. Tämän aihekokonaisuuden prosentit nousivat odotetusti korkealle, koska hevosten määrä oli suuri. Sekä kuninkuus- että kuningatarkisassa kilpailee 12 oria ja tammaa, ja jokaisen hevosen oma paikkakuntalehti on varmaan halunnut tiedottaa oman alueen hevosesta. Hieman vähemmän kirjoitettiin vuoden 2006 voittajista eli Saran Salamasta ja B.Helmiinasta. Saran Salaman kovimmaksi haastajaksi veikattu Huiman Pyste sai huikkeen huomion lehdissä, ja siitä kirjoitettiin 8 % ennakoartikkeleista. Suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuosi oli merkittävästi esillä ennakkoon lehdissä, ja siitä kirjoitettiin 10 %. Aihekokonaisuuden tärkein osa lienee ollut Eri-Aaronin patsas, koska siitä kirjoitettiin eniten.

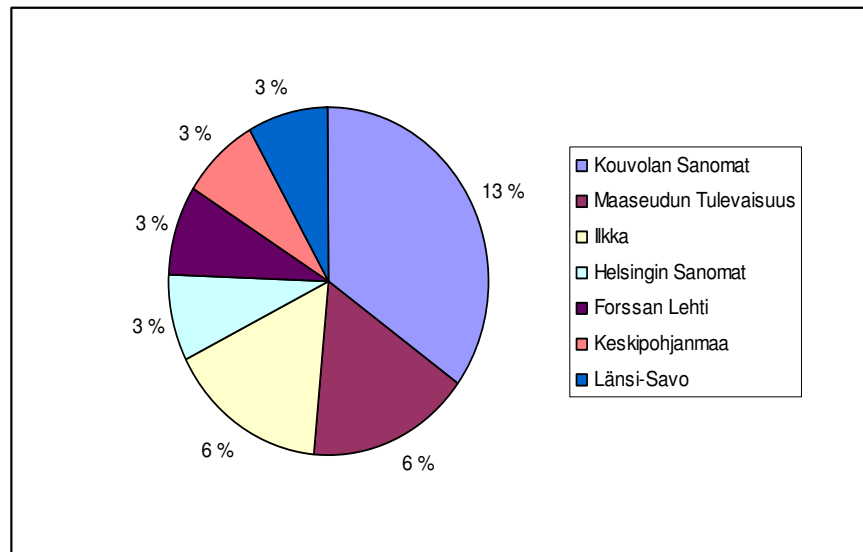
KUVA 12 Ennakkokirjoitusten aiheiden jakautuminen.

Pohdintoja, kannanottoja ja mielipiteitä suomenhevosravurin nykytilanteesta ja tulevaisuudesta kirjoitettiin 8 % etukäteen. Aihetekonaisuuden suuruuteen vaikutti varmasti rodun juhlavuosi. Tapahtuman valmistelut käsittivät kirjoitukset liikennejärjestelyistä, talkootöistä, rakennusinvestoinneista, raviradan alueen muutoskohteista ja majoituksesta. Näistä asioista kirjoitettiin 6 % kaikista ennakkokirjoituksista. Saman verran oli hieman negatiiviseen sävyyn kirjoitettuja artikkeleita, ja nämä kirjoitukset koskettivat pääosin suomenhevosravuri-teemaa. Vähiten palstatilaa Kouvolan Kuninkuusraveja koskevissa ennakoartikkeleissa käyttivät muut ravilähdöt, vuoden 2008 Jyväskylän Kuninkuusravit ja palkintotasot sekä raha.

Suomen Hippos julkaisi yhteensä 17 mediatiedotetta Kuninkuusraveista 16.3 – 6.8.2007 välisenä aikana. Tiedotteista 30 % julkaistiin ennen heinäkuuta, 40 % heinäkuun aikana ja 30 % elokuussa. Mediatiedotteiden ilmestyminen 4.8 otsikolla ”Saran Salama ja B.Helmiina uusivat kruununsa” ja 6.8 julkaistu tiedote ”Kuninkuus- ja kuningatarkilpailun kokonaistulokset” aiheuttivat suurimman mediapiikin lehdistössä. Yleisesti Suomen Hippoksen tiedotteesta kirjoitettiin mediassa noin päivän tai parin viiveellä. Kouvolan Sanomissa julkaistiin eniten lehtiartikkeleita käyttäen apuna Suomen Hippoksen mediatiedotteita.

6.3 Jälkikirjoitukset

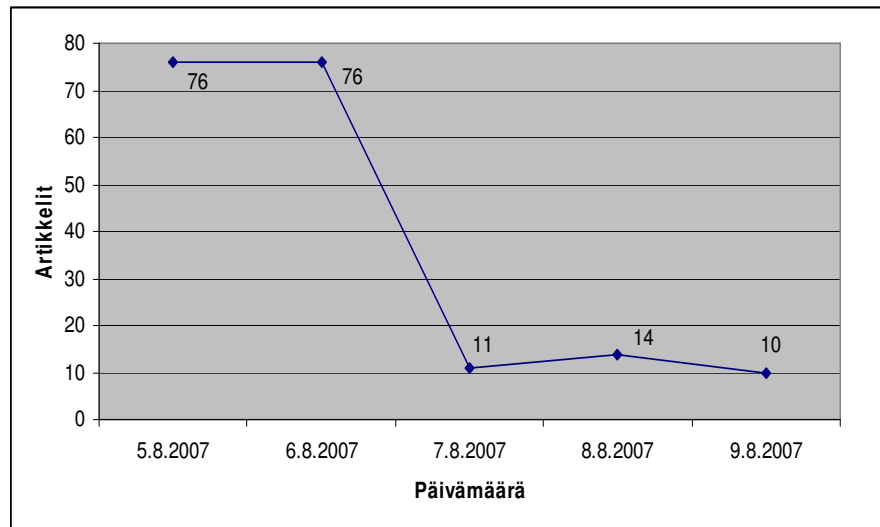
Kuninkuusraveista kirjoitettiin lehdissä tapahtuman jälkeen yhteensä 190 artikkelia eli noin 53,4 % kaikista kirjoituksista. Jälkikäteen kirjoitetut artikkelit oli julkaistu 5.8.2007 tai myöhemmin. Kirjoitukset olivat hyvin samankaltaisia ja keskittyivät lähinnä tulosten ja yllätysten kertomiseen. Seitsemän sanomalehteä erottui muista jälkikäteen tapahtumasta kirjoittaneista lehdistä (KUVA 13). Tämä lehtiryhmä koostui aluelehdestä, kahdesta valtakunnallisesta lehdestä ja neljästä maakuntalehdestä. Näissä lehdissä julkaistiin yhteensä 37 % jälkikirjoituksista. Odotetusti Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin eniten eli 13 % artikkeleista. Maaseudun Tulevaisuus ja Ilkka julkaisivat toiseksi eniten tietoa Kuninkuusraveista. Aluelehdistä ykköseksi nousi Forssan Lehti, jossa kirjoitettiin 3 % jälkikirjoituksista. Saman prosentin verran Kuninkuusraveista tiedottivat myös Helsingin Sanomat sekä maakuntalehdet Keskipohjanmaa ja Länsi-Savo.

KUVA 13 Kuninkuusraveista eniten jälkikäteen kirjoittaneiden prosenttiosuudet kaikista jälkikirjoituksista.

Kuninkuusraveista kirjoitettiin erikseen lauantain ja sunnuntain jälkeen. Tarkasteltaessa tutkimustuloksia päiväkohtaisesti huomattiin, että Kuninkuusraveista kirjoitettiin eniten 5.- 6.8.2007 (KUVA 14). Tiistaina 7.8 lehdissä kirjoitettiin enää harvakseltaan tapahtumasta, vain 11 lehtiartikkelia ja keskiviikkona 14. Nämä artikkelit olivat vain murto-osa sunnuntain ja maanantain lehtikirjoitusten määrästä. Huomioitavaa oli myös se, että tiistaista alkaen jälkikäteen kirjoitettujen lehtiartikkelien määrät olivat pienempiä kuin mitä muutama päivä ennen tapahtumaa. Kouvolan alueen paikallislehti Valkealan Sanomat ilmestyi vasta torstaina 9.8.2007 tuoden julki oman lehtiartikkelinsa Kuninkuusraveista. Sunnuntain lehdessä kerrottiin lauantain tulokset ja maanantain lehdessä kokonaiskilpailun loppuratkaisut sekä koko tapahtuman onnistuminen. Yleisesti kirjoitusten rakenne muodostui edellisen päivän voittajista ja juoksuselostuksista. Voittajien kohdalla oli useita hevosen omistajan, valmentajan tai ohjastajan antamia kommentteja kilpailun jälkeen. Kommentit olivat hyvin tunteikkaita,

eikä haastateltu säästellyt sanoja voiton tunnelmissaan. Seuraavaksi mainittiin yleisömääriä ja sääolosuhteita sekä yllättäviä käänteitä kuten syntyneitä Suomen ennätyksiä. V75- ja muiden ravilähtöjen tulokset kerrottiin vasta varsinaisen päälähdön kirjoitusten jälkeen. Suomenhevosen juhla- vuodesta mainittiin lauantain osalta enemmän kuin sunnuntain. Osassa artikkeleista oli kirjoitettu myös yleisön kommentteja järjestelyiden toivuudesta, ruoan maittavuudesta, palveluiden pelaamisesta ja yleensä tapahtumasta. Näistä kirjoituksista kävi ilmi esimerkiksi, oliko jännitys loppunut jo avausmatkan jälkeen, vai oliko päätösmatka sittenkin ollut tiukkaa kaksintaistelua.

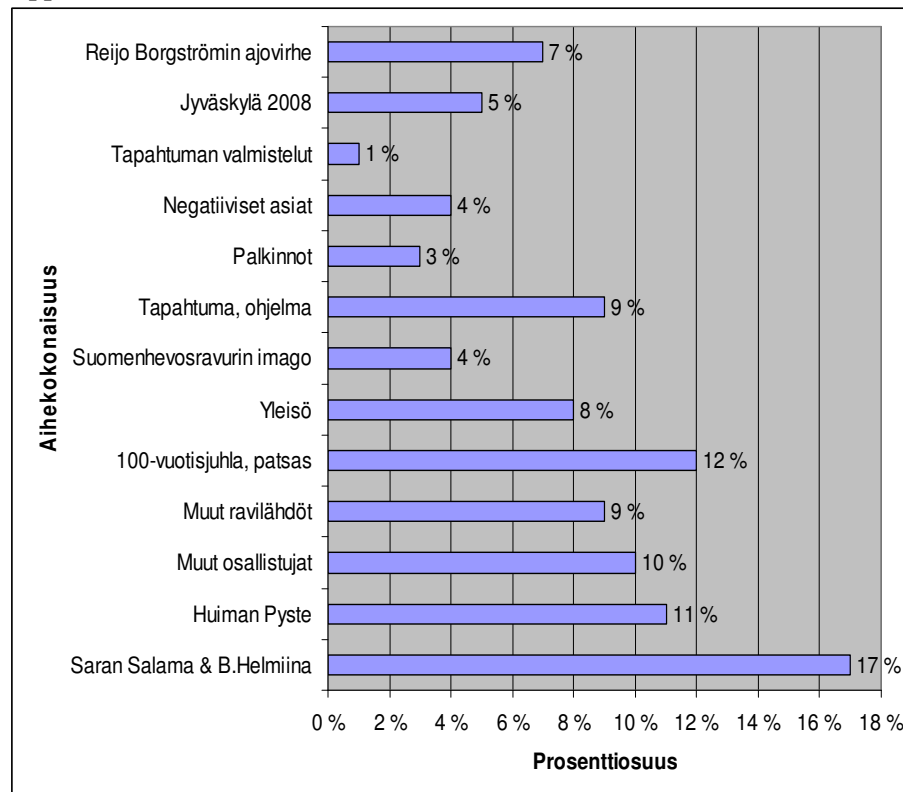

KUVA 14 Julkaistujen lehtiartikkeleiden määrät ajanjaksolla 5.8–9.8.2007.

Suurimmissa noin sivun mittaisissa artikkeleissa erikoisuudeksi muodostui voittajahevosten eriarvoisuus lehdistössä. Erityistä artikkelien tarkastelussa oli se, että Kuninkuusravien tuloksista kirjoitettaessa usein suuremman kunnian sai ravikuningastittelin voittanut Saran Salama. Oriista kerrottiin ison kuvan kera jo lehtien etusivuilla. Varsinaiset pääotsikot ylistivät ravikuningasta. Ravikuningatar B.Helmiina mainittiin vasta varsinaisessa tekstissä usein ilman kuvaa. Tästä poikkeuksena olivat tietysti B.Helmiinan oman paikkakunnan lehdet, jotka toivat ravikuningattaren esille ravikuningasta paremmin. Orien taistosta kirjoitettiin yleensä pidempiä artikkeleita ja julkaistiin suurempia kuvia kuin tammojen tasaisesta kilpailusta. Lukija voi saada tällaisesta kirjoittamisesta mielikuvan, että kuningastittelin voittaja on se kaikkein kunnioitettavin ja suurin. Kuningatarittelin arvostus nähtäneen vain siinä kuninkaan varjossa. Näin ollen lukija saa vääränlaisen kuvan Kuninkuusravien voittajahevosten arvostuksesta. Toisaalta kuninkuuskiisa saatettiin kokea jännittävämmäksi ja tapahtumarikkaammaksi kuin kuningatarakilpailu, ja täten se sai myös enemmän tilaa lehtien palstoilla.

Ennakkokirjoitusten tavoin seuraavassa karkeassa jaottelussa nähdään, mistä ja kuinka paljon lehdissä kirjoitettiin Kouvolan Kuninkuusravien jälkeen (KUVA 15). Eniten palstatilaa käyttivät kokonaiskilpailun voitta-

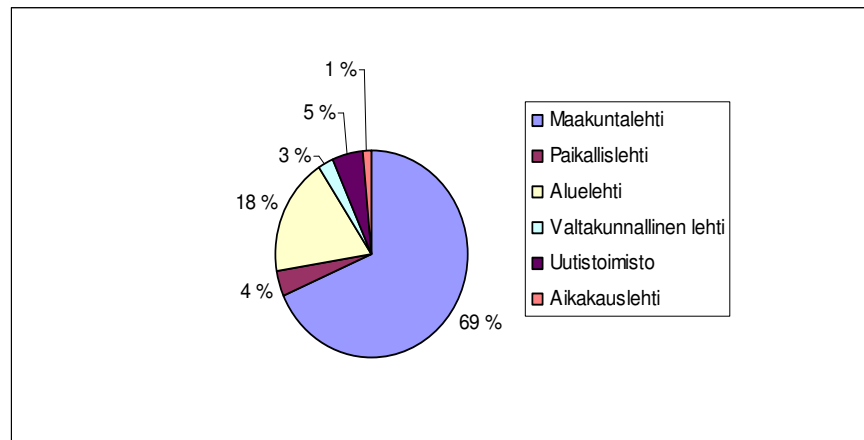
jat eli ravikuningas Saran Salama ja ravikuningatar B.Helmiina. Saran Salamasta ja B.Helmiinasta kirjoitettiin erikseen myös artikkeleita, joissa kerrottiin kuninkaan olevan kuningattaren tuleva sulhanen. Kahden siniverisen yhdistämisestä odotetaan varmasti huipputason suomenhevosjuoksijaa tulevaisuuden raviradoille ja aina Kuninkuusravien voittajaksi asti. Saran Salaman hyvin haastanut Huiman Pyste sai 11 % artikkelimääristä. Muista kisaan osallistuneista hevosista kirjoitettiin 10 % artikkeleista. Suomenhevosen juhlavuosi huomioitiin myös tapahtuman jälkeen 12 % jälkikirjoituksista. Tapahtumasta, ohjelmasta ja yleisestä onnistumisesta julkaistiin 9 % jälkikirjoituksista. Saman verran kirjoitettiin V75- ja muista ravilähdöistä. Yleisöennätys ja yleisön mielipiteitä julkaistiin jälkikirjoituksissa yhteensä 8 % kaikista. Suomenhevosravurin imagollisista asioista kirjoitettiin vähemmän tapahtuman jälkeen, ja näin ollen myös negatiiviseen sävyyn kirjoitettiin aikaisempaa vähemmän. Palkinnoista eli voiteista kokonaispoteista julkaistiin enemmän artikkeleita jälkikirjoituksissa eli 3 %. Seuraavan vuoden Kuninkuusravien järjestäjästä kirjoitettiin enemmän tapahtuman jälkeen kuin ennen sitä. Jyväskylän Killerin raviradan valmisteluja ja tunnelmia tapahtuman järjestämisestä sai lukea kaikkiaan 5 % kaikista jälkikirjoituksista. B.Helmiinan ohjastajan Reijo Borgströmin ajovirhe huomioitiin erityisesti lehdissä, ja siitä kirjoitettiin jopa 7 % jälkikirjoituksista. Sunnuntain päätösmatkalla valjakko jäi hetkellisesti pussiin ohjastajan huolimattomuuden takia. Kilpakumppanit lähtivät kirmään valjakon takaa ulkoratoja pitkin eteenpäin, mutta Reijo Borgström ei ollut aivan ajan tasalla tilanteesta. B.Helmiina selviytyi tästä huolimatta loppukirillään kolmanneksi.

KUVA 15 Kuninkuusravien jälkeen kirjoitettujen artikkelien aiheiden jakautuminen.

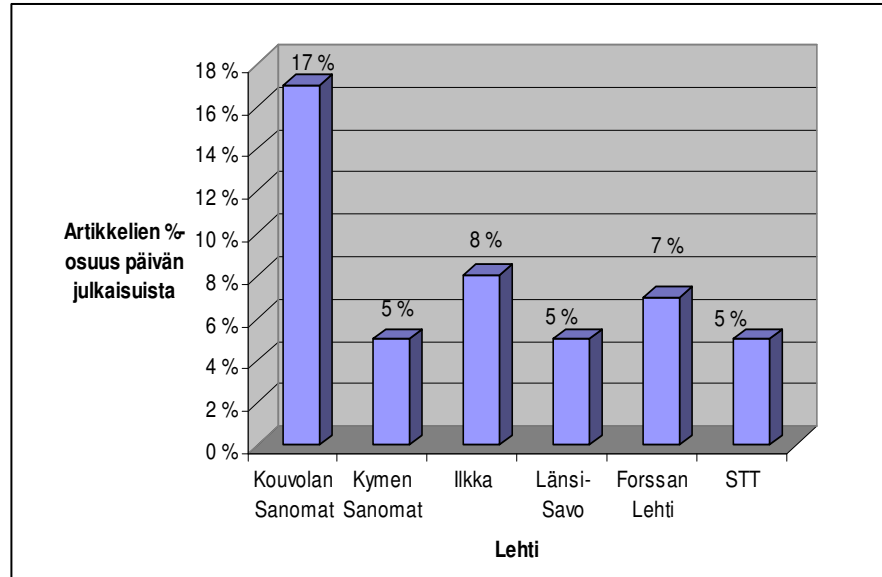
6.3.1 Kuninkuusravien avauspäivästä kirjoitetut artikkelit

Tarkasteltaessa sunnuntain artikkelien jakautumista mediaryhmittäin ei selvinnyt mitään mullistavaa (KUVA 16). Kuvassa olevien viiden lehden artikkelit ja lisäksi Suomen Tietotoimiston julkaisut käsittivät 47 % eli melkein puolet päivän kaikista Kuninkuusravi-artikkeleista. Lehtiartikkelien määrissä kärkeen nousivat jälleen maakuntalehdet, joissa kirjoitettiin lähes 70 % päivän julkaisuista. Noin joka viides päivän lehtiartikkeleista oli aluelehdissä. STT tiedotti 5 % verran kaikista lehtiartikkeleista, mikä tarkoittaa 4 uutistiedotetta. Monen lehden toimittajat käyttivät STT:n julkaisuja joko osin tai kokonaan apuna seuraavan päivän Kuninkuusravi-artikkelien laatimisessa. Valtakunnallisissa ja paikallislehdissä kirjoitettiin molemmissa vain noin viidennes aluelehtien artikkelimääriin verrattuna. Ilmaisjakelu- ja ammattilehdissä ei ilmestynyt sunnuntaina 5.8 yhtään lehtiartikkelia, joka olisi käsitellyt Kouvolan Kuninkuusraveja.

KUVA 16 Sunnuntaina 5.8.2007 kirjoitettujen lehtiartikkelien prosenttijakaumat mediaryhmittäin.

Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin sunnuntaina 5.8.2007 kaikkein eniten eli 17 % päivän lehtiartikkeleista (KUVA 17). Vajaa viidennes päivän artikkeleista julkaistiin siis Kouvolan Kuninkuusravien oman maakunnan lehdessä. Muista maakuntalehdistä Ilkassa, Kymen Sanomissa ja Länsi-Savossa julkaistiin paljon artikkeleita, jotka käsitelivät Kouvolan Kuninkuusravien avauspäivän tapahtumia. STT:n tiedotteita oli yhteensä 5 % sunnuntaina kirjoitetuista artikkeleista. Tässä kuvassa huomio tarkentuu aluelehtiin. Aluelehtien artikkelimäärä oli toiseksi suurin sunnuntain kirjoituksista. Kuitenkin vain yksi aluelehti, Forssan Lehti, ylsi artikkelimäärillään mukaan tähän tarkasteluun. Forssan Lehdessä kirjoitettiin kolmanneksi eniten kaikista päivän lehdistä. Muista aluelehdistä seuraavaksi eniten kirjoittivat Iisalmen Sanomat ja Keski-Uusimaa.

KUVA 17 Kuninkuusravien avauspäivästä eniten kirjoittaneet lehdet 5.8.2007.

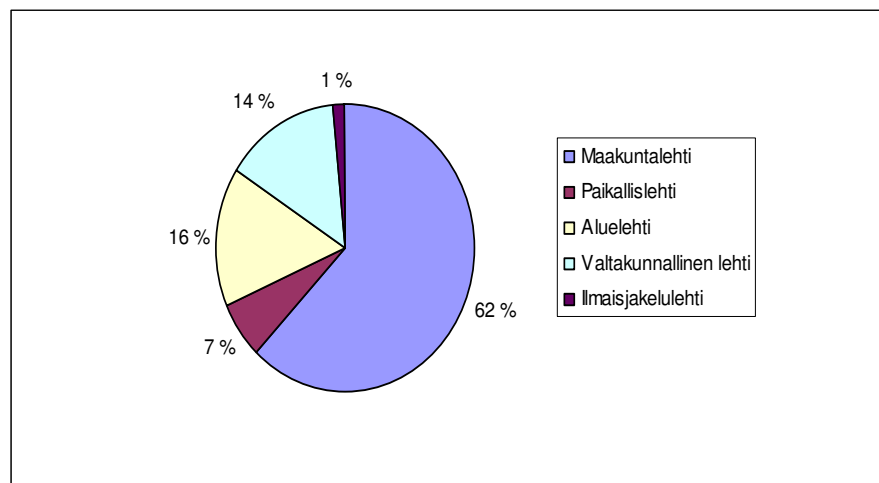
Kouvolaan Kuninkuusraveista kirjoitettujen lehtiartikkeleiden kuumimmat puheenaiheet olivat sunnuntain 5.8 lehdissä Saran Salaman ylivoimaisuus ja Suomen ennätys sekä B.Helmiinan aloitus näytöstyyliin. Sunnuntaina lehdissä kerrottiin päälähtöjen lisäksi lauantaina ajettujen muiden V75-lähtöjen tuloksia. Lehdissä pohdittiin sunnuntain koko kuninkuus- ja kuningatar-kisojen mahdollisia voittajia ja hevosten suorituksia. Artikkeleissa ihmeteltiin lauantaina tapahtuneita yllätyksiä, kuten avauspäivän yleisöennätystä ja Saran Salaman tekemää uutta Suomen ennätystä. Kuninkuus-kisaan osallistuneen Villiarin astutushommat kuninkuus-kisaa edeltävänä päivänä huomioitiin myös lehdissä. Lauantain avausmatkan jälkeen lehdissä veikkailtiin, että orien kuninkuus-kisasta olisi tulossa kahden kaappa. Lehdissä tiedettiin jo kertoa, ettei Saran Salaman voitto ja Huiman Pysteen toinen sija olisi enää mikään yllätys avausmatkan jälkeen. Kolmen kovan oriin eli Villiarin, Tutuarin ja Siporin poisjäännit avausmatkan jälkeen huomioitiin näkyvästi lehdissä, sitä ihmeteltiin ja osa kirjoituksista moitti taustajoukkoja huolimattomuudesta. Poisjääntien katsottiin helpottavan suuresti Saran Salamaa sen lähtöratojen parantuessa ja haastajien vähentyessä latistaen samalla kisatunnelmaa.

Avausmatkan lehtimaininnoissa todettiin päälähdöissä olleen odotetut voittajat. Otsikoissa uutisoitiin hallitsevien ravikuninkaallisten vahvuus avausmatkoilla ja tuleva tiukka kuninkuustaistelu. Saran Salama puolusti kuninkuuttaan odotetun vahvasti ja piti vain täpärästi haastavan Huiman Pysteen takanaan. Reijo Borgströmin ajama B.Helmiina aloitti vahvasti kuningatar-tittelin puolustamisen. Saran Salaman voiton katsottiin perustuneen hyvään starttiin. B.Helmiinan voiton taas takasi tamma ylivoimainen fysiikka muihin kansakilpailijoihin verrattuna. Lehdissä arvioitiin B.Helmiinan uusivan kuningatar-tittelinsä helposti, ellei tamma sorru laukalle. Sunnuntain lehdissä uutisoitiin raviurheilun ja suomenhevosten ystävien saapuneen runsain joukoin Kouvolaan Kuninkuusraveihin, sillä hel-

teisen avauspäivän tapahtumia seurasi ennätysellisesti 27 832 katsojaa. Vuoden 2006 avauspäivän yleisömäärä päihitettiin melkein 300 henkilöllä. Eri-Aaronin patsaan julkistamistilaisuus ja Saran Salaman tekemä 2 100 metrin Suomen ennätys luettiin myös tapahtuman avauspäivän merkittäviin uutisiin. Lisäksi tapahtuman suojelija presidentti Tarja Halonen mainittiin useassa artikkelissa. Presidentin läsnäolo Kuninkuusravien avauspäivänä koettiin hyvin isänmaallisena tekona ja raviurheilun sekä suomenhevosen kannatuksena. Tarja Halonen oli näkyvimmin esillä Eri-Aaronin patsaan julkistamistilaisuudessa ja kuninkuuskiisan avausmatkan voittajaesityksessä.

6.3.2 Kuninkuusravien päätöspäivästä kirjoitetut artikkelit

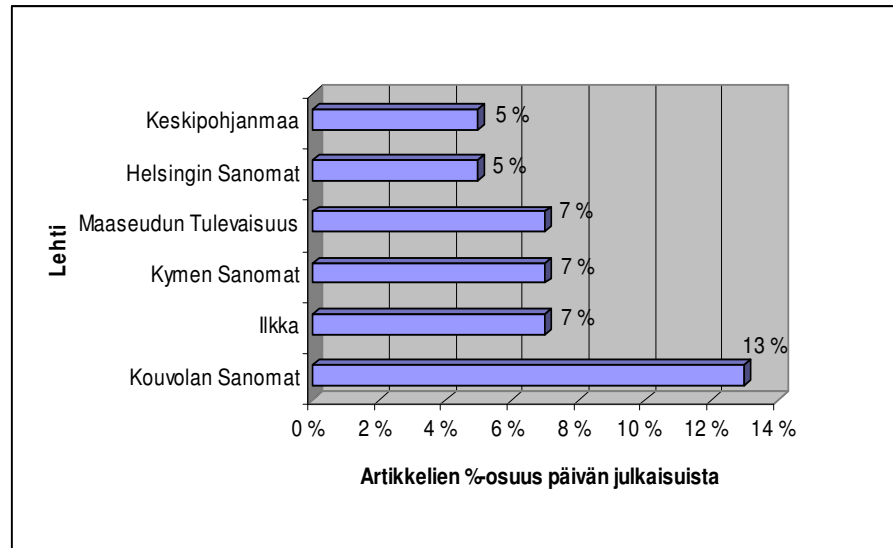
Kun sunnuntain lehdissä valtakunnallisten ja paikallislehtien artikkeliosuudet olivat suhteellisen pieniä, korjaantui määrä maanantaina kirjoitetuissa artikkeleissa (KUVA 18). Paikallislehdissä kirjoitettiin maanantaina 3 % enemmän julkaisuja kuin sunnuntaina. Maanantaina Kouvolan Kuninkuusravit sai suuren huomion valtakunnallisissa lehdissä, ja eroa edellispäivän artikkelimäärään tuli jopa huikeat 11 %. Maakuntalehdissä puolestaan kirjoitettiin 7 % vähemmän kuin sunnuntaina. Siitä huolimatta reilusti yli puolet lehtiartikkeleista julkaistiin maakuntalehdissä. Aluelehtien artikkelimäärä pysyi toiseksi suurimpana, vaikka pudotusta edellispäivän kirjoitusmäärään verrattuna tuli 2 %. Aikakaus- ja ammattilehdet sekä STT eivät julkaisseet yhtään tiedotetta maanantaina koskien Kouvolan Kuninkuusraveja.

KUVA 18 Maanantaina 6.8.2007 kirjoitettujen lehtiartikkelien prosenttijakaumat mediaryhmittäin.

Kouvolan Sanomissa julkaistiin sunnuntain tavoin eniten lehtiartikkeleita myös maanantaina (KUVA 19). Kuvassa mainittujen kuuden lehden artikkelit käsittivät 44 % päivän kaikista Kuninkuusravi-artikkeleista. Muista maakuntalehdistä eniten maanantaina kirjoittivat sunnuntain tapaan Ilkka ja Kymen Sanomat. Keskipohjanmaa julkaisi saman määrän artikkeleita kuin Helsingin Sanomatkin eli 5 % kaikista päivän artikkeleista. Valta-

kunnallisten lehtien suuri artikkelimäärä koostui Maaseudun Tulevaisuuden viidestä ja Helsingin Sanomien neljästä lehtiartikkelista sekä yhdestä lehtiartikkelista niin Iltalehdessä, Ilta-Sanomissa kuin Hufvudstadsblad-tissakin. Järjestävän alueen paikallislehti Valkealan Sanomat ei näy tässä tarkastelussa, koska kerran viikossa ilmestyvän lehden ilmestymispäivä on torstai. Valkealan Sanomat kirjoitti tapahtumasta siis vasta 9.8.2007.

KUVA 19 Kuninkuusravien päätöspäivästä 6.8.2007 eniten kirjoittaneet lehdet.

Maanantaina lehtiartikkelien pääpaino oli luonnollisesti kokonaiskilpailun voittajissa ja lähtöjen juoksuselostuksissa. Lehdissä ilmoitettiin Kouvolan Kuninkuusraveissa kruunatuiksi kuninkaaksi Saran Salama ja kuningattareksi B.Helmiina. Lisäksi kerrottiin yleisesti koko tapahtuman onnistumisesta, yleisömäärästä, säästä ja tehdyistä ennätyksistä. Koko viikonlopun pieni totopelivaihto yleisömäärään verrattuna huomioitiin myös hyvin lehdissä. Maanantain lehdissä kommentoitiin myös Reijo Borgströmin ”päiväunia” B.Helmiinan kärryillä kesken päätösmatkan ja Harri Konttisen varovaisia ajosuorituksia Huiman Pysteellä sunnuntaina.

Ravikuningas Saran Salama sai eniten palstatilaa lehtien sivuilla. Ori oli lehtien mukaan pääosassa sunnuntaipäivän tapahtumissa. Useissa lehtien ingresseissä eli lehtiartikkelien johdannoissa mainittiin ravikuninkuuden uusimisen nostaneen huimasti Saran Salaman arvostusta, eikä siihen ollut muilla turvan koputtamista. Otsikoista pystyi lukemaan, että Saran Salama iski tulta ja valtakunnassa oli kaikki hyvin, koska vallankumousta ei edes yritetty. Kuninkaalliset siis pysyivät vallassa, koska voittajakehässä nähtiin tutut turvat. Kuningas oli voimissaan ja kuningatar salli kuskilleen nokoset. Kuninkuuskilpailu oli kuninkaan hallintaa alusta loppuun. Lehdissä hehkutettiin, kuinka Saran Salama otti täyden potin voittamalla kaikki kolme osamatkaa toisin kuin edellisenä vuonna.

Kilpailutuloksista kirjoitettaessa kerrottiin juoksuselostuksien yhteydessä kuka hevosista oli vaisu, väsynyt, laukkasi tai loukkaantui, kesti hyvin

loppuun asti, kiri parhaiten tai sai esimerkiksi rankan juoksun. Tällaiset vahvat ilmaiset tuovat lukijalle mielikuvan jännittävästä, kiivaasta kamppailusta, jossa kilpaillaan tosissaan. Osallistujilla on kaikki pelissä. Yleisesti ottaen raveissa oli muutama lähönuusinta milloin liian hitaan voltaamisen takia, milloin ohjastajan muistettua lähtöratansa väärin. Maratonilla eli päätösmatkan 3 100 metrillä Saran Salama otti totuttuun tyyliin keulapaikan. Viimeisellä takasuoralla se avasi urut ja lasketteli maalisuoralle 20 metrin etumatkassa ennen Huiman Pystettä, joka kiri seuraavana johtohevosen tuntumaan kaukana pääjoukon edellä.

Maililla B.Helmiina jatkoi siitä, mihin lauantaina jäi ja voitti matkan 5. ulkoparista alkaneella voimakirillä niukasti ennen tallikaveriaan B.Turolia. Tammakisan päätösmatkalla tapahtui sitten se dramaattinen hetki. Yleisö kohahti, kun B.Helmiinan rattailla istunut Reijo Borgström teki huolimattomuusvirheen ja jäi hevosellaan pussiin takahevosten lähtiessä kiriin ulkoradoille. Yleisö myös taputti ja huusi, kun B.Helmiina kaikesta huolimatta teki tapahtuneen jälkeen valtavan loppukirin sijoittuen kolmanneksi. Kaakkois-Suomen Sanomat kirjoitti 9.8.2007, että Suomenhevosliitto palkitsi Borgströmin Talli Ranchin vuoden kasvattaja-palkinnolla. Tämän tallin kasvattamat hevoset tuntuvat olevan huippujuoksijoita, kun jopa kaksi hevosta osallistuu samasta tallista samana vuonna kisaan. B.Helmiina lienee tallin tähti, mutta ei sovi vähätellä sen pari vuotta nuorempaa pikkusiskoa B.Turolitakaan.

Maanantain lehdissä ilmoitettiin tapahtuman onnistumisesta. Urheilullisesti Kouvolan Kuninkuusraveja kehuttiin ja oltiin tyytyväisiä tapahtumaan. Pää- ja täytelähdoissä nähtiin rata- ja hevoskohtaisia ennätyksiä ja monia hienoja kirikamppailuja. Saran Salaman, Huiman Pysteen ja Joihurin katsottiin lukeutuvan Suomen parhaimpien suomenhevosoriiden kaartiin. Nuorempia ikäluokkia ei koettu vielä haastajiksi tähän eliittikisaan. Otsikoissa kerrottiin usein Kuninkuusraveissa syntyneen ennätyksiä niin radalla kuin katsomossa. Lehdissä hehkutettiin viikonlopun yleisöennätystä, koska 60 574 katsojaa vieraili kahden päivän aikana Kouvolan Kuninkuusraveissa. 60 000 yleisöraja rikkoontui siis ensimmäisen kerran koko Kuninkuusravien historiassa. Totopelien vaihdon suuruus oli 2 776 749 euroa, mikä jäi hieman edellisvuotta huonommaksi.

Jyväskylässä seuraavaksi vuonna 2008 järjestettävistä Kuninkuusraveista kirjoitettiin erityisesti valtakunnallisissa lehdissä ja järjestävän alueen lehdissä. Tapahtumasta kirjoitettiin suurimmaksi osaksi Kouvolan Kuninkuusravien jälkeen. Vuoden 2008 Kuninkuusravi-tiedotuksista reilut 70 % oli kirjoitettu muiden artikkeleiden yhteydessä. V75-lähtöjä ajettiin vain lauantaina. V75-lähtöjen tulokset kerrottiin yleensä jo sunnuntain lehdesä. Osa sunnuntaina ajetuista ravilähdöistä oli V4-kohteita. Sunnuntain muiden ravilähtöjen tuloksista kirjoitettiin maanantain lehtiartikkeleissa kirjoitusten loppupuolella tai kokonaan omana juttunaan. Kuninkuusravi-viikonlopun muista ravilähdöistä, kuten V75-, poni- ja montélähdöistä, kirjoitettiin 20 % kaikista lehtiartikkeleista. Neljännes näistä artikkeleista koski pelkästään muita ravilähtöjä kuin päälähtöä. Lauantain V75-Kultadivisioonifinaalin voittaneesta Go On Keeperista kirjoitettiin paljon

jo lehtiartikkelien pääotsikoissa. Lämminveristen lähtöjen ykkösnimeksi nostettiin Pekka Korpi. Lehdissä mainittiin erityisesti hänen sunnuntaina ajamistaan voitoista hevoset Arctic Jetset, Yamato ja Express Merett. Suomenhevosten osalta palstatilaa muiden ravilähtöjen artikkeleissa saivat Pikkuprinssin voittaja Jylhätuli ja hieman sitäkin enemmän Pikkukunkku -voittaja Villihotti. Pikkuprinssi- ja Pikkukunkku -lähtöjen voittajista toivotaan yleensä tulevaisuudessa uusia osallistujia itse kuninkuuskisaan.

6.4 Kuninkuusravit erityisasemassa

Tutkimusaineiston perusteella voidaan todeta, että Kouvolan Kuninkuusravit nosti huomattavasti suomenhevosen näkyvyyttä medioissa. Kuninkuusraveista julkaistiin suuri määrä lehtiartikkeleita ympäri Suomen todistaen, että suurtapahtuma kiinnosti mediaa. Kuninkuusravit toimi siten suomenhevosten näyteikkunana suurelle yleisölle. Pussinen (2008, 46) toteasi opinnäytetyössään, että tapahtumat ja niihin liittyvä tiedottaminen ovat olennainen osa suomenhevosen brandin uudistamista, jotta pystytään lisäämään ja monipuolistamaan rodun näkyvyyttä. Lehtiartikkeleiden perusteella sai helposti kuvan Kuninkuusravien erityisyydestä. Lehdet toivat asian esille erityyppisillä lauseilla ja sanamuodoilla. Kuninkuusravikuume valtaa ravikansan aina heinä-elokuun vaihteessa. Suomenhevosten tärkein kilpailu Kuninkuusravit koetaan lehdissä kansantapahtumaksi vailla verta, ja siksi tämä suurtapahtuma onkin aivan erityisasemassa Suomen raviurheilussa. Yleisö edustaa kaikkia kansanryhmiä eri puolilta Suomea. Tapahtuma innostaa niin nuoria kuin vanhojakin. Sinne tulevat myös ne vanhat mummit ja ukit, joita ei muuten raveissa näy. Kilpailu on suurta viihdettä. Ilmassa on suuren urheilujuhlan tuntua ja pala nostalgiahenkeä. Yleisö elää mukana hevosten juoksun kulussa ja osallistuu kannustamalla oman alueen hevosia tai muuten suosikeiksi valitsemiaan. Suomenhevosten vuosittaisessa suurkatselmuksessa jokainen paikalla ollut näkee, kuka hevosista kuuluu kauden parhaimmiston. Kuninkuusraveihin tullaan tapaamaan tuttuja, jännittämään oman suosikkihevosen puolesta ja pitämään hauskaa. Yleisesti hintataso ja perinteiden vaaliminen nousevat Kuninkuusraveissa.

Kuninkuusravit on varmasti paras tapa viedä raviurheilua eteenpäin uusille katsojille, ja houkutella raveihin muitakin ihmisiä kuin toton pelaamisesta innostuneita. Perinteitä pullollaan olevan Kuninkuusravien markkinointia edesauttaa pitkän aikajakson tuoma perusjulkisuus. Etelä-Saimaassa ilmestyi 2.8.2007 Kuninkuusravi-artikkeli, jossa todettiin tapahtuman olevan monelle se ainoa oikea kesän juttu. Artikkelissa painotettiin Kuninkuusravien eroavan valtavasti tavallisista raveista. Valtakunnallinen media on kiinnostunut Kuninkuusraveista, koska tapahtuma kerää vuodesta toiseen yhä enemmän katsojia paikalle. Esimerkiksi Helsingin Sanomissa julkaistiin iso artikkeli 1.8.2007, jossa esiteltiin tulevaa urheilun superviikonloppua 3.-5.8.2007. Yllättäen Kouvolan Kuninkuusraveista kerrottiin heti lehtiartikkelin alkuosassa ja vasta myöhemmissä kappaleissa esiteltiin muut tapahtumat, kuten Kalevan Kisat, Stanley Cup, Tampere Open -tenniskisa ja Jyväskylän MM-ralli. Kuninkuusravit ei siis jäänyt ainakaan tässä lehtiartikkelissa muiden urheilulajien varjoon. Åkerblom (2001, 40)

on vastaavasti todennut opinnäytetyössään, että raviurheilu jää usein muiden lajien puristuksiin, jos useammat suurtapahtumat sattuvat olemaan samaan aikaan.

Raviurheilussa yhdistyvät hevoset ja ihmiset. Se yhdistää kaikki kansakerrokset ja koko Suomen. Kuninkuusraveilla on aivan oma merkitys raviurheilussa. Suomenhevonen on Kuninkuusravien ylivoimainen kilpailutekijä markkinoinnissa. Siksi hevoset on pidettävä lähellä ihmisiä. Kouvolan Kuninkuusravien erityisyys muodostui täysin suomenhevosen 100-vuotisjuhlasta. Kisan tärkeyttä painotettiinkin vuosisadan kruunajaiset – iskulauseella, ja artikkeleissa ennakoitiin todellista vauhtijuhlaa Kouvolaan. Tapahtumaa otsikoitiin esimerkiksi Kouvolan Sanomissa 17.7.2007 ”Suomenhevosta juhlintaan näyttävästi Kuninkuusraveissa”, Uusimaassa 11.7.2007 ”Suomenhevoselle kultaa ja kunniaa Kouvolan Kuninkuusraveissa”, Metrossa 31.7.2007 ”Parhaat koolle Kouvolaan”, Iisalmen Sanomissa 31.7.2007 ”Ennätyksyleisö seuraamaan vuosisadan kruunajaisia” ja Savon Sanomissa 2.8.2007 ”Hevosmiehen elämän iso kohokohta”. Tapahtuman ohjelmanumerot olivat ainutlaatuisia. Suomenhevonen oli näyttävästi esillä esitellen lauantaina rodun ja Kuninkuusravien historiaa ja sunnuntaina tulevaisuutta. Eniten lehdissä kirjoitettiin juhluvuoden osalta Herman Joutsenen tekemän Eri-Aaronin patsaan julkistamistilaisuudesta.

Lehtikirjoitusten perusteella sai positiivisen julkisuuskuvan Kouvolan Kuninkuusraveista. Tapahtuman tarkoituksiksi mielletään harvoin pelaaminen ja raha. Kyse on ennemminkin kunnia- ja tunneasioista. Ehkä osittain juhluvuoden seurauksena moni peräänkuulutti lehtiartikkeleissa suomenhevosen ja Kuninkuusravien ainutlaatuista asemaa. Maaseudun Tulevaisuudessa oli tapahtuman jälkeen lehtiartikkeli, jossa uutisoitiin, ettei Kuninkuusraveja ole turhaan kauan kutsuttu ravikansan herättäjäjuhlaksi. Tunnelma tarttui yhtä lailla lapsiin kuin konkarikävijöihin, ja raveja tuntematonkin innostui paikan päällä väkisin. Parasta Kuninkuusraveissa kerrottiin olevan väenpaljous, sillä tapahtumassa näki kaikki tutut yhdellä kertaa.

Savon Sanomissa kommentoitiin Kuninkuusraveja instituutiona, jota ajan patina ei ole kyennyt rapistuttamaan. Vuosi toisensa jälkeen katsojaluvut ovat nousseet, ja vuoden 2007 Kuninkuusraveissa rikottiin 60 000 katsojan raja. Tapahtuman viehätyksenä toimii sen ainutlaatuisuus. Kolmen osakilpailun kamppailua, joka tekee parhaista parhaimman, ei ajeta missään muualla. Artikkelissa todetaan Kuninkuusravien olevan suomenhevosten faneille kuin pyhiinvaellus Mekkaan. Tuskin yhtä suurta mielenkiintoa löytyisi lämminveristen ravihevosten vastaavaan kilpailuun.

6.4.1 Suomenhevoskasvattajan ja -omistajan unelma

Lehtiartikkeleista selvisi, että Kuninkuusravit on näkyvin osa suomenhevospopkulttuuria, koska tapahtumassa korostuu kotimaisuus. Suomenhevonen on suomalaisten oma, ja se voidaan liittää yhdeksi suomalaisuuden symboliksi, kuten Pussininkin kirjoitti työssään (Pussinen 2008, 43). Suomenhevosen huipputapahtuma on lähellä monen sydäntä. Tapahtumasta halutaan

olla kiitollisia ja ylpeitä niin kuin kotimaisesta hevosrodustakin. Vuotuinen parhaimmiston yhteenotto on monen pakko nähdä vuosi toisensa jälkeen. Kuninkuusraveihin osallistuminen on monen suomenhevoskasvattajan ja –omistajan unelma. Kilpailussa on sellaista hohtoa ja kunniaa, jota ei ole missään muussa ravitapahtumassa. Huippuhevoset ja niiden taustajoukot saavat osakseen paljon julkisuutta suuren yleisön edessä kahden päivän aikana. Jo kilpailuun mukaan pääseminen nostaa hevosen korkeimmalle huipulle ja lehtien otsikoihin. Ravikuninkaallisia arvostetaan merkittävästi sekä ravikansan keskuudessa että hevospiirien ulkopuolellakin. Koko Kuninkuusravi-voittajan kotipaikkakunta juhlii hevosen voittoa. Nämä hevoset ovat todellisia kansallissankareita, jotka tunnetaan. Pussininkin (2008, 43) totesi opinnäytetyössään, että raviurheilun saaman suosion nimissä suomenhevonen kuvataan toisaalta ”jalustalla” ravikuninkana ja –kuningattarena. Siinä mielessä oikein hyvän suomenhevosen omistaminen on tavoittelemisen arvoista. Oma seppelöityä hevosta ei unohda milloinkaan. Siten Kuninkuusravien merkitys on niin suuri, että moni suomenhevoskasvattaja haluaa nähdä jo vastasyntyneessä varsassaan tulevan ravikuninkaan tai –kuningattaren.

Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin Kuninkuusravien vahvuutena olevan eri puolelta Suomea tulevat hevoset ja niiden kannustusjoukot. Ihmiset tulevat perinteisesti maakunnista kannustamaan oman alueensa hevosia. Sitä tulisi järjestäjän mielestä korostaa enemmän. Lahtelaiset esimerkiksi kannustavat Saran Salamaa tai Hollolan Tutuaria ja lappeenrantalaiset B.Helmiinaa tai B.Turoliaita. Kuninkuusravien järjestäminen on kunnia-asia, mutta tapahtuman riskit ovat suuret vaatien paljon investointeja. Pitkät perinteet ja arvot nousevat kuitenkin pääallimmäisiksi. Suur tapahtumille on ominaista talkootyö ja vahva yhteishenki. Suuret tapahtumat saavat liikkeelle yhä enemmän yleisöä. Raviyleisö on hyvin sitoutunutta, mutta toisaalta vaatimustaso on noussut paljon kehityksen myötä. Katsojat eivät viihdy raviradoilla, jos asiat eivät ole kunnossa.

Monissa lehtiartikkeleissa osattiin kertoa Kuninkuusravien erityisyydestä. Useiden lehtien otsikoissa Kuninkuusravit esiintyi kovien hevosten kovan kilpailuna, joka oli Reijo Borgströmin toteama lause. Kolmen osakilpailun ravikuninkuuden voittaminen on erityisen arvostettu ja harvinainen tapahtuma. Kilpailun arvostuksesta kertoo jo sekin, että ennakkoon on perinteisesti laskettu rankingeja ja arvioitu seuraavia osallistujia. Tapahtumassa mainittiin kilpailevan vain treenattuja ja hyviä hevosia, jotka kuuluvat suomenhevosten aateliin. Kouvolan Kuninkuusraveissa kilpaili ennätyksellisen paljon ensikertalaisia. Niiden tehtävä on aina haasteellinen, kun vastassa on kilpailleita ja kestäviä kilpakumppaneita. Tapahtumaa verrattiin eräässä lehtiartikkelissa suviseuroihin, josta haettiin yleisvirkistystä hevosmiessielulle. Moni säästi koko vuoden tätä tapahtumaa varten ja tuhlassi sitten rahojaan niin toton kuin majoitukseen.

6.5 Järjestävän alueen lehdet

Kouvolan Kuninkuusravien alueen omat lehdet ovat pääsääntöisesti maakuntalehti Kouvolan Sanomat ja paikallislehti Valkealan Sanomat. Näiden

lehtien kirjoitukset erosivat muista lehdistä. Lehdissä kirjoitettiin Kuninkuusraveista paljon, ja artikkelit olivat sisältöineen erilaisia kuin muut. Kuninkuusravien järjestysvuoro tuo lisäponnistuksia raviradan toimintaan, koska paikkojen on oltava kunnossa ja palvelun pelattava moitteettomasti. Alueen lehdissä kerrottiin ennakkoon, miten tapahtumaan valmistauduttiin, mitä kaikkea raviradalle rakennettiin ja mitä korjattiin sekä kuinka hyvin pysyttiin aikataulussa. Kouvolan raviradan aluetta jouduttiin laajentamaan ottamalla käyttöön viereisen Ravikadun alueita. Muuttuvista liikennejärjestelyistä pidettiin tiedotustilaisuuksia Ravikadun asukkaille ja nämä uutisoitiin myös lehdissä. Lehden lukijat pysyivät siten hyvin ajan tasalla tapahtuman etenemisestä ja tulevista yleisjärjestelyistä, koska alueen lehdissä ilmestyi Kouvolan Kuninkuusraveista useita artikkeleita. Osa artikkeleista käsitteli erityisesti kesän 2007 useamman suur tapahtuman sijoittumista Kouvolan seudulle ja tapahtumien vaikutuksia paikkakunnalle.

Pääpaino järjestävän alueen lehdissä oli Kuninkuusravien markkinoinnilla. Suomenhevosen 100-vuotisjuhla huipentui Kouvolan Kuninkuusraveihin. Juhlavuosi oli itsessään markkinoinut tapahtumaa hyvin laajasti eri puolella Suomea ilmestyvien lehtien välityksellä. Se laajensi entisestään kiinnostusta suur tapahtumaa kohtaan, eikä pelkästään ravikansassa vaan myös muissa hevosihmisissä. Järjestäjä toivoi ennakkoon, että kokonaisyleisömäärä nousisi ensimmäisen kerran yli 60 000 katsojan rajan. Hänen mielestään katsojamäärä oli monesta asiasta kiinni. Säällä voi olla jopa 10 % vaikutus, vaikka kaikkein innokkaimmat hevosihmiset tulevatkin tuntevasti paikalle oli sää mikä tahansa. Kouvolan seudun lehdissä mainostettiin paikkakuntaa keskeisen sijainnin avulla. Kouvolan Kuninkuusraveihin luvattiin sujuva ja joustava palvelu sekä ainutlaatuista ohjelmaa ja paljon hevossuorituksia. Vuosisadan kruunajaisista haluttiin tehdä 2000-luvun parhaat Kuninkuusravit. Lehdissä seurattiin tarkasti pääosan esittäjiä ja ennakoitiin kuninkuuskiisasta tulevan mielenkiintoinen, ja tammojen taistosta ehkä kovempi kuin vuosiin. Lisäksi aina voi löytyä joku yllättäjä. Järjestävä organisaatio siis lupaili paljon kahden päivän kisarupeamalta.

Lehdissä selvitettiin ennakkoon järjestäjän tavoitteet, joista tärkeimmät olivat yleisömäärä ja totopelivaihto sekä toimiva palvelu. Näiden asioiden toimiessa odotetusti pienennettiin taloudellisia riskejä ja ennaltaehkäistiin epäonnistumisia. Järjestäjän taholta muistettiin kiitellä yhteistyökumppaneiden osuutta riskien hallintaan. Tapahtuman jälkeisissä kirjoituksissa kerrottiin, kuinka hyvin tavoitteet saavutettiin, ja vertailtiin tuloksia edellisvuoden Kuninkuusravit järjestäneeseen paikkakuntaan. Lisäksi mainittiin millaista palautetta yleisöltä kokonaisuudessaan saatiin. Valkealan Sanomat julkaisi myös tapahtuman jälkeen pitkän lehtiartikkelin kertoen Kouvolan Kuninkuusravien tapahtumista. Kuninkuusravien ja samalla suomenhevosen juhlavuoden juhlinta alkoi jo perjantai-iltana tervetulojuhlassa. Artikkelissa esiteltiin suomenhevospainotteiset ohjelma numerot ja kerrottiin rodun historiasta. Eri-Aaronin patsaan paljastus nousi lehdessä jälleen ansaitsemaansa arvostukseen. Lisäksi mainittiin Kouvolan edelliset Kuninkuusravi-vuodet ja seuraavana vuorossa oleva järjestäjä. Artikkelin alkuosassa kerrottiin yleisön antamasta palautteesta, jossa etenkin ruoka oli erinomaista ja tarjoilu pelasi, mutta liikenne ruuhkautui hieman.

Maaseudun Tulevaisuudessa kirjoitettiin 15.8.2007 lehtiartikkeli, jossa oli maininta järjestäjän tukijoukoista. Lehtikirjoituksessa kerrottiin, että isäntäkaupunki oli selvästi tukenut raviradan järjestelyitä ja myös Kymenlaakson elinkeinoelämä oli ollut siinä mukana poikkeuksellisen laajasti. Lehdessä todettiin, että järjestävä taho teki Kouvolassa varmasti kaiken sen, mikä raviradan alueiden ja tilojen puitteissa oli mahdollista näin suuren päätapahtuman järjestämisessä.

Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin luonnollisesti eniten kaikista tutkimuksessa mukana olleista lehdistä niin ennen tapahtumaa kuin sen jälkeenkin. Ennakkoon maakuntalehdessä kirjoitettiin 10 % kaikista ilmestyneistä ennakkoartikkeleista. Suur tapahtuman jälkeen Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin 13 % kaikista jälkikirjoituksista. Sunnuntaina Kouvolan Sanomissa kirjoitettiin yhdeksän lehtiartikkelia tapahtumasta ja maanantaina kymmenen. Sunnuntain lehdessä artikkelit käsittelivät kuninkuus- ja kuningatar-kisan avausmatkan voittajia ja juoksun kulkua, poni- ja V75-lähtöjen tuloksia, iltajuhlaa, radalla ja katsomossa tehtyjä ennätyksiä, liikennejärjestelyjä, Eri-Aaronin patsasta ja yleisön kommentteja. Maanantain lehdessä kirjoitettiin Kuninkuusravien voittajista yhdessä ja omana artikkelina sekä lähtöjen onnistumisesta hevosten kesken. Artikkeleissa mainittiin tapahtuman onnistuminen, viikonlopun yleisöennätys, sunnuntain Pikkukunkku-kisan tuloksia ja suomenhevosravurin tulevaisuuden kuvia. Pääosin positiivisessa palautteessa annettiin lehden mukaan kiitosta ruoasta, Tykkimäen iltajuhlasta ja lauantain juhlakavalkadista.

7 TUTKIMUSTULOSTEN ANALYSOINTI

Seuraavaksi analysoidaan aikaansaatuja tutkimustuloksia Kuninkuusra-veista ja suomenhevosravurista muodostuvien mielikuvien selvittämiseksi. Tutkimustulosten analysointi jaettiin useaan kategoriaan selvyuden vuoksi. Tapahtumaa koskevista lehtiartikkeleista tarkasteltiin usein esille tulleita ja samankaltaisia asioita. Analysoinnissa huomioitiin varsinkin negatiiviset ja positiiviset seikat, hehkutukset, yllätykset ja historiamaininnat. Lisäksi poimittiin tapahtuman kannalta tärkeitä mainintoja niin hevosista, hevosten taustajoukoista kuin yleisesti kilpailutilanteista. Tulosten analysoinnissa tarkasteltiin myös suomenhevosravurin imagoa, nykytilannetta ja tulevaisuutta kuvaavista lehtikirjoituksista saatuja tietoja.

7.1 Oman paikkakunnan hevoset

Alueelliset ja paikalliset lehdet keskittyivät kirjoittamaan luonnollisesti oman paikkakunnan hevosista ja ihmisistä. Pussisenkin (2008, 32) mukaan lehdet seurasivat oman alueen hevosten menestymistä ja ennakkovalmistautumista Kuninkuusraiveihin. Valtakunnalliset lehdet kirjoittivat Kuninkuusraiveista puolueettomasti, eivätkä kohdistaneet artikkeleitaan vain tietyn alueen hevosiin. Saman päätelmän teki Åkerblom (2001, 28) omassa tutkimuksessaan. Valtakunnalliset lehdet ovat voineet lehtiutisoinneillaan

saada myös alueelliset ja paikalliset lehdet kiinnostumaan paremmin Kuninkuusraveista. Suurissa sanomalehdissä eniten palstatilaa ennakkoon saivat Saran Salama ja B.Helmiina. Myös todellisena haastajana koettu Huiman Pyste huomioitiin näkyvästi lehdissä. Oman paikkakunnan hevosia pyrittiin tekemään lehtikirjoituksilla enemmän tutuiksi alueen lehden lukijoille, myös niille, jotka eivät aktiivisesti harrasta hevosurheilua. Myös Åkerblom tuli samaan tulokseen opinnäytetyössään (Åkerblom 2001, 39). Kukin alue haki Kuninkuusraveissa näkyvyyttä oman alueen hevosten avulla. Lukija voi täten lehtikirjoitusten avulla kiinnostua esimerkiksi lappeenrantalaistammasta, Ruoveden kandidaattista, Orimattilan ylpeydestä tai vaikka keskipohjanmaalaisten toivosta.

Taulukosta 3 selviää, mihin maakuntiin kuninkuus- ja kuningatarkilpailun kaikki 24 osallistujaa lukeutuvat. Maakunta on määritetty hevosenomistajien silloisen asuinpaikan mukaan. Huiman Pysteellä ja Milialla on esimerkiksi kaksi omistajaa, jotka asuivat sillä hetkellä eri maakunnissa, joten näiden hevosten nimet löytyvät kahden eri maakunnan kohdalta. Kaikkiaan 12 maakuntaa oli edustettuina Kouvolan Kuninkuusravien päälähdöissä, joihin eniten osallistujia tuli Uudenmaan maakunnasta. Puolet maakunnista oli sellaisia, joilla oli vain yksi hevonen edustettuna. Maakuntien jaottelu tuki sitä tietoa, että Kuninkuusravien päälähdön osallistujia tuli ympäri Suomea. Maakuntalehtien oman alueen hevosia koskevista kirjoituksista on hyvänä esimerkkinä Etelä-Saimaassa 5.8.2007 ilmestynyt lehtiartikkeli. Artikkelissa kirjoitettiin, että maakunnassa odotetaan B.Helmiinan tuovan kuningatartittelin Saimaan kanavalle, B.Turoliin olevan oma itsensä ja Rillauksen vielä yllättävän. Kaiken tämän lisäksi Huiman Pysteen uskottiin tuovan kuninkuuden Joutsenoon. Odotukset oman alueen hevosista olivat siis korkealla.

TAULUKKO 3 *Kuninkuusraveihin osallistuvat hevoset maakunnittain hevosenomistajien silloisen asuinpaikan perusteella.*

Maakunta	Hevoset
1. Etelä-Karjala	B.Helmiina, B.Turolii, Rillaus, Huiman Pyste
2. Lappi	Turotuuli
3. Keski-Pohjanmaa	Villiari, Totemi Rok
4. Uusimaa	Lisbeth, Milia, Mandolino, Killin Lilli, Sipori, Jussin Vappu
5. Keski-Suomi	Huiman Pyste, Tutuari, I.P. Vipotina, Milia
6. Etelä-Pohjanmaa	Joihuri
7. Satakunta	Turon Loppi, Vieskerin Vili
8. Pohjois-Pohjanmaa	Murron Titaani
9. Päijät-Häme	Saran Salama
10. Pohjois-Savo	Ventterin Vili
11. Pirkanmaa	Tessiina, Suvi-Missi
12. Kanta-Häme	Marimin

Vaikka oriista Saran Salama ja Huiman Pyste sekä tammoista B.Helmiina saivat yleensä eniten huomiota lehtikirjoituksissa, käyttivät myös muut päälähdön osallistujat lehtien palstatilaa. Vaikka ammattilehdet olisivat rankanneet alueen hevosen kisan viimeiseksi, omistajien ja valmentajien usko hevosen menestykseen Kuninkuusraveissa ei horjunut. Saran Salaman haastajista hirmukuntoinen Villiari oli paljon lehdissä, ja joissakin artikkeleissa mainittiin koko Halsuan juhlihan mahdollista Villiarin kuningastitteliä. Oman alueen hevoseen siis uskotaan ja luotetaan. Omia puolustetaan ja kannustetaan. Tällainen mielikuva luodaan helposti kyseisillä artikkeleilla, ja sillä on vahva vaikutus lukijaan. Ylivieskalainen Murron Titaani on esimerkiksi pienelle omistajaporukalle ainutlaatuinen hevonen, ja taustajoukoilla oli siihen maltilliset ennakko-odotukset.

Oman alueen lehden pääotsikoista ja ingresseistä voidaan jo lukea tietoa hevosista, kuten esimerkiksi Lallissa 3.8.2007 oli lehtiartikkeli otsikolla ”Kuninkuusraveissa nähdään porilainen haastaja Vieskerin Vili ja punkalaitumelainen Turon Loppi”. Satakunnan Kansassa kerrottiin Kouvolan Kuninkuusraveissa olleen satakuntalaisittain parasta Vieskerin Vilin kuudes sija kokonaiskilpailussa. Mandolino oli vireessä ja soi iloisesti yllättäen toiseksi tammojen avausmatkalla. Länsi-Savon ingressissä kirjoitettiin 5.8.2007 puolestaan, että ”Mandolinon kakkonen jättiyllätyksenä. Vieskerin Vili kuudes yllätysten avauspäivänä Kouvolassa”. Aamulehden 3.8.2007 ilmestyneessä ennakoartikkelin ingressissä luki, että ”Suvi-Missi yrittää kirkastaa viimevuotista kakkossijaansa, vaikka B-kaksikko onkin kuningatarkilvan A-luokan suosikkipari”. Eteläkarjalaiset saivat puolestaan nauttia hyvän sään ja tungoksen lisäksi alueen hevosten menestyksestä. Lapuan liinaharja Joihuri puristi kolmanneksi oriiden kokonaiskilpailussa, ja valmentaja oli siihen hyvin tyytyväinen. Kalevan 6.8.2007 ilmestyneessä Kuninkuusravi-artikkelin ingressissä kerrottiin, että ”Mur-

ron Titaani ylitti itsensä”. Lukijalle välittyä varmasti näistäkin otsikoinneista mielikuva omien seuraamisesta ja kannustamisesta. Paikalliset hevoset ja ihmiset näkyvät helposti alueiden lehtiartikkeleissa ennen muita.

Pohjois-Suomen alueen lehdet kirjoittivat paljon kuningatarkilpailun Turotuulesta. Tuulenoorea lappilaistamma ei kuulunut suosikkeihin, mutta lehtien mukaan kahdella mittarilla mitattuna Turotuuli olisi kuningatarkisan ykkönen. Vuoden 2002 kuningatarta nopeampaa ja kokeneempaa oli turha hakea. Toisekseen vain harva oli osallistunut Turotuulen tavoin jo kuusi kertaa kuningatarkilpailuun. Lehdissä muistutettiin lukijan mieleen tammän aikaisemmat Kuninkuusravi-koitokset. Turotuuli oli siis vanhentunut artikkelin mukaan vain paperilla.

7.1.1 Ennakkotunnelmia

Suurtapahtumasta kirjoitettiin oletetusti koko maassa. Lehtiartikkelien sisältö poikkesi usein lehdestä riippuen. Yleinen huomio oli, että oman paikkakunnan lehdissä alueen hevosista ja ihmisistä kirjoitettiin paljon niin ennakkoon kuin tapahtuman jälkeenkin. Ennakkoon pohdittiin hevosen kuntoa ja voittomahdollisuuksia. Hevosesta kerrottiin sen valtteja ja heikkouksia kisassa sekä selvitettiin, millä osa-alueilla hevonen oli parantanut viime vuosista. Lukuisista omistajien ja valmentajien kommenteista kävi ilmi, millaista menestystä lähdettiin hakemaan sijamielessä, ja kuinka hevosta valmisteltiin rankkaa koitosta varten. Yleensä artikkelissa esiteltiin etenkin kasvattaja, valmentaja, hevonen ja sen kilpailuhistoria. Lisäksi mainittiin tietysti hevosen voittosumma, startit, tehdyt ennätykset ja uran suurimmat voitot. Kirjoituksissa kerrottiin hevosten ja taustajoukkojen lähtevän Kouvolaan tosimelessä, kuka ensikertalaisena ja kuka hieman kokeneempana.

Lehtikirjoitusten perusteella lukijalle välittyi usein persoonallisia ilmauksia kyseessä olevista hevosista, koska taustajoukot osasivat kertoa omasta hevosestaan hyvinkin omalaatuisesti ja perehtyneesti. Pussisen (2008, 47) mukaan yleisön tavoittamiseksi ja suomenhevosen brandin uudistamiseksi voidaan apuna käyttää suomenhevosten persoonien värittämistä. Tämä toteutui osassa Kuninkuusraveista kertovissa lehtiartikkeleissa. Paikallislehti Keski-Ilaksossa kirjoitettiin yleisön kiinnostuksesta Kuninkuusraveja kohtaan, vaikkei Anjalankosken omia hevosia ollutkaan kilpailuissa mukana. Tässä lehdessä ei julkaistu kuin tämä yksi ainut lehtiartikkeli koskien Kouvolan Kuninkuusraveja. Artikkelissa kerrottiin paikallisten ihmisten lähtevän paikan päälle Kouvolaan, mutta ei julkaistu myöhemmin mitään kisatuloksia.

7.1.2 Menestysten puntarointia

Oman paikkakunnan hevosten kannustajat ja muut taustajoukot erottuivat Kuninkuusravien massasta liehuvine lippuineen ja plakaatteineen sekä teksteillä varustetuilla t-paidoilla. Saran Salaman kannustajille näkyi esimerkiksi punaisia t-paitoja, joissa luki isolla ”Ei ole häpeä olla nopea”.

Oman alueen hevoset näkyivät värikkäästi myös alueen lehtien jälkikirjoituksissa. Oman paikkakunnan lehtien artikkelien rakenne oli melko samanlainen kaikilla, mutta kirjoitustavat saattoivat hieman vaihdella. Oman alueen hevonen ja sen sijoittuminen Kuninkuusraveissa kerrottiin jo päätöksessä, ja asiaa jatkettiin ingressissä. Hevonen ei välttämättä ollut voittanut lähtöä, mutta sen sijoitus mainittiin heti ensikättelyssä. Åkerblomkin (2001, 45 & 28) oli tätä mieltä omassa tutkimuksessaan. Alueen parhaiten menestynyt hevonen nostettiin lehtiartikkeleissa korkeimmalle, oli se sitten osallistunut päälähtöön tai muihin viikonlopun ravilähtöihin. Sen jälkeen kerrottiin tapahtuman ajankohta, sää ja yleisömäärä. Varsinainen kirjoitus selvitti kyseisen hevosen tapahtumia, ja vasta sen jälkeen selvisi voittajat. Lisäksi kerrottiin, kuinka alueen muiden hevosten oli käynyt. Yleisesti ottaen kuvat olivat oman alueen hevosista, ja mahdolliset voittajakuvat olivat toissijaisia. Yleensä mitä laajempilevikkisempään lehteen mentiin, sitä yleisemmin tapahtumaa ja tuloksia kerrottiin. Kuvista suurin osa oli tällöin voittajista.

Oman alueen lehdissä huomioitiin hyvin erityisesti juuri oman alueen hevoset. Kuninkuusravien jälkeen lehdissä kerrottiin esimerkiksi joidenkin hevosten suoriutuneen mallikkaasti tulikasteesta tehden tasaisen sarjan, ja taustajoukot saivat palkintonsa pitkäjänteisestä työstä suomenhevosten parissa. Juoksuselostukset näyttelivät suurta osaa lehtiartikkelien sisällöstä, kuten Åkerblomkin totesi omassa työssään (Åkerblom 2001, 27). Kirjoituksista selvisi, kuka oli mennyt kenenkin mielestä parhaiten jollain tietyllä osamatkalla. Tapahtuman jälkeen lehtiartikkeleissa ilmoitettiin, kuinka mainiosti oman alueen hevoset suoriutuivat vaativasta urakastaan, millaiset juoksupaikat niillä oli ollut, ja lupasiko avausmatka enemmän kuin mitä ennakkopuntaroinneista kävi ilmi. Lisäksi lehdissä tiedettiin, ketkä olivat huono-onnisten joukossa ja kenellä tuli laukka tai muuten jokin lähtö vesittyi epäonnistumiseen. Lehtikirjoituksissa oli mainittu myös hevosten huollosta, mikä hevonen vietti väliyön kotitallassa, ja mikä taas oli ollut huono syömään vieraassa paikassa. Järjestipä joku osallistuja viikonlopun suurimman totopotin suurella kaksaripelikertoimella. Yleisesti lehdissä julkaistiin runsaasti hevosen omistajan, valmentajan tai ohjastajan kommentteja hevosen suorituksista. Tämä asia tuli esille myös Åkerblomin (2001, 27) opinnäytetyön tuloksissa. Taustajoukosta osattiin kertoa, kenen hevonen puursi kaikki matkat tasaisesti, kuka oli tyytyväinen hevosensa suoritukseen, ja kenellä jäi vielä jotain jossiteltavaa. Joku saattoi myös pohtia hevosensa tulevaisuuden mahdollisuuksia voittaa kuningas- tai kuningatartitteli, jos se ei tällä kertaa onnistunut.

Kaikista näistä kommentteista lukijalle voi välittyä tieto siitä, että ravihevokset ovat huippu-urheilijoita, joiden valmentaminen, hoito ja kilpaileminen ovat tarkkaa hommaa. Valmentaja tietää ja tuntee hyvin oman valmennettavansa, ja kuinka hevonen missäkin tilanteessa käyttäytyy. Hevoseen satsataan, siitä huolehditaan, siihen luotetaan ja sitä arvostetaan. Silti toisinaan tulee pettymyksiä, mutta sellaista raviurheilua on.

7.1.3 Saran Salama

Orimattilan Aluelehti ylisti suursuosikki Saran Salamaa niin ennakkoon orin puolustaessa kruunuaan, sekä voiton jälkeen, kun se suvereenisti voitti kuninkuuden. Saran Salamasta kirjoitettiin hyvin kunnioittavasti lehdestä riippumatta. Olihan se juuri kruunattu ravikuninkaaksi, ja oli parhaita sen hetken suomenhevosjuoksijoita. Lehtikirjoitusten mukaan lauantain avausmatkalla Saran Salama joutui tekemään täyden päivätyön voittonsa eteen, koska Huiman Pyste painoi lopussa päälle kuin yleinen syyttäjä. Oreilla oli sähinää heti ensi metreistä lähtien, eikä Saran Salama voinut hiljentää vauhtia missään vaiheessa. Maalisuoralla nähtiin raviurheilua parhaimmillaan, kun Saran Salama ja Huiman Pyste ottivat mittaa toisistaan.

Saran Salamasta kertovissa kirjoituksissa hehkutettiin sen putsanneen koko palkintopöydän vakuuttavasti kuninkuuskilpailun ollessa orin näytöstä. Saran Salama voitti puhtaalla pelillä ja parhaalla kilpailun yhteisajalla. Otsikoissa nähtiin 5.8.2007 paljon kehuja esimerkiksi Pohjolan Sanomissa ”Saran Salama kesti maaliin asti” ja Lapin Kansassa ”Huiman Pyste hyvä, Saran Salama vielä parempi”. 6.8.2007 otsikoissa uutisoitiin esimerkiksi Ilkassa ”Saran Salama suvereeni kuningas”, Kainuun Sanomissa ”Saran Salama voitti kaikki matkat” ja Länsi-Suomessa ”Saran Salama teki puhdasta jälkeä”. Myöhemmin ilmestyneissä Kuninkuusravi-artikkeleissa Saran Salama mainittiin otsikoissa esimerkiksi Kansan Uutisissa 7.8.2007 tyylillä ”Saran Salama iski tulta”.

Kirjoituksissa ei säästely voiton tunnelmia. Lehtiartikkeleissa vuodatettiin, kuinka Saran Salama voitti Suomen ennätysajalla avausmatkan, paineli mailin matkalla rataennätyksen ja hallitsi päätösmatkaa alusta loppuun. Orin arveltiin olleen ylivoimainen ilman haastajaa, mutta toisaalta ennätykset olisivat jääneet silloin tekemättä. Huiman Pyste tarjosi jokaisessa lähdössä hyvää kiriapua. Kilpailun päätösmatkalla Saran Salama meni kuitenkin menojaan kärjessä. Se ampaisi keulaan päätösmatkalla ja peli oli sillä selvä. Ori jaksoi hyvin loppuun asti, eikä haastaja päässyt missään vaiheessa liian lähelle.

7.1.4 B.Helmiina

Etelä-Saimaa kirjoitti maakuntalehtenä erittäin paljon kehuja ylivoimaisesta ja pitelemättömästä B.Helmiinasta, joka kruunattiin toistamiseen ravinguningattareksi. Ennakkoon lehdessä julkaistiin iso artikkeli Reijo Borgströmistä ja hänen tallinsa B-tammoista eli suosikki B.Helmiinasta ja B.Turolaista. Artikkelissa mainittiin, että näistä tammoista oli jo kirjoitettu melkein kaikki ylistyssanat, joita kirjoittaa voi. Kirjoittajan mielestä sopi siis vaan odottaa, millaiset palstamillit aikaansaataisiin tammojen ottaessa kuningatarkisan kaksoisvoiton. B.Helmiina uutisoitiin jo otsikoissa esimerkiksi Kouvolan Sanomissa 5.8.2007 ”B.Helmiinan mykistävää ylivoimaa ja 6.8.2007 ”B.Helmiinan kantti kesti”, Ilkassa 5.8.2007 ”B.Helmiina piti näytöksen” ja 6.8.2007 ”B.Helmiinan valtaistuini ei horjunut”, Etelä-

Saimaassa 5.8.2007 ”B.Helmiina taas kiinni omassaan” ja Keskipohjanmaassa 6.8.2007 ”B.Helmiina jatkaa kuningattarena”.

Lehtiartikkeleissa kirjoitetuista juoksuselostuksista kävi ilmi, ettei Lappeenrannan silmäterä B.Helmiina saanut kruunuaan helpolla. B.Helmiina joutui kiertelemään joka osamatkalla ulkoratoja pitkin, mutta kesti sen. Se hoiteli sille vaikean avausmatkan tyylikkäästi kotiin, ja sai omansa vaivattomasti. Mailin matkalla Talli Ranch otti kaksoisvoiton B.Helmiinan voittoaessa ja sen pikkusiskon B.Tuoliin sijoituessa toiseksi. Päätösmatka meni jännittäväksi ohjastaja Reijo Borgströmin huolimattomuusvirheen takia. Tammaässä kirmasi loppusuoraa tuulispäänä ehtien vielä kolmanneksi. Valmentajan kommenttien mukaan B.Helmiina oli vaan parantanut edellisestä vuodesta saaden lisää vauhtia ja kestävyyttä. Siten tamma oli selvästi edellä muita. Kirjoituksista selvisi myös, että B.Helmiina on arvonsa tunteva neiti, joka ei tule voittajakehään kärryt perässä. Kotona B.Helmiina on helppo käsitellä.

7.1.5 Huiman Pyste

Kuninkuuskilpailun ensikertalaisella Huiman Pysteellä oli kovat haastajan paineet, koska lehtien palstoilla oriista leivottiin kova vastus suosikki Saran Salamalle. Useissa lehtiartikkeleissa mainittiin jäätävien esitysten Huiman Pyste, jonka ennakoitiin pesevän kirillään koko kuninkuusporukan. Huiman Pyste näkyi myös lehtiartikkelien otsikoissa etenkin Helsingin Sanomissa 4.8.2007 ”Huiman Pyste on kuninkaan kovin haastaja”, Kymen Sanomissa 5.8.2007 ”Huiman Pyste haastoi Saran Salaman lujasti” ja Sisä-Savon Sanomissa 7.8.2007 ”Huiman Pyste pisti ravikuninkaan ahtaalle”. Huiman Pysteestä kertovat lehtiartikkelit erosivat muista, koska tämän hevosen kohdalla kirjoitettiin usein, kuinka ori muuttui menetetyistä lupauksesta ja tavallisten rahasarjojen talleajasta yhdeksi kuninkuuskiisan suursuosikeista. Lehdissä painotettiin, että ilman Huiman Pysteen suorituksia olisi kuninkuuskiisa vesittynyt täysin, eikä kilpailussa olisi ollut enää mitään jännitettävää. Kokonaiskilpailussa Huiman Pyste tyytyi hyvään kakkossijaan ja oman ennätyksen paranemiseen. Harri Konttisen kommentteista kirjoitettiin, että hänen valmennettavansa valtteina ovat suoritusvarmuus ja vahvuus. Huiman Pyste oli ottanut hyvällä menestyksellä tuntumaa kovimpiin koitoksiin.

Savon Sanomat kirjoittivat tapahtuman jälkeen, että suonenjokelaisen valmennustallin Huiman Pyste teki kuninkuuskilpailusta kilpailun ollen ainoa, joka pystyi tosissaan haastamaan suosikkia. Orin kerrottiin tehneen lopussa urhean juoksun, vaikka Saran Salama ylitti maaliviivan ensimmäisenä. Huiman Pyste on noussut oriiden terävimpään kärkeen, ja sen uskotaan olevan vakavasti otettava kuninkuuden tavoittelija. Ori onkin valmentaja Harri Konttisen paras hevonen. Artikkelissa todetaan, että temperamenttinen ori tunnetaan peräänantamattomana taistelijana, joka ei hellitä ennen maaliviivaa. Lausetta painotettiin vielä muistuttamalla, että Huiman Pysteen voimat olivat saaneet kokea ennen Kouvolan kuninkuuskiisaa kaikki parhaat Saran Salamasta lähtien. Lopuksi Savon Sanomissa tuumat-

tiin, että mikä olisikaan parempi palkka Harri Konttiselle kolmenkymmenen vuoden uurastuksen jälkeen, kuin Huiman Pysteen kuninkuus.

7.2 Yllättävät tapaukset

Kouvolan Kuninkuusraveissa tapahtui yllättäviä tilanteita, kuten yleensä aina kilpailuissa. Jo ennen tapahtumaa uutisoitiin yllättävästä hevospulasta kuninkuuskilpailun osanotossa etenkin otsikoilla ”Kuninkuuskiisaan ei tunkua” Helsingin Sanomissa 26.7.2007 ja ”Kuninkuusraveissa hevospu-laa” Länsi-Savossa 1.8.2007. Kuninkuuskiisaan pyrki vain 12 oria ja kaikki saivat osallistumisoikeuden. Lehdissä ihmeteltiin orien suppeaa osallistu-mishalukkuutta. Osasyynä arveltiin olevan usean huippuoriin loukkaantu-minen, mutta ehkä merkittävimmin osallistumiseen vaikutti sittenkin kisan heikko palkintotaso. Ilkassa kerrottiin maksimissaan 60 000 euron voitto-potin olevan kohtuullinen korvaus viikonlopun kestävästä urakasta, mutta se ei siltikään vetänyt vertoja lämminveristen ravurihevosten suurta-pah-tumien ykköspalkinnoille.

Kuninkuusravien pääkilpailun kaikkien osalähtöjen voittaminen on raskas ja vaikea suoritus. Lehtien otsikoissa kirjoitettiinkin asiasta esimerkiksi Uutisvuoksessa 2.8.2007 ”Kuninkuusravit kovien hevosten kova kilpailu”, Forssan Lehdessä 3.8.2007 ”Kolmen matkan testissä” ja Iltalehdessä 3.8.2007 ”6 809 metriä onneen”. Ilkassa 5.8.2007 ilmestyneessä lehti-ar-tikkelissa nähtiin ongelmana vain viiden parhaan palkitseminen. Lisäksi viides palkinto oli jo suhteellisen pieni, 1000 euroa. Muille hyväksyty-n juoksun tehneille maksettiin 500 euroa lähdestään. Kouvolan Sanomissa uutisoitiin 8.5.2007 Kuninkuusravien järjestäjän aavistelleen mahdollista osanottajapulaa ja nostaneen kokonaiskilpailun palkintoja 25 000 eurolla juhluvuoden kunniaksi. Lisääntyneet palkintorahat jakautuivat siten, että ravikuningas ja –kuningatar ansaitsivat 5 000 euroa edellisvuotta enem-män kokonaiskilpailuvoitostaan. Lisäksi kokonaiskilpailujen toisen, kol-mannen ja neljännen sijojen palkintoja korotettiin, ja uutuutena palkittiin myös kuudenneksi sijoittuneet hevoset.

Lehdet osasivat uutisoida näkyvästi Kuninkuusraveissa tapahtuneita dra-maattisia yllätyksiä ja yllättäviä käännteitä. Lehtien otsikoissa painotettiin etenkin kylmäpäisiä ratkaisuja, huimaa loppukiriä ja ennätyksellisiä Ku-ninkuusraveja kaikkien aikojen yleisöennätyksellä. Lauantaina kuninkuus-kilpailun avausmatkan jälkeen oltiin ihmeissään kolmen oriin keskeyttäes-sä kilpailun. Loukkaantuminen lienee ollut syynä niin Villiarin, Tutuarin kuin Siporin poisjääntiin avausmatkan jälkeen. Tämä kiinnosti paljon leh-distöä, jossa veikkailtiin syitä ja seurauksia tapahtuneeseen. Vahvimmin lehtiartikkeleissa puitiin Villiaria, jonka valmentaja kertoi poisjäännin syynä olleen edellispäivän astutustouhut. IS Veikkaaja uutisoi, että Villiari oli loukannut itsensä siemennyspukilta alas tultaessa. Valmentaja piti sii-tostouhuja jälkikäteen ajateltuna isona virheenä suurkilpailun alla. Kunin-kuuskisan tunnelman katsottiin latistuneen oleellisesti oriiden poisjääntien myötä. Näin kilpailusta muodostui helpompi suosikki Saran Salamalle. Sa-ran Salaman ylivoimaisuutta ei enää ihmetelty. Silti Huiman Pyste nousi haastajan roolissa yllättävän korkealle, mutta sen ohjastajan vaisuja ajo-

suorituksia hämmästeltiin sunnuntain päätösmatkalla. Tästä on kerrottu lisää luvussa 7.6.3.

Jos kuninkuuskilpailussa oli dramatiikka, oli sitä myös tammojen kisassa. Yllätyksenä tuli, että B.Helmiina oli niinkin ylivoimainen muihin nähden. Myös tamman valmentaja Reijo Borgström oli ihmeissään tapahtuneesta, koska kilpailuun valmistuminen ei ollut sujunut ennakkosuunnitelmien mukaisesti. B.Helmiinaa oli vaivannut koko talven jalkavamma ja siitä parannuttuaan se sairastui keväällä hevosinfluenssaan. Tammojen avausmatka toi jo ratkaisun makua kisatunnelmaan, mikä saattoi latistaa jännitystä. Kuningatarkkilpailun päätösmatkalla sunnuntaina sattunut Reijo Borgströmin hetkellinen keskittymisen herpaantuminen lisäsi kuitenkin kuningatarkkilpailun jännitystä, ja asia uutisoitiin näkyvästi lehdissä. Milian ja Lisbethin perintöprinsessasijat olivat myös jännittävien taisteluiden lopputulosta.

Kuninkuusravit vetävät puoleensa massiiviset yleisömäärät, ja tämä tuli hyvin todistetuksi Kouvolassa. Kuninkuusraveissa tehdyt ennätykset niin radalla kuin katsomossa saivat erityishuomion lehtien palstoilla. Niistä kerrottiin paljon jo lehtien otsikoissa tyyliin ”Ravit alkoivat SE-vauhdilla” Kouvolan Sanomissa 5.8.2007, ”Saran Salama ravasi SE:n Huiman Pysteen kirittämänä” Ilkassa 5.8.2007, ” Kilpailuennätykset uusiksi Kuninkuusraveissa” Keski-Uusimaassa 6.8.2007, ”Kruunajaisiin riitti todistajia” Kouvolan Sanomissa 6.8.2007 ja ”Kuninkuusraveissa yli 60 000 katsojaa” Keskipohjanmaassa 6.8.2007. Samana päivänä ilmestyi Helsingin Sanomien eräässä lehtiartikkelin ingressissä lause ”Tapio Perttusen ohjastaman oriin ylivoima yllätti Kouvolassa”. Lauantaina Saran Salama teki 2 100 metrin Suomen ennätyksen ajalla 1.21,9a. Ehdottomasti hienoin ennätys oli Saran Salaman saavuttama Kuninkuusravien kokonaisajan ennätys 9.29,3, joka oli kaksi sekuntia Apassin voimassa ollutta ennätystä parempi.

Kirjoitusten perusteella oriista sai mahtavan ravikuninkaan ja nopeimman suomenhevosen mielikuvan, jota ylistettiin ja keuhuttiin. Yleisöennätykset aloitettiin jo avauspäivänä, kun Kuninkuusraveja saapui katsomaan ennätykselliset 27 832 katsojaa. Yleisömäärä koko viikonlopun aikana nousi jopa 60 574 katsojaan. Luku todisti, että suomenhevosen juhluvuotta haluttiin juhlaa laaja-alaisesti. Tapahtuman pieni pelivaihto tuli sekin hieman yllätyksenä. Järjestäjän mukaan helteinen keli houkutteli ihmisiä myös kesämökeille ja rannoille.

Kaiken kaikkiaan lehtiartikkeleissa kirjoitettiin yllättävistä käänteistä hyvin voimakkaasti ja useilla tarkentavilla tiedoilla. Mukaansa tempaisevat juoksuselostukset dramatiikalla höystettynä olivat omijaan nostamaan lukijan urheilujännitystä. Lukijalle välittyi artikkeleista ehkä kuva jostain todella erityisestä tapahtumasta, jos noinkin suuri määrä ihmisiä oli sitä todistamassa. Tapahtuman dramatiikka ja tilanteiden äkilliset muutokset tulivat hyvin esille Kouvolan Kuninkuusraveissa ja aihetta käsitellessä lehtiartikkeleissa. Lukijalle voi muodostua lehtiartikkeleiden perusteella

tunne, että täytyy päästä itse paikan päällä näkemään ja kokemaan suuri ja tapahtumarikas ravijuhla.

7.3 Tunnelma

Kuninkuusravien tunnelma on odotetusti aivan ainutlaatuinen, ja se välittyy lehtiartikkeleista helposti lukijalle. Koko kansan suurimmassa ravijuhlissa koetaan elämyksiä, jännitystä ja parasta raviurheilua. Kolme jännittävää koitosta runsaslukuisen yleisön edessä herättää mielenkiintoa. Vielä ei ole juostu yhtään Kuninkuusravi-lähtöä, jossa ei olisi ollut dramatiikkaa. Jo ennakkokirjoituksissa luodaan lehdissä kuva jännittävästä ja ainutlaatuisesta suomenhevosten tapahtumasta. Järjestäjän tavoitteista voidaan havaita, että kansa tulee Kuninkuusraveihin pitämään hauskaa, tapaamaan tuttuja, seuraamaan huippuravihevosiä ja osallistumaan suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoteen. Sää on myös tärkeä tunnelman luoja tapahtumassa. Hienointa on kannustaa suosikkeja voittoon helteisessä kesäkelissä näkyvyyden radalle ollessa hyvä. Tunnelma lannistuisi kovin, jos yleisö joutuisi palelemaan katsomossa ilman asianmukaista varustusta ja yrittäisi seurata kuraisia valjakoita rankkasateessa.

Useat tapahtumat nostivat Kouvolan Kuninkuusravien tunnelmaa. Lehtikirjoitusten perusteella kukaan paikalla ollut ei voinut moittia tapahtumaa urheilullisesti latteaksi. Tunnelmaa nostivat rata- ja Suomen ennätykset. Lehdissä kerrottiin, kuinka katsomossa ihasteltiin suomenhevosen juhla-kulkuetta, ravihevosten nopeutta ja kauneutta sekä jännitettiin totorahojen puolesta. Dramatiikkaa riitti lauantain avausmatkalla, kun kolme hevosta loukkasi itsensä ja Huiman Pyste kiritti Saran Salaman Suomen ennätykseen. Huiman Pyste oli suurella roolissa jännityksen luoja. Sen sitkeyden ja peräänantamattomuuden arvioitiin voivan jopa kukistaa Saran Salaman. Ennakkoon veikatusta tammojen tasaisesti kisasta tuli ehkä kovempi kuin vuosiin. Sunnuntaina B.Helmiina teki päätösmatkasta jännittävän huikean vahvalla loppukirillä, kun Reijo Borgström järjesti aurinkoisessa kelissä yleisölle kylmiä väreitä jättämällä ajoratkaisut viime tippaan.

Lehtiartikkeleista kävi helposti ilmi tunteellisuus, joka liittyy vahvasti Kuninkuusravien imagoon. Maan parhaiden suomenhevosten seuraaminen on jo itsessään upea elämys. Yleisössä huudetaan, taputetaan ja hurrataan omien suosikkien puolesta. Lehtien otsikoissa kerrottiin suomenhevoselle Kuninkuusraveissa jaetusta kullasta ja kunniaa. Osassa lehdistä kerrottiin jännityksen latistuneen hieman avauspäivän jälkeen. Sen jälkeen jännitettiin enää, sattuuko jollekin jotain odottamatonta. Aamulehden 5.8.2007 ilmestyneen lehtikirjoituksen ingressissä luki, että ”B.Helmiina seppelöidään tänään ravikuningattareksi ja –kuninkaaksi joko Saran Salama tai Huiman Pyste”. Artikkelin vaikutti osaltaan negatiiviseen kuvaan, joka lukijalle voi muodostua jännityksen loppuessa kesken kilpailun. Kuninkuusravien yleisö haluaa perinteisesti hohtoa, yllätyksiä, tähtiä, dramatiikkaa ja urheilua parhaimmillaan. Veikattaneen myös, että raviurheilun uusi ystävä tulee tapahtumaan ennemmin urheilullisin perustein kuin pelaamisen takia. Suomenmaa-nimisessä lehdessä oli huomioitu erityisesti se, ettei Kouvolan vip-vieraille varattu alue ollut paisunut liian suureksi. Tämä asia näh-

tiin positiivisena huomiona järjestäjiltä. Kuninkuusravien tärkeimmät vieraat eivät sittenkään pyörineet vip-alueella. Merkittävimmät asiakkaat olivatkin kaikki ne tuhannet tavalliset ravi-ihmiset, jotka osallistuivat Kuninkuusraveihin.

Lukijalle viestitetään monin lausein, kuinka hienoa ja erityistä on osallistua kilpailuun, voittaa se tai olla todistamassa tapahtumia katsomossa. Tasavallan presidentti Tarja Halosen läsnäolo avauspäivänä koettiin kunnioittavana eleenä suur tapahtumaa ja suomenhevosen juhlaa kohtaan. Lukija voi omaksua presidentinkin osanoton tapahtumaan hyvin merkittävänä tekona. Tämä vain lisää lukijan uskoa Kuninkuusravien erityisyyteen. Seuraavaksi on poimittu lehtiartikkeleista erilaisia ilmauksia, jotka kuvaavat hyvin tapahtumaa. Kilpailun vaikeudesta kertoivat lauseet, joissa hevonen läpäisi tiukan seulan päästäkseen mukaan, hevonen ei saanut mitään ilmaiseksi, vaadittiin Suomen ennätys avausmatkan voittoon, kaikki oli pelissä ja hevonen venyi siihen mihin pystyi. Silti alkoi raju pakomatka karkuun nälkäisiltä haastajilta hevosen joutuessa liian kovan tehtävän eteen, mutta toinen hevonen suoriutui tulikasteesta. Muita ilmauksia olivat esimerkiksi hevosen harppaaminen oriiden eliittiin, luonnonjuoksija ja hevosen sijoittuminen kunniakkaasti suomenhevosten arvostetuimmassa kilpailussa. Vaikka hevosen näin hyvä menestyminen tuli yllätyksenä, oltiin todella onnellisia hopeasijasta. Sydän hakkasi tavallista enemmän, koska Kouvolassa pyydystettiin suurta vonkaletta. Tammatt eivät hidastelleet asemia kohennellessaan, ja suosikkeja oli moneen makuun.

Lehtikirjoitusten mukaan tunnelma haki hektisyydessään vertaistaan sunnuntaina lähes täpötäydellä raviradalla, kun Borgströmin perhe jännitti B.Helmiinan ja Perttusen perhe Saran Salaman puolesta. Juokselostuksissa kirjoittajat käyttivät paljon hehkutuksia, kehuivat hevosia ja ohjastajia sekä loivat jännittävän tunnelman. Kuninkuusraveissa nähtiin huimaa kaksintaistelua ja tasaisia maaliintuloja. Lisäksi sekä pää- että täytelähdoissä nähtiin useita hienoja ja jätäviä kirikamppailuja. Kaikilla ei ollut kuitenkaan onni myötä. Lehdistä kävi myös ilmi, kuinka jonkun hevosen kohdalla oli vuosi tehty töitä, ja sitten kaikki kaatui muutamassa hetkessä.

7.3.1 Iloisia onnistumisia

Saran Salaman voittama ravikuninkuus ja B.Helmiinan saavuttama ravingattaren titteli olivat Kouvolan Kuninkuusravien merkittävimmät onnistumiset. Kuninkuusraveissa kilpailevat huippuhevokset ovat ilmiöitä, jotka huomataan mediassa. Lehdet kirjoittivat voittajista ylistävään tyyliin. Saran Salamaa kuvailtiin useasti sanoilla ylivoimainen, kuningas, huippuvireessä ja todella hyvä. B.Helmiinasta kirjoitettiin etenkin sanoilla omaa luokkaansa, yliveräinen ja pitelemätön. Lehtiartikkeleihin poimituista voittajahevosten taustajoukkojen kommentista tuli näkyvästi esille, että tunteet olivat hyvin pinnassa ja onnellisuus paistoi voittajahevosten omistajien, ohjastajien ja valmentajien kasvoilta. Myös hevosten taustajoukoilla oli syytä olla iloisia. ”Voittaminen on homman suola” luki eräässä alaotsikossa. On erittäin tunteikas tilanne voittaa klassikkokilpailu hevosella, joka on omistajaperheelleen kuin lottovoitto. Helsingin Sanomissa kirjoiti-

tettiin eräässä valmentajan haastattelussa, että jo pelkästään Kuninkuusra-
veihin pääseminen on iso asia. Se on suurinta, mitä suomalaisessa ravi-
maailmassa voi tapahtua, saati että siellä vielä pärjäisi.

Kotipaikkakunnan lehdistä Saran Salaman voittoa hehkutti etenkin Ori-
mattilan Aluelehti. Lehdessä kirjoitettiin, että Saran Salama vei kuninkuu-
den nimiinsä täysin suvereenisti, eikä jättänyt sijaa jossittelijoille. Voitot
tulivat hallitusti ja helposti, kun todellista uhkaajaa ei kilpakumppaneista
löytynytäkään. Tapio Perttunen sai nautiskella rattailla molempina helteisi-
nä päivinä ennätysten rikkoutuessa. IS Veikkaajan alaotsikossa ylistettiin,
että ravikuninkuuden uusineen Saran Salaman arvostus nousi huimasti
Kouvolan Kuninkuusraveissa. Tätä titteliä arvostettiin edellisvuotta
enemmän, koska nyt ori voitti kaikki osalähdöt. Se juoksi toistamiseen
suurten ravikuninkaiden joukkoon ja yleisön suosioon. Huiman Pyste ko-
ettiin kuninkuuskiisan pelastajana, koska ilman sitä Saran Salama olisi jää-
nyt ilman todellista haastajaa. Se tarjosi yleisöön menevän kamppailun
loppusuoralla jääden niukasti kakkoseksi. Saran Salaman mainittiin olevan
todellinen suuren yleisön suosikkihevonen. Oriin julkisuuskuvan kerrottiin
rakentuvan sympaattisen ja iloisen omistajan Sara-Juulian sekä hänen pu-
heliaan isänsä Tapio Perttusen ympärille. Kansa sai valtiaan, jota on help-
po rakastaa.

Kuninkuusravien yleisö antoi positiivista palautetta järjestäjille. Viikonlo-
pun muona-antia ja lauantai-illan Tykkimäen iltajuhlaa ylistettiin. Myös
juhlakavalkadin järjestäjät saivat täydet tyyli pisteet. Yleisökommenteissa
kirjoitettiin Kouvolassa olleen parasta kilpailutunnelma, hevoset, ihmiset
ja sää. Valkealan Sanomissa kerrottiin Kouvolan Kuninkuusravien olleen
aivan omaa luokkaansa. Useiden lehtiartikkelien perusteella lukijalle an-
nettiin runsaasti positiivisia mielikuvia onnistuneista kilpailuista. Etenkin
Etelä-Suomen Sanomat, Keski-suomalainen, Pohjolan Sanomat, Iltä-
Sanomat ja Länsi-Savo kirjoittivat tapahtumista käyttäen valtakuntaan ja
sen hallintaan liittyviä ilmauksia. Näistä esimerkkeinä ovat ilmaisut kerto-
en, kuinka avausmatkalla näytettiin alamaisille kaapin paikka ja hallitse-
van kuningattaren hovissa ei ollut tilaa valtaistuimen keikuttajille. Useissa
pää- ja alaotsikoissa mainittiin kruunujen puolustajista ja kuninkaan hal-
linnasta. Tuloksista kirjoitettaessa lehtiartikkeleissa ilmoitettiin, että valta-
kunnassa oli kaikki ennallaan, sillä samat ravivaltiaat siirtyivät toiselle
kaudelle. ”Kuningas sai valtakunnan ja saa kuningattaren” –otsikko kertoo
Saran Salaman olevan B.Helmiinan tuleva sulhasehdokas.

Voittajahevosten ansaitsemat palkintopotit huomioitiin usein jo lehtien ot-
sikoissa. Saran Salaman uutisoitiin tuoneen Perttusen perheelle 60 000 eu-
ron voittopotin viikonlopun urakastaan. B.Helmiina sai kahden osalähtö-
voiton ja yhden kolmoissijan ansiosta 53 000 euroa. Reijo Borgströmiä ei
haitannut, vaikkei tullutkaan koko 60 000 euroa. Hän mainosti virne sil-
mäkulmassa, että perheen naiset huolehtivat muutenkin rahan tuhlaamisesta.
Oman paikkakunnan lehdissä kerrottiin myös, kuinka suuren summan
oman alueen hevoset saivat urakastaan. Raha jakaa yleensä porukan kah-
tia. Toisille Kuninkuusravien päälähtöjen palkintosummat voivat tuntua
huikean suurilta ja aiheuttaa lukijalle positiivisia mielikuvia. Tapahtuma

on siis erityislaatuinen palkinnoillaan. Hevoset saavat kohtuullisen korvauksen rankasta työstään. Joku lukija voi ajatella palkinnoista myös kateellisesti. Hänellekin olisi ehkä kelvannut moiset summat. Toisaalta melko valtavat rahasummat voivat aiheuttaa lukijassa myös mielikuvan, jossa raviurheilu ja Kuninkuusravit perustuvat vain rahan perässä juoksemiseen. Paras ja arvostetuin on silloin se, joka on haalinut eniten mammonaa juoksijahevosellaan. Kuninkuusravien päälähtöjen palkintotasosta kirjoitettiin myös negatiivisia huomioita lehtien artikkeleissa. Niissä moitittiin heikkoa palkintotasoa kilpailun vaikeuteen nähden. Osaltaan myös näistä lehti-maininnoista on voinut aiheutua lukijalle negatiivisia tunteita Kuninkuusraveista.

7.3.2 Negatiivisia huomioita

Kuninkuusraveista kirjoitettiin lehdissä myös hieman negatiiviseen sävyyn. Näin suuressa tapahtumassa ei järjestäjä pysty millään miellyttämään koko ravikansaa, vaikka pääosin palaute Fintotolta, Suomen Hipoksesta ja katsojilta olisikin positiivista. Lehtiartikkelien mukaan ihmiset valittivat niin liikennejärjestelyistä, löytymättömistä vesipisteistä, huonosta näkyvyydestä radalle kuin monista muista pienistä asioista. Forssan Lehdessä uutisoitiin 9.8.2007, että Kouvolan raviradan näkyvyys tiedettiin jo etukäteen paikoin huonoksi, ja se myös ontui. Moni muisteli edelleen Rovaniemen Kuninkuusravien laatukatselupaikkoja.

Lehtikirjoituksissa ilmenee jonkin verran moitteita myös tapahtuman korkeasta hintatasosta. Osa lehdistä nosti esille Kuninkuusravien kalliit majoituskustannukset. Artikkeleissa todettiin hintojen nousseen jopa lähelle yleisön sietorajaa. Vaikka majoitusjärjestelyt hoidettiin jonkun muun kuin järjestäjän kautta, oli siinä havaittavissa rahastuksen makua. Positiivisena asiana majoituksessa nähtiin, että majoituskapasiteetti oli kohtuullinen tilaa löytyen myös naapurikunnista. Orimattilan Aluelehdessä ilmestyi 8.8.2007 artikkeli, josta sai negatiivisen vaikutelman tapahtumasta. Siinä kerrottiin juhlatunnelman puuttuneen täysin jo raviradan sisääntuloporteilla, koska nähtävissä oli harmailla pressuilla peitetyjä kehikoita, jättesäkkejä pullollaan roskia ja olutpulloja siellä täällä. Tämä ei vastannut kirjoittajan mukaan laisinkaan sitä mielikuvaa, että saavuttaisiin suomenhevosen kunniaksi järjestettyyn merkittävään tapahtumaan.

Lukijan omat taustatiedot raviurheilusta vaikuttavat paljon lehtikirjoituksista syntyviin mielikuviin. Jos raviurheilu ja alan termistö ovat lukijalle täysin tai osittain tuntemattomia asioita, voi aihetta käsittelevien lehtiartikkelien ymmärtäminen olla hieman vaikeaa. Täten lukijalle voi helposti muodostua kirjoituksista negatiivisia mielikuvia ja turhautuneisuutta, koska hän ei täysin ymmärrä, mitä kirjoittaja haluaa tekstillään viestittää. Myös Åkerblom (2001, 41) ja Pussinen (2008, 34) havaitsivat opinnäytetoissaan vastaavanlaisia asioita. Lehtikirjoituksissa käytettiin pääosin paljon raviurheilun eri käsitteitä ja alan sanastoa, joka voi olla lukijalle vaikealukuista. Etenkin juoksuselostuksissa näkyi runsaasti ilmaisuja, jotka ovat tuttuja raviurheilun harrastajalle, mutta voivat olla liian vaikeaselkoisia tavalliselle sanomalehden lukijalle kuten Åkerblomkin on tutkimukses-

saan todennut (Åkerblom 2001, 41). Lehtien toimittajien tulisikin pystyä laatimaan mahdollisimman helposti ymmärrettävää yleistekstiä, jota kaikki lukijat kykenevät ymmärrettävästi lukemaan.

Yleisimmin negatiivista palautetta kirjoitettiin lehtiartikkeleissa lukijan kommentin muodossa. Juhlakansa osaa esittää arvosteluja tapahtumasta, osa syystä tai syyttä. Ylihinnoittelusta katsottiin olevan haittaa seuraaville Kuninkuusravien järjestäjille. Näistä kirjoituksista lukija voi helposti yhdistää, että kaikissa Kuninkuusraveissa on kallista, jos Kouvolassakin oli. Korkea hintataso siis luo usein negatiivisen mielikuvan. Vuosi vuodelta nousevista pääsylippujen hinnoista aiheutui hieman purnaamista. Kalliista vip-lipusta haluttiin saada vastineeksi istumapaikka ja hyvä näköyhteys radalle edes sähköisesti. Myös sotaveteraanien täyden hinnan pääsyliput ihmetyttivät.

Kuninkuusraveissa havaittu suomenhevosten heikko palkintotaso koettiin ala-arvoisena jo suomenhevosen juhluvuoden päätapahtuman takia. Eräissä Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta -kirjoituksessa jonkun katsojan mielestä suomenhevosjärjestöille ei suotu riittävän korkea-arvoista roolia suomenhevosten seremonioissa. Valituksia oli siis erilaisia. Kalevassa kirjoitettiin 1.8.2007 festarimeiningin kohonneen pääosaan Kuninkuusraveissa itse raviurheilun jäädessä ehkä enemmän sivurooliin. Seuraava järjestävä taho ei pystyisi hyödyntämään tietoja omassa tapahtumassaan, jollei lehdissä kirjoitettaisi kaiken sen ylistyksen lisäksi myös negatiivista palautetta ja rakentavaa kritiikkiä. Se, mitkä asiat tuodaan esille kritiikkipuhevoroissa, vaikuttaa taas merkittävästi lukijalle muodostuviin mielikuviin ja sitä kautta yleiseen käsitykseen palautteesta.

Lehdissä ilmeni kommentteja myös tapahtuman tunnelmasta. Teksteissä kerrottiin huippuhevosten vähäisestä määrästä. Ennakkokirjoituksissa ihmeteltiin hiukan negatiiviseen sävyyn suomenhevosoriiden kärjen kaventumista ja heikkoa osallistumishalukkuutta Kuninkuusraveihin. Kovien odotusten ja ennakkoveikkauksien jälkeen kolmen haastajaoriin poisjäänti vesitti koko kuninkuuskilpailun siihen paikkaan. Sen katsottiin olevan esimerkki niistä riskeistä, jotka piilevät, kun hevosia käytetään siitokseen kauden päätapahtuman alla. Kansan Uutisissa todettiin 7.8.2007, että jos kilpailujen kehitys jatkuu tällaisena, ei saada enää katsojaennätyksiä. Tähdet ja tasaväkiset kamppailut saavat ihmiset liikkeelle. Kilpailut ovat parhaita silloin, kun maalisuoraa tullaan viiden hevosen rintamassa, ja kuka tahansa voi voittaa.

Vedonlyönnistä ei kirjoitettu lehdissä mitenkään erikoisemmin. Eräissä lehtiartikkelissa todettiin tapahtumaan tulevan ammattipelaajia ympäri Suomea. He sijoittavat varmoille voittajille, jolloin tavallisen pelaajan pienet panokset eivät tuo ihmeempiä voittoja. Tunnetusti Kuninkuusraveissa pelaavat myös ne ravi-ihmiset, jotka eivät pelaisi tavallisissa raveissa. Pelivaihtoja pidettiin alhaisena, koska kuninkuuskisa oli vain kahden hevosen taisto. Muissakaan suomenhevoslähdoissä ei nähty yhtään suurta huippujuoksijaa, joka olisi esityksillään hurmannut koko yleisön. Kahden lähdon tuntivauhtia joku piti puuduttavan hitaana, ja asian toivottiin kor-

jaantuvan seuraavissa Kuninkuusraveissa. Näistä palautteista tulee hyvin ilmi se, että kommentoijat uskovat seuraavan järjestäjän korjaavan ilmoitetut epäkohdat kuntoon. Kritiikki tulee huolellisesti analysoida ja yrittää parantaa seuraavissa tapahtumissa. Pienistä asioista rakentuu tavallisten Kuninkuusravien tallaajien mielissä kokonaisfiilis, joka on joko myönteinen tai kielteinen.

Ennätykselliset yleisömäärät niin lauantain kuin koko viikonlopun osalta saivat myös hieman negatiivista huomiota lehdissä. Kaikki ihmiset eivät uskoneet Kouvolan Kuninkuusravien järjestäjän antamien loppulukujen pitävän paikkaansa. Muutoin Kouvossa olisi ollut enemmän yleisöä, mutta vähemmän toton pelaamista kuin Forssassa vuonna 2006. Kirjoituksissa siis epäiltiin numeroiden oikeellisuutta varsinkin pienen pelivaihdon takia. Kommenteissa veikkailtiin, että järjestäjä huijasi numeroissa. Lehtiartikkeleissa todettiin olevan muotia lyödä edellisen järjestäjän luvut. Aina pitää panna edellistä järjestäjää paremmaksi, vaikka olisi järjestetty kuinka hyvä tapahtuma tahansa. Tällaisista lehtikirjoituksista lukijalle muodostuu helposti negatiivinen mielikuva Kuninkuusraveista. Mitä vahvemmat ilmaiset ja syyttelyn tasot, sitä vakavammin lukijalle välittyy negatiivisia tunteita.

7.4 Historiamaininnat

Kuninkuusraveista kirjoitettaessa historiaa mainittiin yleensä enemmän tai vähemmän, koska se liittyy hyvin voimakkaasti tapahtuman imagoon perinteikkäänä suomenhevosten suur tapahtumana. Yleisimmät maininnat Kuninkuusravien historiasta käsitelivät suur tapahtuman perinteen aloittamisvuotta. Valtakunnallisissa lehdissä kirjoitettiin Kouvolan Kuninkuusravien historiasta laajasti. Lehtikirjoituksia löytyi myös osasta maakunta- ja paikallislehtiä. Artikkeleissa kirjoitettiin Kouvolan neljästä aikaisemmasta Kuninkuusravi-vuodesta ja –voittajista sekä silloisista tapahtumien erityispiirteistä. Oman paikkakunnan lehdet kertoivat luonnollisesti oman alueen hevosen Kuninkuusravi-historiasta, esimerkiksi millä paikkakunnalla on tullut mitään sijoituksia ja kenen ohjastamana. Lisäksi saatettiin mainita, koska oman alueen raviradalla on viimeksi järjestetty Kuninkuusravit.

Kuninkuusravien ja samalla suomenhevosen historia tuli parhaiten esille lehdissä lauantain juhlakavalkadista kirjoitettaessa. Juhlakulkue toi näytävästi esille monia mieleen painuneita suomenhevosravureita, jotka olivat oman aikansa legendaarisia ravikuninkaita ja –kuningattaria. Asiasta kirjoitettiin otsikoissa seuraavanlaisesti; Etelä-Suomen Sanomissa 13.7.2007 ”Entiset ravikuninkaalliset marssivat Kouvossa” ja STT:n uutistiedotteessa 4.8.2007 ”Kuninkuusravien historiakavalkadi aloitti suur tapahtuman”. Lehtien historiamaininnat antavat lukijalle lisätietoja tapahtumasta ja sen merkityksestä raviurheilulle sekä muistuttavat ravi-ihmisiä menneistä suurkoitoksista.

Kuninkuusravijatkumo näkyy vuosittaisen suur tapahtuman siirtyessä paikkakunnalta toiselle. Perinteitä vaalitaan, vaikka tapahtuma vaihtaa

paikkakuntaa vuodesta toiseen. Perinteisesti edellisissä Kuninkuusraveissa on esitelty seuraava järjestävä taho. Myös lehdissä tiedotettiin heti tapahtuman jälkeen, missä ja kuka järjestää seuraavat Kuninkuusravit. Tässä yhteydessä mainittiin yleensä, milloin paikkakunta on viimeksi tapahtuman järjestänyt, ja mitä kaikkea paikkakunnalla on seuraavalla kerralla tarjottavanaan. Tapahtumaa pyritään markkinoimaan kiinnostavana jo siis vuotta aikaisemmin. Jokainen järjestävä paikkakunta haluaa tuoda tapahtumaan jotain omaa ja erityisluontoista houkutellakseen suuren yleisön paikan päälle.

Lehdissä ei ilmestynyt yhtään artikkelia, joka olisi käsitellyt pelkästään Kuninkuusravien historiaa. Lehdissä oli kylläkin taulukoitu 2000-luvun yleisömääriä paikkakunnittain ja listattu 2000-luvun kuninkaallisia. Historiamaininnoissa huomioitiin kolmen miehen voittaneen hevosillaan sekä kuninkuus- että kuningatarkilpailun. Nämä miehet olivat Pentti Savolainen, Reijo Borgström ja Tapio Perttunen. Ammattilehti IS Veikkaajassa ilmestyi Kouvolan Kuninkuusravien jälkeen kahden sivun artikkeli koskien ravikuninkaita. Lehti oli kysynyt 30 raviammattilaisen mielipidettä kaikkien aikojen ravikuninkaasta. Lopputuloksena ravialan ammattilaiset äänestivät Vieskerin kaikkien aikojen parhaaksi ravikuninkaaksi. Artikkelissa oli julkaistu runsaasti ammattilaisten kommentteja suosikkiravikuninkaista. Valokuvissa komeilivat jo edesmenneet Vieteri ja Vekseli sekä 2000-luvun kuninkaallisista vuosina 1996–2000 voittanut Viesker ja vuosina 2003–2004 kuninkaaksi kruunattu Apassi.

7.5 Eri-Aaronin patsas

Suomenhevonen nostettiin Kouvolan Kuninkuusraveissa erityisen korkealle korokkeelle. Herman Joutsenen tekemä Eri-Aaronin kokoispatsas paljastettiin suurelle yleisölle Kouvolan Kuninkuusravien avauspäivänä. Patsas sai paljon huomiota lehdistössä, ja se koettiin osaksi kulttuurisena ilmiönä. Pelkästään sitä koskevia lehtiartikkeleita julkaistiin neljä ennakkoon ja kahdeksan jälkikäteen. Ravikuningas Eri-Aaroni, sen patsas ja taiteilija Herman Joutsen mainittiin kaikkiaan noin 9 % kaikista lehtiartikkeleista. Patsaasta kerrottiin enakkokirjoituksissa lähes aina suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoden yhteydessä. Patsaasta kirjoitettiin enemmän ennen Kuninkuusraveja kuin sen jälkeen. Eri-Aaronista kirjoitettiin lehdissä etenkin otsikoilla ”Eri-Aaronista tuli Suomen merkittävin suomenhevonen” Uutisvuoksessa 30.5.2007, ”Eri-Aaroni sai patsaan Kouvolaan” Hämeen Sanomissa 5.8.2007 ja ”Eri-Aaroni on patsaansa ansainnut” Kouvolan Sanomissa 3.8.2007.

Useissa lehtiartikkeleissa korostuivat kiitollisuus suomenhevosta kohtaan, muistomerkki ja Eri-Aaronin suuri merkitys suomenhevosjalostukselle. Joissakin kirjoituksissa oli selvitetty koko Eri-Aaronin historian taivalta, kerrottu sen jälkeläisten määrä ja korostettu oriin merkittävyyttä toteamalla orin löytyvän melkein jokaisen suomenhevosen sukutaulusta. Eri-Aaronia pidetään aikakauden legendana. Pussinen (2008, 46) kirjoittaa opinnäytetyössään mielleyhtymien luomisen tärkeydestä suomenhevosen

brandin uudistamiselle, jossa kiinnostus legendoihin ja tarinoihin tulee selvästi esille.

Valkealan Sanomissa ilmestyi ennakkoon iso lehtiartikkeli Eri-Aaronin patsaasta. Siinä esiteltiin hienosävyisesti itse taiteilija, ja selitettiin kokoispatsaan rahoituksesta. Kirjoituksesta selvisi Eri-Aaronin pienoispatsaiden koko ja valmistusmenetelmät. 1 500 euroa maksavilla sadalla kappaleella pienoispatsaita katettiin osittain hankkeen kulut. Uutisvuoksessa kirjoitettiin myös ennakkoon melkein koko sivun artikkeli Eri-Aaronista ja patsaasta. Artikkelissa todettiin Kuninkuusravien olevan kunniatapahtuma kaikille suomenhevosille, mutta etenkin Suomen merkittävimmälle suomenhevoselle Eri-Aaronille. Lehdessä kerrottiin Kuninkuusraveissa paljastettavan Eri-Aaronin 157 cm korkean pronssipatsaan, ja tämän patsaan hevonen ansaitsi. Siitä suoraan polveutuvia ravikuninkaallisia on 39, viimeisimpänä Saran Salama. Jopa 90 % kaikista suomenhevosista kantaa jollain muotoa Eri-Aaronin nimeä sukutaulussaan. Myös Kouvolan Sanomissa huomioitiin erityisesti Eri-Aaroni, koska siitä kertova artikkeli sisälsi paljon tietoa tästä kunnioitetusta ravikuninkaasta alkaen oriin syntymästä ja päättyen sen kuolemaan. Lehtikirjoituksessa esiteltiin myös orin kilpaura.

7.6 Ihmiset

Tutkimuksessa mukana olleiden lehtiartikkelien sisällön koostumisessa oli hevosen omistajien, valmentajien ja ohjastajien antamilla kommentteilla suuri merkitys. Kouvolan Kuninkuusravit olivat perhejuhlaa niin Perttusille kuin Borgströmeille, kuten tapahtuman voittajaseremoniassa nähtiin. Sana perhejuhla tuo lukijan mieleen varmasti positiivisia, lämpimiä ajatuksia yhteenkuuluvuuden tunteesta ja yhteishengen voimasta. Saran Salaman omistaja Sara-Juulia Perttunen on ollut ystävällinen ja avoin julkisuudessa ja mahdollistanut näin Saran Salaman nousemisen kaiken kansan suosikkihevoseksi.

Kuninkuusravien lehtiartikkeleissa kirjoitettiin runsaasti voittajahevosten taustajoukkojen kommentteja. Lehdissä haluttiin tietää ihmisten mielteitä kilpailun aikana, sekä selvittää, millaisissa tunnelmissa jännittävien taisteluiden jälkeen oltiin. Taustajoukoista kerrottiin kannustavaan sävyyn, ja he luottivat omiinsa. Reijo Borgströmin ja Tapio Perttusen kommentit olivat varmaan tapahtuman kiinnostavimmat. Kommenteista kävi helposti ilmi se totuus, että kutsu Kuninkuusraveihin on kunnia, ja kuningas- sekä kuningatar-tittelin voittamista pidetään suurena saavutuksena. Vaikkei hevonen olisikaan voittanut, oman alueen lehdissä kirjoitettiin paljon myös alueen hevosten taustajoukkojen kommentteja. Esimerkiksi Mandolinon valmentaja kertoi lehtikommenteissaan, että tamman laukkahylkäyksen myötä paloi ainakin neljäs tai viides sija. Valmentaja oli kuitenkin tyytyväinen hevoseen kahdella matkalla, sillä nyt hevonen oli sillä tasolla, minne se kuului.

7.6.1 Reijo Borgström

Ennakkoon Reijo Borgströmistä kertovat lehtiartikkelit muistelivat B.Helmiinan edellistä kuningatarvoittoa ja sen hetkisiä tunnelmia. Borgströmin kerrottiin lähtevän uuteen kuningataristaan niin jalat kuin kaviotkin maassa, koska kilpailun aikana voi tapahtua mitä tahansa. Rauhallisuus ja maltti ovat Borgströmin mukaan valttia valmisteluissa ennen kilpailua, vaikka ne eivät sujuneet ennakkosuunnitelmien mukaisesti. B.Helmiinan voiton jälkeen Reijo Borgström totesi, että voitot Kuninkuusraveissa ovat hienointa, mitä hevosemiehelle voi tapahtua. Hän tarkensi asiaa selvittämällä sitä hienoa fiilistä, mikä tulee, kun 30 000 ihmistä huutaa ja taputtaa. Reijo Borgström lisäsi vielä, ettei Kuninkuusraveja ajeta rahan vaan voittamisen takia. Totuushan on, etteivät kaikki ihmiset ymmärrä raviurheilua. Joku voi luulla, että ravihevokset pakotetaan juoksemaan rahan takia. Kuninkuusravien jälkeen kirjoitettiin Helsingin Sanomissa kokonaiskilpailun voittojen lisäksi Borgströmin perheen taustoista. Artikkelissa kerrottiin Reijo Borgströmin myöntäneen, ettei voittoihin kylästy koskaan. Hän arvostaa yhtä paljon sekä viimevuotista että nyt tullutta voittoa.

Lehtiartikkeleissa uutisoitiin Reijo Borgströmin sanoneen myös, että varasana myynnissä ollut B.Helmiina ei kelvannut silloin kenellekään. Nyt tamma ei ole ollut kaupan enää vuosiin. Tammaa ei myydä mistään hinnasta, koska se on perheenjäsen. Borgström kehuu omaa hevostaan, eikä häntä harmittanut yhtään, ettei päätösmatkalta tullut voittoa. Hän kiitteli hyvästä hevosesta, joka antoi anteeksi kuskin hölmöilyt. Kokonaiskisan voitto oli Reijo Borgströmille se tärkein saavutus Kuninkuusraveissa. Hän otti tyynesti vastaan toisen kuningatarikisan voiton.

7.6.2 Tapio Perttunen

Puhelias ja välitön Tapio Perttunen sai näkyvästi huomiota eri lehtien palstoilla. Saran Salaman valmentajana tunnettua miestä ylistettiin Kotikymppi- ilmaisjakelulehden ennakkokirjoituksissa Lapin Velhona ja Pelkoseniemen lahjana Suomen raviurheilulle. Useissa lehtikommenteissaan mies on kertonut, että Kuninkuusravit on ehdoton vuoden kohokohta, johon hänellä oli suuri kunnia saada osallistua. Tapio Perttunen lähti kilpailuun mukaan voitto mielessä. Kuninkuusraveissa voittaminen on niin hienoa, että joku voisi jopa maksaa siitä Perttusen sanojen mukaan. Orimattilan Aluelehdessä kerrottiin ennen Kuninkuusraveja Tapio Perttusen kritisoidun palkintorahojen pienuutta suhteessa tapahtuman kokoon. Hänen mielestään palkinnot saisivat olla puolet isommat. Hän olisi samaa mieltä, vaikkei hänellä olisikaan hevosta kilpailussa.

Avausmatkan lehtikirjoituksista kävi selkeästi ilmi, että Saran Salaman ja Huiman Pysteen ohjastajat ylistivät kilpaa toistensa hevosea. Olihan kyseessä hieno kamppailu. Kokenut kehäkettu Perttunen osasi taktikoida ajosuorituksia tilanteen mukaan. Hän uskoi hevoseensa, mutta kehuu ylivuolaasti ainoan todellisen kilpailijansa, Huiman Pysteen, vaarallisuutta. Useissa lehtiartikkeleissa kerrottiin Saran Salaman lähteneen lujaa ja tul-

leen voimissaan maaliin. Tapio Perttunen tiesi jo Kouvolaan tullessaan, että hänen hevosensa olisi parempi kuin aikoihin. Saran Salama tuntui Perttusen sanojen mukaan ennakkoon niin hyvältä, että mies olisi pettynyt, jos Kouvola ei olisi palattu kuninkuusseppelen kanssa.

Tapahtuman jälkeen ilmestyneissä lehtiartikkeleissa valmentaja kehui Saran Salaman olevan paremmalla mallilla kuin koskaan ennen, koska ori oli huippuvireessä kaikilla matkoilla. Saran Salama oli ravannut paremmin ja oli riskimpi kuin edellisvuonna. Voittaminen tuntui Tapio Perttusesta ja Saran Salaman taustajoukoista loistavalta. Perttunen kommentoi lehtikirjoituksissa, että päätösmatkalla kierroksen juoksun jälkeen hänelle tuli makea vesi suuhun.

Saman päivän Helsingin Sanomissa, missä kirjoitettiin Borgströmien perheestä, ilmestyi myös oma artikkeli tuoden julki myös Perttusen perheen taustatietoja. Perttuset voittivat kuninkuuskilpailusta täyden potin eli 60 000 euroa. Lehdissä näkyvästi uutisoitu palkintosumma kuulosti huikelta, mutta Tapio Perttunen kertoi tunnetilojen merkitsevän enemmän kuin raha. Hän oli yhtä hymyä Saran Salaman toisen kuninkuuden ja syntyneiden ennätysten johdosta. Perttusen ja taustajoukkojen mielestä oli upeata voittaa kaikki matkat kaiken sujussa vielä suunnitelmien mukaisesti. Ensimmäisen kuninkuuden voittaminen oli silti Tapio Perttusen mieleenpainuvuin kokemus Saran Salaman kanssa. Perttunen muisti kiittää kommentteissaan myös oriin valmennuksesta huolehtivaa Erkki Suhosta. Orin omistaja Sara-Juulia Perttunen lupasi kotona kuninkaalle paljon hemmottelua etenkin porkkanoiden merkeissä.

7.6.3 Harri Konttinen

IS Veikkaajan 2007/31 ilmestyneessä numerossa käsiteltiin Harri Konttista eräässä lehtiartikkelissa, jonka ingressissä luki ”Harri Konttinen innostui ensikosketuksen jälkeen Huiman Pysteestä yhtä vähän kuin Markku Nieminen Passionate Kempistä. Puolitoista vuotta myöhemmin hän on kiinni uransa huippusaavutuksessa”. Huiman Pysteen valmentajana tunnetun Harri Konttisen varovaisia ajosuorituksia hieman ihmeteltiin päätösmatkan osalta. Yleisö olisi halunnut nähdä vielä kuninkuuskisan ratkaisuvalla matkalla tulista taistelua Saran Salaman ja Huiman Pysteen välillä. Juoksuselostuksista kuitenkin selvisi, että voittohevonon avasi heti lähdössä kärkeen, ja sai painella johdossa mielensä mukaisesti. Haastava Huiman Pyste ei tullut missään vaiheessa uhkaamaan johtohevosta. Kuninkuusravien jälkeen Savon Sanomissa kirjoitettiin Harri Konttisen olleen todella tyytyväinen ajokkinsa suorituksiin. Hän ei halunnut uuvuttaa nuorta hevosta yhteen viikonloppuun, sillä startteja oli kauden aikana vielä tulossa. Harri Konttinen ei ottanut ennakkoon paineita kisasta, eikä hän katunut ajotaktiikkaansa. Lehtiartikkeleissa Harri Konttinen mainitsi, että ammativalmentajalle menestyvä hevonen on oiva mainos. Hän totesi samassa kommentissa jokaisen unelmana olevan hyvä hevonen omassa tallissa.

7.7 Suomenhevosturavurin imago

Kuninkuusraveista kertovien lehtikirjoitusten lisäksi tässä opinnäytetyössä keskityttiin analysoimaan myös suomenhevosturavurista kirjoitettuja lehtiartikkeleita ja -mainintoja. Niin kuin aikaisemmin jo mainittiin, suomenhevosten juhluvuodella oli varmasti suuri merkitys runsaaseen lehtikirjoitelluun ja suomenhevosturavurin imagon luontiin lehtien palstoilla. Kaiken kaikkiaan suomenhevosesta kirjoitettiin juhluvuonna laajemmin kuin koskaan aikaisemmin. Pussinen (2008, 30) oli tästä asiasta samaa mieltä tutkimustuloksissaan. Useimmilla suomalaisilla on vahva mielikuva oman maansa hevosesta. Pussinen totesi opinnäytetyössään, että yleisesti suomenhevonen kuvattiin viihteellisenä urheilun nähtävyytenä (Pussinen 2008, 34). Tämä asia tuli selkeästi esille Kuninkuusraveista kertovissa lehtikirjoituksissa. Kirjoittelun määrä ja sisältö erosivat useissa lehdissä jakautuen joko positiiviseen tai negatiiviseen aiheen tarkasteluun. Kaiken kaikkiaan lehtiartikkeleista selvisi, että suomenhevosturavurin maine on monesta asiasta kiinni.

Kuninkuusravit on suomenhevosturavureiden näkyvin ja kunnioitettavin kilpailu, jossa suomenhevosten eliitti esiintyy suurelle yleisölle. Pussisenkin (2008, 50) mukaan Kuninkuusravit on yksi merkittävimmistä suomenhevosten näkyvyyden keinoista. Suomenhevosturavuriin yhdistetään usein sanat suomalainen, uskollinen, vahva, itsevarma, kaikkensa yrittävä ja ainutlaatuinen. Samankaltaisia suomenhevosten ominaisuuksia on todennut myös Pussinen (2008, 39) omassa opinnäytetyössään. Tavallisen ravikansan mielenkiinto raviurheilua kohtaan säilyy nimenomaan suomenhevosten ansiosta. Suomenhevosten urheilullinen taso on noussut. Tätä asiaa todistavat varsinkin Kuninkuusravien ennätyselliset yleisömäärät ja raviradoilla syntyneet Suomen ennätykset. Toisaalta suomenhevosturavurin maineessa näkyy myös hitaampi kehittyminen, työläämpi valmentaminen, vähäisemmät lähtöjen määrät ja pienemmät palkintosummat raveissa.

Suomenhevosten nykyisestä tilanteesta maan raviradoilla kirjoitettiin lehtiartikkeleita melkein ympäri Suomea. Seuraavasta sanomalehtien listasta voidaan asia myös hyvin todeta. Jokaisen lehden jälkeen on mainittu lehden kotipaikka suluissa. Suomenhevosturavurista koskevia lehtiartikkeleita kirjoittivat etenkin Länsi-Savo (Mikkeli), Salon Seudun Sanomat (Salo), Keskipohjanmaa (Kokkola), Ilkka (Seinäjoki), Pohjolan Sanomat (Kemi), Etelä-Suomen Sanomat (Lahti), Länsi-Suomi (Rauma), Kankaanpään Seutu (Kankaanpää), Kurikkalehti (Kurikka), Aamulehti (Tampere) ja Maa-seudun Tulevaisuus (Helsinki). Aihe sai ehkä eräät kirjoittajat epäileväisiksi kotimaisen rodun suosioista raviradoilla, jolloin kirjoituksissa oli havaittavissa negatiivisuutta. Kyseisissä lehtiartikkeleissa haluttiin tuoda lukijan tietoisuuteen mahdolliset väärinkäsitykset suomenhevosturavurin suosion tilasta. Kirjoituksilla saatiin ehkä lukija miettimään enemmän suomenhevosten nykytilaa ja tulevaisuuden mahdollisuuksia. Kirjoitukset herättivät lukijan ehkä myös pohtimaan, olivatko asiat niin hyvin kuin niiden kerrottiin olevan. Juhluvuodesta kirjoitettiin pääosin kehuja kotimaista rotua ja sen vahvuuksia. Lukija saattoi miettiä, juhliiko suomenhevonen oikeasti vai vain puheissa.

Yhtenä esimerkkinä tällaisista lehtiartikkeleista oli Länsi-Savossa ilmestynyt kolumni. Lehtikirjoituksessa nähtiin kannan neljälle jalostussuunnalle hajottaminen negatiivisena asiana. 3-vuotiaana ajatun opetuslähden jälkeen suomenhevosille tulee tyhjiä vuosia. Sen jälkeen ne yrittävät 5-6-vuotiaana nollasarjoihin. Lisäksi lehtiartikkelissa vedottiin kustannuksiin, sillä ihmisillä ei ole varaa pitää hevosta niin pitkään etenkin ammattivalmentajan tallissa. Suomenhevosten ravikasvatustoimintaa harrastavat enää jo alalla olevat tai maatilojen omistajat. Tässä oli kyseessä melko vahva kannanotto aiheeseen, josta voi syntyä aika negatiivisia mielikuvia kolumnin lukijalle. Lukijalle jää avoimeksi etenkin syyt opetuslähden jälkeisille tyhjille vuosille.

7.7.1 Kelpo suomenhevonen

Kolikolla on kaksi puolta, sanotaan. Jos joku kolumnisti antoi negatiivisen mielikuvan suomenhevosravurin tilanteesta maan raviurheilussa, peräsi toinen lehtikirjoittaja suomenhevosen vahvuuksia lämminveriseen ravihevoseen verrattuna. Eräässä lehtikirjoituksessa mainittiin suomenhevosen olevan lämminveristä kestävämpi ja vahvarakenteisempi. Rakenteen takia hevonen saattaa myös kipeytyä herkemmin etenkin jaloista. Artikkelissa ruunia pidetään parhaina juoksijoina, koska tammattavat ovat liian herkkiä, ja toiset ehkä liian itsepäisiä. Oriit voivat toimia hyvin, mutta ne eivät tule toimeen muiden hevosten kanssa. Lehtiartikkelin lopussa esiteltiin aikansa kovia suomenhevosravureita.

Tutkimustuloksista selvisi, että suomenhevosravurit ovat persoonia, jotka saavat suuretkin yleisöt liikkeelle. Jos laukkaherkemmät suomenhevoset kiristävät pelaajien hermoja, kiinnostavat ne puolestaan massoja. Ravihevosenä suomenhevonen on vielä nuori rotu lämminveriseen verrattuna. Tyypillinen nykypäivän suomenhevosravuri on kimppahevonen, jolla on useampi omistaja. Ihannesuomenhevosella voi startata jo kolmivuotiaana, ja sen ura jatkuu aina 16-vuotiaaksi asti. Lisäksi hevonen voittaisi edes kerran Kuninkuusraveissa. Suomenhevosten urheilukäyttö tulee parhaiten esille juuri juoksijoissa. Kuninkuusravit on suomenhevosten kuuluisin, tunnetuin ja arvostetuin suurtahtuma. Lehtiartikkeleista kävi ilmi, ettei suomenhevosravuri ota asioista liiemmin pulttia, eikä se reagoi yhtä räväkästi kuin lämminverinen ravihevonen. Suomenhevonen tuo ravivalmentamiseen haastetta ja mielenkiintoa, ja se on riskittävämpi harrastajalle. Hyvin treenattu ja lahjakas suomenhevosravuri on upea ilmestys raviradalla. Suomenhevosravurissa on aivan erilaista särmää lämminveriseen ravihevoseen verrattuna, koska rotua ei ole alun perin kehitetty juoksijaksi, vaan työ- ja sotahevoseksi. Myös suomenhevosravurin monipuolisuus ja luonne antaa lajiin oman vivahteensa. Suomenhevosen kohdalla mikään ei ole koskaan itsestään selvää.

Lehdissä huomioitiin suomenhevosten tulleen hyvin ravimaailmaan mukaan. Joku kirjoitti suomenhevosen olevan yleensäkin hevosurheilussa aika pop tällä hetkellä. Keskisuomalaisessa kirjoitettiin Kuninkuusravien jälkeen, että suomenhevoset monipuolistavat maan raviurheilua, ja että Kuninkuusravien tulee säilyttää jatkossakin asemansa hevosurheilun hui-

pulla. Suomenhevosravurit ovat olleet jo pitkään puolustuskannalla, koska lähtöjä on vähennetty. Jossain lehtikirjoituksissa nähtiin suomenhevosten ravikasvatuksessa etuja lämminveriseen verrattuna. Melkein kuka tahansa pystyy astuttamaan siitostamansa maailman parhaalla suomenhevosoriilalla, mutta vastaavaan lämminveriseen oriin eivät kaikilla riitä rahat.

7.7.2 Nykytilanteen ongelmat

Lehtiartikkeleista löytyi yhteneväisyyksiä koskien suomenhevosravurin nykyistä tilannetta raviurheilussa. Suurin osa kirjoituksista toi esille suomenhevosille tarkoitettujen lähtöjen määrän vähenemisen viime vuosina. Myös suomenhevoslähtöjen hevospulaa ja palkintopottia kommentoitiin. Asia otsikoitiin lehdissä esimerkiksi seuraavasti; Länsi-Savossa 17.2.2007 ”Monta vaaraa ompe eessä”, Salon Seudun Sanomissa 19.2.2007 ”Satavuotiaan suomenhevosen suosio raviradoilla hiipunut”, Keskipohjanmaassa 2.3.2007 ”Suomenhevosen alasajo”, Ilkassa 10.4.2007 ”Missä nuoret suomenhevoset?”, Pohjolan Sanomissa 8.5.2007 ”Juhlittu hevonen ei juhli raveissa” ja Kurikkalehdessä 30.6.2007 ”Suomenhevosen tulevaisuus ei ole taattu”. Näistä kaikista lehtikirjoituksista lukija saattoi päätellä, ettei suomenhevosravurin nykytila ole täysin vankalla pohjalla. Hevosalan imago on parantunut suomenhevosen juhlavuoden ansiosta. Lukija mahtoi pohtia, paransiko juhlavuosi suomenhevosen asemaa raviradoilla. Voisi nimittäin olettaa, että juhlavuoden kunniaksi suomenhevonen näkyisi ja kuuluisi entistä enemmän maan raviurheilussa. Suomenhevonen tulisi kokea valtakunnallisesti yhteisenä juhlan aiheena, eikä pelkästään rodun ystävien yksinoikeutena.

Ennakkokirjoituksissa huomioitiin Tampereen Teivon raviradalla toukokuun ajan ajettu suomenhevosten Nostalgia-sarja. Sarja oli tamperelaisten vastaus suomenhevosharrastajien pyyntöön inhimillisistä sarjoista aloitteleville suomenhevosille. Sarjamäärityksenä toimivat aikatasoitusten hitaat ajat sekä itse aikatasoitus. Sarjoihin pyrittiin saamaan samantasoisia osallistujia. Lehtikirjoitusten perusteella tulisikin yleisesti muuttaa sarjamääritysten laatimista. Varsat kehittyvät eri tavalla, ja tasoerot ovat suuria. Lisäksi suomenhevosille jaetaan enää kolmannes koko palkintopotista. Palkintorahoja voisi jakaa myös erikois- ja oheislähtöihin.

Suomenhevosten lähtöjen määrä ja hevospula eivät ole yksiselitteinen juttu. Lehtikirjoituksista selvisi, että raviradoilla ongelmana on suomenhevoslähtöihin osallistuvien vähäisyys. Lähtökohtana ravipäivän lähtöjen suunnittelussa pidetään, että 30 % lähdoistä ajetaan suomenhevosilla. Raviradoilla harmitellaan, kun suomenhevosten omistajat eivät tartu annettuun kilpailumahdollisuuteen. Hyvilläkin palkinnoilla varustetut lähdot joudutaan perumaan hevospulan takia. Kuitenkin Kuopion ja Seinäjoen raviradoilla koettiin suomenhevosten kilpailuhalukkuus suureksi. Myös suomenhevosharrastajien toivotaan tuovan hevosiaan entistä aktiivisemmin kilpailuihin. Joissakin kirjoituksissa moitittiin suomenhevosten kasvattajia laiskoiksi valmentajiksi.

Pohjolan Sanomissa ilmestyi lehtiartikkeli, jossa kerrottiin paikallisten raviratojen suunnittelevan sarjat alueen hevosmäärää mukaillen. Tahallaan ei tehdä huonoja sarjoja, koska se ei palvelisi ketään. Sarjat on usein rakennettu harmillisesti lämminveristen sarjoja mukaillen. Täten sarjoissa on liian kovia nousuja seuraavaan sarjaan, kun pisin takamatka saa olla vain 60 metriä. Suomenhevosten voittosummien katsottiin hieman nousseen. Eräissä lehtiartikkelissa kirjoitettiin lähtöjen vähentymisen syyksi lämminveristen ravihevosten alan valtaaminen, joka näkyy kasvattajan kukkarossa. Raviurheilun ammattimaistuminen kannustaa lämminveristen ravihevosten valmentamiseen. Nykyaikana halutaan saada tuloksia nopealla tahdilla etenkin, jos hevonen on vieraalla valmennettavana. Suomenhevoset ovat hieman työläämpiä ja tarkempia valmennuksesta kuin lämminveriset ravihevoset. Suuremmalla rahasummalla pelaava pitää lämminveristen lähtöjä mielenkiintoisempina. Toisaalta suomenhevosten tasoerot ovat paljon suurempia, jolloin lähdöt ovat selkeämpiä seurata. Joku lehtikirjoittaja totesi artikkelissaan, että suomalaisilla on varaa kehittää raviradoille molempia rotuja tasapuolisesti.

Salon Seudun Sanomissa kirjoitettiin iso artikkeli suomenhevosen hiipuneesta suosiosta raviradoilla. Artikkelissa painotettiin vähäistä suomenhevoslähtöjen määrää edellisvuoteen verrattuna, eivätkä nekään tahtoneet täytyä. Syyksi epäillään suomenhevosen hitaampaa kehittymistä lämminveriseen ravihevoseen verrattuna. Lämminverisen ravihevosen kerrotaan näyttävän viimeistään 4-vuotiaana mahdolliset juoksijan lahjansa, mutta suomenhevonen kehittyy koko ikänsä ajan. Sen sanotaan olevan parhaimmillaan vasta noin 7-vuotiaana ja sitä vanhempana. Suomenhevosten hidasta kiertoa on pyritty nopeuttamaan niin, että raviradoilla kilpailisi jo 3-vuotiaita suomenhevosia. Raviuran päätyttyä moni suomenhevonen siirtyy harrastekäyttöön. Toisessa lehdessä muistutettiin puolestaan huomioimaan kärsivällisyys suomenhevosten raviopetuksessa ja kilpailemisessa. Artikkelissa todettiin, että raveissa ajetaan usein liian nuorilla hevosilla, joiden valmennus on vielä kesken.

Lehtiartikkeleissa tuotiin ilmi suomenhevosten omistajien ja kasvattajien hankaluus löytää kunnolla sopivia lähtöjä hevosilleen. Tämä on osasy siihen, että suomenhevosravureista kilpailee liian pieni osa. Suomenhevosten kasvattajat ovat merkittävässä roolissa. Kalevassa 1.8.2007 ilmestyneessä lehtiartikkelissa pohdittiin, että jos kasvattajilla loppuu usko suomenhevosten kasvattamiseen juoksijoiksi, tilanne kääntyy vakavaksi. Kasvattajan osa ei ole kadettava raviurheilussa, mutta vaikeus tekee lajista kiinnostavan. Suomenhevosen vauhteista on pudonnut kymmenen sekuntia sitten seitsemänkymmentäluvun. Kovempien vauhtien saavuttaminen voisi osaltaan vaikuttaa suomenhevosen suosion kasvuun. Seuraavat sukupolvet eivät kuitenkaan pysty enää paljoa aikoja nopeuttamaan, sillä kehityksessä tulee raja vastaan. Nykyään nopeimpia suomenhevosjuoksijoita kutsutaan superjuoksijoiksi, koska ne ovat alittaneet 1.20-kilometrijan. Hyviä yksilöitä pitäisi syntyä enemmän, jotta saataisiin yhä useammin suomenhevosten huippuja, superjuoksijoita ja ikäluokkatähtiä maan raviradoille.

Kouvolan Kuninkuusravien jälkeen joissakin lehdissä kannettiin huolta suomenhevosen yleisestä arvostuksesta. Keskipohjanmaan lehtiartikkelissa toivottiin, että Kuninkuusravien sunnuntaipäivänä olisi ollut lähtöjä vain suomenhevosille korostaen näin rodun 100-vuotisjuhlaa. Muissa suurkilpailuissa osanotto-oikeus on laajempi kuin Kuninkuusravien pääsarjoissa. Toisissa lehtiartikkeleissa kerrottiin Kuninkuusravien sääntöjen olevan kohdallaan, eikä nähty tarvetta ottaa kilpailuun mukaan esimerkiksi ruunia, kylmäverisiä hevosia tai yhden osamatkavoiton pakkoa.

Pääosin lehtikirjoituksista selvisi, että suomenhevosen tilanne ravurina on tällä hetkellä kohtalainen. Suomenhevosen soveltuvuus ravikäyttöön on hyvä, ja suomenhevoset ovat hieno suola Suomen raviurheilulle. Raviratojen tulisi muistaa suomenhevosta muulloinkin kuin Kuninkuusravien yhteydessä. Raviurheilun mukana suomenhevonen joko säilyy tai häviää. Innokkaat totopelaajat takaavat sen, että ravureiksi kasvatettuja hevosia on eniten.

7.7.3 Tulevaisuuden haasteet

Suomenhevosravurin nykytilanteesta lehdissä kirjoitettaessa korostuivat osin myös rodun tulevaisuuden näkymät ja haasteet. Toiset lehtikirjoittajat painottivat eri asioita kuin muut. Lehtikirjoituksissa suomenhevosravurin tulevaisuus nähdään sekä positiivisena että arveluttavana. Useissa kirjoituksissa tulevaisuuden kerrottiin riippuvan yksinomaan suomenhevosravurin suosion määrästä ja lähtöjen kiinnostavuudesta pelikohteina. Jos rotua halutaan säilyttää ja kehittää, kasvattajat tarvitsisivat valtiovallalta tukea. Kasvattaja-avustuksia tarvitaan, jottei lämminveristen ravihevosten kasvattaminen, valmentaminen ja kilpailuttaminen menisi kokonaan ylivoimaiseksi ja syrjäyttäisi suomenhevosen pois raviradoilta. Suomenhevosen heikkoa markkinointia tulisi parantaa niin keskusjärjestön kuin suomenhevokasvattajien toimesta. Suomenhevosta käsittelevissä lehtikirjoituksissa tulisi tuoda enemmän esille tunteita herättäviä ilmauksia, koska suomenhevonen leimataan tyypillisesti erikoislaatuiseksi persoonaksi. Jos suomenhevosten kysyntä ei kasva, suomenhevokanta kääntyy laskuun. Pussinen (2008, 51 - 52) on myös todennut suomenhevokannan vähenemiseen liittyvät asiat tutkimuksessaan. Eräissä lehtikirjoituksissa mainittiin lisämarkkinoiden aukeavan, jos Pohjoismaat saataisiin yhteiseksi kilpailualueeksi. Kaikki kirjoittajat eivät kuitenkaan kannattaneet tätä ajatusta.

Osassa lehtiartikkeleista suomenhevosravurin tulevaisuus nähtiin positiivisena, eikä suomenhevosella ollut hätää huomista. Kuitenkin suuressa osassa kirjoituksia lukijalle välittyi mielikuva hyvinkin avoimesta tulevaisuudesta. Joissakin lehtiartikkeleissa suomenhevosravurin tulevaisuutta ei nähty valoisana. Suomenhevosravurin suosio raviurheilussa ei ole itsensänselvyys, eikä sitä pidä sellaisena ajatellakaan. Suurimpana uhkana pidetään tällä hetkellä suomenhevosten kasvattajien ja sen seurauksena suomenhevosten vähenemistä. Pussinen on havainnut samankaltaisia uhkia tutkimuksessaan (Pussinen 2008, 13 & 54). Tarvitaan turvallisia, voimakastahtoisia ja omavaraisia kasvattajia, jotka sitoutuvat vuosikymmeniä kestäväan kasvatustyöhön. Lukijalle voi muodostua lehtikirjoittelusta

mielikuva haasteista ja toimista, mitä rodun eteen on tehtävä sen elinvoimaisuuden takaamiseksi. Tulevaisuutta ei nähdä kirkkaana ilman panostusta. Koko yhteiskunnalla on vastuu turvata suomenhevosen tulevaisuus. Pussinenkin (2008, 54) on kirjoittanut vastaavaa tutkimustuloksissaan.

Suomenhevosravuria koskevissa lehtiartikkeleissa kirjoitettiin usein rodun tulevaisuuden lepäävän ravikilpailutoiminnan pohjalla. Näin on yksin rahoituksellisista syistä. Ravikilpailujen palkinnoista muodostuu se tulovirta, jonka varassa suomenhevoskasvatus toimii, ja jonka se välttämättä tarvitsee. Artikkeleissa todettiin, että ravilähtöjen sarjojen laatijoiden tulisi tehdä enemmän yhteistyötä keskenään, jottei toisiaan lähellä sijaitsevien raviratojen sarjatarjonnassa olisi päällekkäisyyttä. Vuosittain ravikilpailuissa startanneista noin kolmannes on suomenhevoseja. Osuutta tulisi kasvattaa niin uusilla ikäluokkatähdillä kuin sopivilla suomenhevosten sarjoilla. Suomenhevoseja tulisi ilmoittaa raveihin niin, että lähdöt olisivat tasapainoisia ja kiinnostavia pelikohteita. Hevosenomistajaporukoiden tulisi innostua nykyistä enemmän suomenhevosesta, koska kimpptaomistus on nykypäivän suuri mahdollisuus.

Lehdissä kerrottiin raviurheilun ammattilaisten suuntautuvan enemmän lämminverisiin ravihevosiin, vaikka suomenhevosekset ovat edelleenkin yleisön suosiossa. Suomenhevosravurin tulevaisuus määräytyy sen mukaan, millaisina raveja halutaan järjestää. Suomenhevoseja tulisi saada enemmän ammattilaisten valmennukseen. Suomenhevosten omistajien ja valmentajien on sanottu olevan turhankin tarkkoja siitä, mihin sarjaan hevosta ilmoitetaan. Loppujen lopuksi suomenhevosravurin tulevaisuutta käsittelevistä lehtiartikkeleista muodostui lukijalle joko hieman negatiivinen mielikuva tai positiivinen tunne riippuen lukemastaan kirjoituksesta. Tulevaisuus on aina häilyvä käsite. Lehtikirjoituksillakaan ei kyetä vahvistamaan, kuinka asiat tulevat jatkossa olemaan.

8 KEHITYSEHDOTUKSIA

Kuninkuusravien ja suomenhevosravurin imagon parantamista voidaan tarkastella monelta eri kantilta. Tärkeintä kuitenkin on, että mielikuvat niin tästä ravikansan vuoden päätapahtumasta kuin kotimaisen rodun imagoista saadaan muutettua mahdollisimman positiivisiksi. Kaikki tässä opinnäytetyössä lukijalle välittyneet mielikuvat ovat tekijän omia arviointoja, jotka ovat muodostuneet saatujen tulosten perusteella. Täten Kuninkuusravi-kirjoituksista lukijalle välittyvää mielikuvaa ei pystytä varmaksi sanomaan koskaan. Todelliset mielikuvat selviävät vain haastatteleamalla ihmisiä paikan päällä. Siten pystytään saamaan reaaliaikaista tietoa suoraan vaikuttajilta. Samalla voidaan selvittää, mikä informaatio on turhaa, ja mikä olennainen tieto puuttuu kokonaan Kuninkuusraveista kirjoitetuista lehtiartikkeleista tai muista mainostiedotteista.

Lehtiartikkelin kirjoittajalla on myös suuri vaikutus siihen, millaisen kuvan lukija saa kirjoituksen perusteella Kuninkuusraveista ja suomenhevosravurista. Jos kirjoittaja kertoo tapahtumasta huimia negatiivisia komment-

teja, on suuri mahdollisuus, että lukijallekin välittyy tekstistä negatiivisia tunteita. Kirjoittajista voi jollain tapaa erottaa, kuka on raviurheilusta kiinnostunut ja kuka kirjoittaa Kuninkuusraveista samalla tavalla kuin mistä tahansa muusta aiheesta. Joku lehtikirjoittaja osaa käyttää kieltä hyvin värikkäästi ja tunteikkaasti, mutta toisinaan näkee lehtiartikkeleissa myös todella kuivaa ja tönkköä tekstiä. Kuninkuusravien ja koko raviurheilun kannalta olisi toivottavaa, että aiheesta kirjoittaisivat eri sanomalehtien toimituksissa juuri ne henkilöt, jotka asiasta jotain tietävät ja ovat kiinnostuneita aihealueestaan. En usko kuitenkaan, että jokaisen pienenkin paikallislehden toimituksesta löytyy raviharrastaja tai alaa muuten tunteva toimittaja.

Paikallisella tasolla tulisi saada enemmän tiedotettua Kuninkuusraveista, sillä kisan osanottajia tulee perinteisesti joka puolelta Suomea. Näin ollen mahdollisimman moni lukija olisi tietoinen oman paikkakunnan hevosen menosta Kuninkuusraveihin, osallistui hevonen sitten itse päälähtöön tai johonkin muuhun ravilähtöön. Tämä on todella tärkeä seikka, koska Kuninkuusravien vetonauloina ovat juuri ne oman paikkakunnan hevoset ja ihmiset. Alueellisten ja paikallisten lehtien tulisi vielä enemmän keskittyä oman alueen raviuutisointiin, jotta lehtitoimittajat tuntisivat paremmin alueensa huippuhevoset. Pussinen kirjoitti samaa tutkimustuloksissaan (Pussinen 2008, 50). Kuninkuusraveista tulisi tiedottaa myös niillä paikkakunnilla, joilla ei ole kisaviikonloppuna yhtään oman alueen hevosta kilpailemassa. Yhä useampi sanomalehden lukija tulisi saada kiinnostumaan joko oman alueen hevosista tai sitten koko kansan suosikeista. Läheskään kaikki paikkakunnat eivät tuoneet Kouvolan Kuninkuusraveihin osallistuneiden hevosten ennakkotietoja ja jälkitunnelmia julkisuuteen erilaisten sanomalehtien välityksellä. Yleisömäärien nostamiseksi, eli uusien raveista innostuneiden saamiseksi, tarvitaan kilpailutapahtumia, joissa oman alueen parhaat hevoset, kasvattajat, omistajat ja valmentajat ovat näkyvästi mukana ja esillä. Parhaiten se onnistuu vuosittaisissa Kuninkuusraveissa.

Yleisemmällä tasolla Kuninkuusravien maineen tarkastelussa löytyy joitakin kehitysehdotuksia. Kuninkuusravien imago on noussut valtakunnallisesti jo aika hyvin, mutta se ei pysy sellaisenaan ilman piristystoimia. Ravikilpailuista on tullut nykyisin yhä selvemmin suurta viihdettä, jossa raha on tärkeässä roolissa. Suomenhevosillekin toivotaan suurempia palkintopotteja, koska niille maksetut suurkilpailujen ykköspalkinnot ovat paljon pienempiä verrattuna lämminveristen ravihevosten palkintosummiin. Suomenhevosen ravikäytön tulevaisuus mietityttää tekijää paljon. Kuinka pitkään Kuninkuusraveihin osallistutaan pelkästään sen perinteen ja kunnian motivoimina, jos päälähdön palkintosummiin ei tule korotuksia. On todistettu, että valtakunnallisesti raviurheilun suur tapahtumat kiinnostavat mediaa, ja huippuhevoset liitetään osaksi Kuninkuusraveja. Suomenhevosen näkyvyys mediassa on suurinta juuri Kuninkuusravien kautta. Tässä olisi mahdollisuus markkinoida entistä enemmän tapahtumaa ja hevosia, sekä saada sponsoreita innostumaan paremmin raviurheilun kannattamisesta. Alalla tarvitaan lisää valuutaa. Jos Kuninkuusravien palkintosumat eivät kohoa, suur tapahtuman maine voi muuttua jollain tapaa negatii-

viseen suuntaan, sillä nykyajan vaatimustaso on kehittynyt roimasti. Ravikansa ei tyydy enää samaan kuin ennen.

Suomenhevosravurin imagon nostamiseen tarvittaisiin yleisiä kehitystoimia koko suomenhevosen imagon uudistamisessa. Pussinen käsitteli aihetta opinnäytetyössään ”Suomenhevosen brandin uudistaminen” (Pussinen 2008). Ravitapahtumista kirjoitetuilla uutisoinneilla pystytään vaikuttamaan suomenhevosravurista saataviin mielikuviin. Suomenhevonen pitää tuoda ihmisten mieliin persoonallisena osana suomalaisuutta. Rodun loisto nähdään etenkin raviurheilussa. Vanhojen suomenhevoskasvattajaikäkolvien jäädessä eläkkeelle tulisi heidän hevosmiestaitonsa siirtää myös seuraaville sukupolville ja siitä eteenpäin. Hevosmiestaito on jo nyt katoavaa kansanperinnettä. Jotta kasvatusta ei romahtaisi kokonaan, on suomenhevosten pariin saatava rekrytoitua lisää etenkin nuoria hevosihmisiä. Heidät tulisi saada enemmän kiinnostuneiksi suomenhevosten valmentamisesta, vaikka lämminveristen ravihevosten treenaaminen tuntuukin olevan suositumpaa. Nuorilla hevosten omistajilla ja valmentajilla on oletetusti paljon energiaa ja tahtoa. Heillä voi olla suuri kunnianhimo ja halu voittaa sekä menestyä valmennettavilla hevosillaan saaden mainetta ja lisätuloja. Näin saataisiin enemmän suomenhevosia raviradoille ja näkyvyyttä koko rodulle suuren yleisön edessä. Kuninkuusravi-voitto voi olla jokaisen nuoren haaveissa, ja joku heistä sen varmasti vielä voittaakin tulevaisuudessa. Alalle siirtyviin uusiin nuoriin pitää uskoa, ja heitä pitää osata kannustaa.

Suomenhevosta ei ole varmaan markkinoitu sen kummemmin, ei ainakaan yhtä tehokkaasti, kuin esimerkiksi Islanti on markkinoinut islanninhevosiaan. Suomenhevosta tulisi osata markkinoida oikein, jotta sen kysyntä saataisiin nousuun ja sen arvostus lisääntyisi niin hevosalan sisällä kuin ulkopuolellakin. Sen jälkeen suomenhevosen mainetta tulisi kasvattaa myös ulkomailla, jossa on raviurheilun saralla eniten rahaa tarjolla. Suomessa ravikilpailuissa tulisi tuoda kasvattajan nimeä enemmän esille esimerkiksi voittajaesittelyissä, jotta varsojen markkinointi onnistuisi paremmin. Kasvatustoiminta kaipaa todellakin positiivisia kannustuksia valtion puolelta, jotta suomenhevoskasvatusta ja sitä myötä suomenhevostusta eivät romahtaisi täysin. Kaiken kaikkiaan suomenhevosen ja koko raviurheilun vahvistaminen on koko toimivan yhteisön yhteinen haaste.

9 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tutkimustulosten perusteella tekijä voi todeta, että Kouvolan Kuninkuusraveista kirjoitetaan alan ulkopuolisissa lehdissä todella laajasti ja hyvin monella tavalla, jolloin lukijalle muodostuvat mielikuvatkin vaihtelevat suuresti. Kuninkuusravit sai mediassa paljon huomiota ennen ja jälkeen tapahtuman. Suomenhevosen juhlavuoden kunniaksi suomenhevoseen kohdistuva viestintä oli lehdistössä laajempaa kuin koskaan. Tutkimustulokset -osiossa on käsitelty laajasta aineistosta kerättyjä usein esiintyneitä aihekokonaisuuksia, joilla on suurin merkitys lehtien välittämään mielikuvaan. Tulokset antavat monipuolisia tietoja Kouvolan Kuninkuusravien muodostamasta mielikuvasta ja suomenhevosravurin imagosta lehtiartik-

kelien perusteella. Kuninkuusraveista rakentuva mielikuva riippuu pääasiassa lehtiartikkelin lukijasta. Jos lukijalla on jo etukäteen jollain tapaa negatiivinen asenne tapahtumaan, hän voi helposti ajatella tapahtumasta negatiivisesti kirjoitettiinpa siitä mitä tahansa. Lukija, joka ei tiedä Kuninkuusraveista mitään tai hänellä on vain vähän taustatietoja, ottaa ehkä paremmin vastaan tietoja tapahtumasta. Hänelle voi muodostua hyvin erilaisia mielikuvia Kuninkuusraveista lehtikirjoitusten perusteella.

Tulosten perusteella Kuninkuusravit tunnetaan maan parhaiden suomenhevosten kaksipäiväisenä suurtapahtumana. Kuninkuusravit on ravivuoden tärkein ja merkittävin tapahtuma Suomessa. Lehtikirjoitukset muodostavat Kuninkuusraveista tunnetun, ainutlaatuisen, perinteikkään, arvostetun, hohdokkaan ja jännittävän tapahtuman mielikuvan, joka on kansantapahtuma vailla vertaa. Lehtiartikkeleissa painotetaan, että Kuninkuusravien toivotaan säilyttävän erityis asemansa Suomen raviurheilun huipulla tulevaisuudessakin. Lehtikirjoitusten perusteella Kuninkuusravien järjestäminen on kunnia-asia, vaikka suurtapahtuman onnistuminen vaatiikin järjestävältä taholta paljon investointeja, suuret määrät talkootöitä ja vahvaa yhdessä tekemisen meininkiä. Tapahtuman pitkät perinteet ja arvot nousevat päällimmäisiksi järjestäjän mielessä. Lehtiartikkeleista käy selville, että tuhannet ravi-ihmiset ja suomenhevosten fanijoukot tulevat vuosittain Kuninkuusraveihin viihtymään, pitämään hauskaa, tapaamaan tuttuja, katsomaan upeita huippujuoksijoita ja kannustamaan oman alueen hevosia sekä jännittämään torahojensa puolesta. Kuninkuusravien vahvuutena on lehtiartikkelien perusteella juuri nämä ympäri Suomea tulevat hevoset ja niiden kannustusjoukot. Myös Åkerblomin (2001, 39 – 40) mukaan raviurheilun vetonauloina toimivat seudun huippuravurit. Kirjoituksista selviää, että Kuninkuusraveissa voittaminen on todella kunnioitettava saavutus, koska kolmen osalähdön mittainen kilpailu on todella vaativa ja rankka koitos.

Kouvolan Kuninkuusravit huipensi suomenhevosen 100-vuotisjuhlavuoden, ja tämä tulee näkyvästi esille lehtikirjoituksissa. Vuosisadan kruunajaisina pidettäviä Kouvolan Kuninkuusraveja juhli lehtiartikkelien mukaan ennätysyleisö niin avauspäivänä kuin koko viikonloppuna. Suomenhevonen on Kuninkuusravien merkittävin markkinointitekijä, jonka merkitys korostuu lehtien mukaan etenkin Kouvolan Kuninkuusraveissa. Lehtikirjoituksissa painotetaan suomenhevosen ja Kuninkuusravien ainutlaatuista asemaa entistä enemmän johtuen suomenhevosen juhlavuodesta. Yksi lehdissä korostettu asia on Eri-Aaronin patsas, joka on aikansa legendaarisen ravikuninkaan muistomerkki Kouvolan raviradalla.

Tutkimuksessa mukana olleiden lehtien yhteislevikki on todella suuri, jolloin lehtiartikkelit leviävät laajasti ympäri Suomen tavoittaen monia lukijoita. Tuloksissa selviää, että Kuninkuusravit kiinnostaa valtakunnallista mediaa, vaikka valtakunnallisissa sanomalehdissä kirjoitettiinkin määrällisesti vähemmän kuin maakunta-, alue- ja paikallislehdissä. Artikkeleista käy ilmi, että huippuluokan hevoset ja niiden taustajoukot saavat merkittävästi julkisuutta Kuninkuusraveissa suuren yleisön edessä. Lehtiartikkelien perusteella tapahtuma on paras mahdollinen keino tuoda Suomen ra-

viurheilua tutuksi uusille katsojille, ja innostaa katsomoon myös muita kuin pelaamisesta kiinnostuneita ihmisiä.

Kuninkuusravien tunnelma ja dramatiikka nousevat merkittävästi esille lehtiartikkeleista. Tulosten perusteella ennakkokirjoituksissa dramatiikkaa esiintyy etenkin kuninkuuskiisan heikkona osanottona ja kilpailuissa se näkyy yllättävinä käänteinä ja ratkaisevina tilanteina, kuten hevosten poisjääntinä. Kuninkuusraveja koskevissa lehtiartikkeleissa todetaan ihmisten ja hevosten luovan tapahtuman tunnelman. Lukuisissa lehtikirjoituksissa kerrotaan suomenhevoselehtiin kuuluvista aatellishevosista, jotka ovat todellisia ravikuninkaallisia. Hevosten sanotaan olevan kansallissankareita, jotka tunnetaan niin ravikansan keskuudessa kuin hevosalan ulkopuolellakin. Tämän tyyppiset ilmaukset ovat omiaan nostamaan Kuninkuusravien ja voittajahevosten mainetta ja arvostusta lukijan silmissä. Samalla kohennetaan myös suomenhevosen julkisuuskuvaa.

Suomenhevosravurin imagoa käsittelevistä lehtikirjoituksista selviää, että maine rakentuu useasta eri asiasta. Suomenhevosravurissa nähdään paljon hyviä ominaisuuksia, vaikka lämminveristen ravihevosten kerrotaankin valtaavan alaa. Tuloksista välittyy kuva persoonallisista suomenhevosista, joiden urheilullinen taso kasvaa, ja jotka tuovat valmennukseen haasteita ja mielenkiintoa. Lehtiartikkeleissa kerrotaan tavallisen ravikansan mielenkiinnon säilyvän raviurheiluun juuri omalaatuisen kotimaisen rodun ansiosta. Suomenhevosravurin nykyisen tilanteen ongelmina lehtiartikkelit totesivat suomenhevoslähtöjen määrän vuosittaisen vähenemisen ja lähtöjen peruuntumisen hevospuolan takia. Tulosten perusteella suomenhevosten sarjamäärityksiä tulisi parantaa, jotta saataisiin sopivimpia ja tasaisempia lähtöjä sekä suurempaa palkintopottia jakoon. Lehtiartikkeleista muodostuu negatiivisempia mielikuvia lukijalle suomenhevosravureiden hitaamman kehittymisen ja työläämmän valmentamisen vuoksi. Suomenhevosen tulevaisuus on kirjoitusten mukaan ravikilpailutoiminnassa, ja se määrää mihin suuntaan suomenhevosjuoksijoiden tulevaisuus menee. Lehtikirjoitusten perusteella tulevaisuus nähdään haasteellisena, koska suomenhevosravurin elinvoimaisuuden turvaamiseksi tarvitaan niin uskollisia kasvattajia, valtiovallan tukea kuin onnistunutta markkinointia.

Pääosin Kuninkuusraveista välittyy positiivinen vaikutelma lehtiartikkelien perusteella, eikä negatiiviseen sävyyn kirjoitettuja artikkeleita ole paljoa. Kuninkuusraveja koskevissa lehtikirjoituksissa negatiivisia tunteita herättävät lähinnä ylihinnointelu, heikko palkintotaso ja suomenhevosravurin suosion heikkeneminen raviurheilussa. Lehtikirjoituksista ei ilmene vilppiin tai epäsopuun liittyviä mielikuvia, eikä pelaaminen nouse negatiivisesti merkittävään rooliin. Lehtiartikkeleista voi huomata, että alan termistö lienee hiukan vaikealukuista muille kuin raviharrastajille. Tekijän mukaan kuitenkin esimerkiksi Kuninkuusravien eri osamatkoista kertovissa juoksuselostuksissa artikkelin kirjoittaja on pystynyt hienosti välittämään tekstillään jännityksen tunteen myös lukijalle. Vauhdikkaat, korostetut hehkutukset ja ripaus draamaa kuuluvat Kuninkuusraveihin, ja sitä myöten myös tapahtumasta kirjoitettaviin lehtikirjoituksiin.

LÄHDELUETTELO

- Aalto, J. 2006. Kaikkien aikojen Kuninkuusravit. Suomen Hevosurheilu-lehti Oy. Gummerus. Jyväskylä.
- Cision Finland. 2007a. Cision -mediaseuranta ja liiketoimintaympäristön seurantaratkaisut viestintään. <http://fi.cision.com/fi/> [Viitattu 27.3.2008].
- Cision Finland. 2007b. Julkisuusraportti. Suomen Hippos ry. Elokuu 2007.
- Heiskanen, M-L., Klemola, I., Kumpulainen, K & Kauppinen, P. 2002. Raviurheilu. Teoksessa Hevostalous – merkitys ja tulevaisuus Suomessa. Hevostietokeskus. Ylä-Savon ammattiopisto. Kuopio.
- Heppa. 2008. Heppa-järjestelmän hevostietokanta. Suomen Hippos ry. [http://heppa.hippos.fi/heppa/horse/RacingHistory,\\$HorseSearchArea.form.sdirect](http://heppa.hippos.fi/heppa/horse/RacingHistory,$HorseSearchArea.form.sdirect) [Viitattu 18.3.2008].
- Kouvola ravirata. 2007. Vuosisadan kruunajaiset. Kuninkuusravit Kouvossa 4.-5.8.2007. Ravikilpailujen käsiohjelma.
- Kumpulainen, M. 2007. Suomenhevonen sotien jälkeen: jälleenrakennuksen aika. Teoksessa Saastamoinen, M. (toim.) Suomenhevonen tietokirja. 2007. Suomen Hippos. Jyväskylä.
- Louhelainen, S. 2007. Suomenhevonen 100 vuotta – Juhlavuosi 2007. Sähköinen esite. Suomen Hippos. http://www.hippos.fi/hippos/sh2007/pdf/sh100esite_netti.pdf [Viitattu 27.3.2008].
- Ojala, I. 2007. Suomalainen hevonen ja suomenhevonen sotilashevosenä. Teoksessa Saastamoinen, M. (toim.) Suomenhevonen tietokirja. 2007. Suomen Hippos. Gummerus. Jyväskylä.
- Peltonen, T., Maijala, K. & Perttunen, E. 2007. Monipuolinen suomenhevonen – nykypäivää ja tulevaisuutta. Teoksessa Saastamoinen, M. (toim.) Suomenhevonen tietokirja. 2007. Suomen Hippos. Gummerus. Jyväskylä.
- Peltonen, T. & Saastamoinen, M. 2007. Suomenhevosen alkuperä ja historia – kehittyminen omaksi roduksi. Teoksessa Saastamoinen, M. (toim.) Suomenhevonen tietokirja. Suomen Hippos. Gummerus. Jyväskylä.
- Pussinen, S. 2008. Suomenhevosen brandin uudistaminen. Opinnäytetyö. Laurea-ammattikorkeakoulu. Hyvinkää.
- Saastamoinen, M. 2007a. Alkusanat. Teoksessa Saastamoinen, M. (toim.) Suomenhevonen tietokirja. Suomen Hippos. Gummerus. Jyväskylä.
- Saastamoinen, M. 2007b. Kouvola Kuninkuusraveissa paljastettiin Suomenhevosen 100-vuotisjuhlapatsas. Artikkel. Pro Hevonen 4/2007.

Saastamoinen, M. 2008. Suomenhevosen juhlavuosi onnistunut – Nyt koh-
ti seuraavaa sataa vuotta. Artikkel. Pro Hevonen 1/2008.

Suomenhevonen 100 vuotta. 2007a. Juhlavuosituotteet.
<http://www.suomenhevonen.info/sh100v/fi/juhlavuosituotteet/index.php>
[Viitattu 29.3.2008].

Suomenhevonen 100 vuotta. 2007b. Suomalaisen hevosalan juhlaa.
<http://www.suomenhevonen.info/sh100v/fi/juhlavuosi/toimintamalli.php>
[Viitattu 23.3.2008].

Suomenhevonen 100 vuotta. 2007c. Suomenhevonen ja historia.
http://www.suomenhevonen.info/sh100v/fi/sh_historia/index.php [Viitattu
23.3.2008].

Suomen Hippos. 2007a. Raviurheilu. Päivitetty 25.10.2007
<http://www.hippos.fi/hippos/raviurheilu/index.php> [Viitattu 20.3.2008].

Suomen Hippos. 2007b. Suomen Hippos. Päivitetty 25.10.2007.
http://www.hippos.fi/hippos/suomen_hippos/index.php [Viitattu
20.3.2008].

Suomen Hippos. 2007c. Syntyneet varsat. Päivitetty 18.9.2007.
[http://www.hippos.fi/hippos/tilastot/jalostus_ja_kasvatus/syntyneet_varsat
.php](http://www.hippos.fi/hippos/tilastot/jalostus_ja_kasvatus/syntyneet_varsat.php) [Viitattu 25.3.2008].

Suomen Hippos. 2008a. Kalvosarja 2008.
http://www.hippos.fi/hippos/liitetiedostot/kalvosarja_2008.ppt [Viitattu
18.3.2008].

Suomen Hippos. 2008b. Kuninkuusravit. Päivitetty 2.1.2008.
http://www.hippos.fi/hippos/suomen_hippos/kuninkuusravit.php [Viitattu
21.3.2008].

Suomen Hippos. 2008c. Raviurheilu. Ennakkomaksulliset kilpailut.
http://www.hippos.fi/hippos/Ajankohtaista2008/enn_maks_kal_2008.pdf
[Viitattu 10.4.2008].

Suomen Hippos. 2008d. Ravivuoden tapahtumia. Päivitetty 15.1.2008.
http://www.hippos.fi/hippos/raviurheilu/ravivuoden_tapahtumia.php [Vii-
tattu 18.3.2008].

Teivon Ravit. 2008. Kriteerium. Kasvattajatiedotteet.
<http://www.teivonravit.fi/Kriteerium/kasvattajatiedotteet.html> [Viitattu
18.3.2008].

Ticklén, M. (toim.). 2006. Tutustu Suomenhevoseen. Maa- ja metsätalo-
usministeriö. Forssan Kirjapaino. Helsinki.

Vermon ravirata. Radan päätapahtumat.
<http://www.raviradat.fi/vermo/fi/raviurheilu/paatapahtumat/index.php>
[Viitattu 17.3.2008].

Åkerblom, L. 2001. Raviurheilun uutisoinnista lehdistössä. Opinnäytetyö.
Hämeen ammattikorkeakoulu. Mustiala.